UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annvs Diervm Illvstrivm Societatis Iesv. siue in Anni dies digestæ Mortes Illvstres Eorum qui ex eadem Soc. Iesu, in odium fidei, pietatis, &c. ... confecti sunt

Nádasi, János

Romæ, 1657

urn:nbn:de:hbz:466:1-44029

Visual Library

Th. 2492.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ANNVS DIERVM ILLVSTRIVM SOCIETATIS IESV.

siue in Anni dies digestæ

MORTES ILLVSTRES

Eorum qui ex eadem Soc. Iesu, in odium fidei, pietatis, &c. ab impijs occisi, aut veneno necati; vel exilij, carceris, alijsue ærumnis confecti sunt.

Collegii Societatis Jesv

Paderborne Anno 1669.

ROMÆ, MDCLVII.

Typis Varesij.

SVPERIORVM PERMISSV.

anno 1571. 7. Iul. Bullarij Romani tom. 2. pag. 343.

PIVS V. Pont. Max. in Bulla declarationis quòd Religio Clericorum Regularium Societatis Iesu sit verè de Ordinibus Mendicantibus; eorumque gratijs, & priuilegijs tam concessis quàm concedendis perfruatur.

Dum indefessæ considerationis intuitu perscrutamur, quantam Christianæ Reipublicæ vtilitatem attulerint Dilecti filij Presbyteri Societatis Iesu, &c. *vt non contenti terrarum finibus, vsque ad Orientales & Occidentales Indias penetrauerint, ac eorum aliquos ita Domini amor perstrinxerit, vt etiam proprij sanguinis prodigi, vt verbum DEI inibi efficaciùs plantarent, martyrio voluntario se supposuerint*, &c. facere nullo modo possumus quin eos, &c.

PROTESTATIO AVTORIS.

CVm Sanctiſs. D.N. Vrbanus Papa VIII. die 13. Martij anno 1625. in S. Congregatione S. Rom. & Vniuerſ. is Inquiſitionis Decretum ediderit, idemq; confirmauerit die 5. Iulij anno 1634. quo inhibuit imprimi libros hominum, qui Sanctitate, ſeu Martyrij fama celebres è vita migrauerunt, geſta, miracula, vel relationes, ſeu quæcunque beneficia, tanquam eorum interceſſionibus à Deo accepta continentes, ſine recognitione, atque approbatione Ordinarij, & quæ hactenus ſine ea impreſſa ſunt, nullo modo vult cenſeri approbata; Idem autē Sanctiſſimus die 5. Iunij 1631. ita explicauerit, vt nimirum non admittantur Elogia Sancti, vel Beati abſolutè, & quæ cadunt ſuper perſonam, benè tamen ea, quæ cadunt ſupra mores, & opinionem, cum proteſtatione in principio, quod ijs nulla adſit auctoridas ab Eccleſia Romana, ſed fides tantùm ſit penes Auctorem: huic Decreto, eiuſque confirmationi, & declarationi obſeruantia, & reuerentia, qua par eſt, inſiſtendo profiteor me haud alio ſenſu quicquid in hoc libro refero, accipere, aut accipi ab vllo velle quàm quo ea ſolent, quæ humana dumtaxat auctoritate, non autem diuina Catholicæ Romanæ Eccleſiæ, aut Sanctæ Sedis Apoſtolicæ nituntur, ijs tantummodo exceptis, quos eadem Sancta Sedes Sanctorum, Beatorum, aut Martyrum Catalogo adſcripſit.

Ioannes Nadaſi Soc. Ieſu.

GOSVVINVS NICKEL
Societatis Iesu Præpositus Generalis.

CVm *Mortes illustres &c.* à P. Philippo Alegambe, & à P. Ioanne Nadasi (nostræ Societatis Sacerdotibus) conscriptas aliquot nostri Theologi recognouerint, & in lucem edi posse probauerint; potestatem facimus, vt typis mandentur, si ijs, ad quos pertinet, ita videbitur. cuius rei gratiâ has literas manu nostrâ, sigilloque nostro munitas damus Romæ 1. Septembris 1657.

Gosvvinus Nickel.

Imprimatur, si videbitur Reuerendiss. P. Mag. Sac. Pal. Apost.

M. A. Oddus Vicesg.

Imprimatur,
Fr. Donatus Carnesechius Socius Reuerendiss. P. Fr. Raimundi Capisuchi Apost. Mag. Ord. Præd.

IANVARIVS.

P. Ioannes Pelletarius.

PRimus Collegijs, Romano, ac deinde Ferrariensi nascentibus Rector datus est ab ipso S. P. Ignatio. Ferrariæ Renata, Herculis Ducis coniunx, Ludouici Galliæ Regis filia, cum illo contulit de hæresi cum orthodoxæ fidei veritate commutandâ; & hæresim exuit: simulque vniuersa vitæ peccata in Sacramento pœnitentię, illo confessario vsa, deposuit. Multa ille postea doctè, religiosè, fortiterque pro re Catholicâ gessit Apamijs; quicquid cõtra fremerent, turbarentque hæretici: quorum furore deiectam Deiparæ sta-

Gallus. Toloſæ obijt 1. Ian 1564.

Fides.

B. V.

tuam, magnificâ supplicatione institutâ, palàm suo loco restituit; cõcione quothebdomadis die Sabbati de cultu illius habitâ, & Orthodoxis ad illam vicatim sono tintinnabuli inuitatis. Vnde glorioso planè cognomento, DIVÆ MARIÆ DOCTOR est appellatus. Ibidem ab hæreticis datus est in vincula; sed à Catholicis exemptus, Toloſamque deductus, ibi demum à gloriosis pro fide susceptis laboribus requieuit, veneno (quod ei ab hæreticis clam propinatum affirmant) sensim gliscente in venas, & omnem artis medicæ industriam superante. Libenter latebat Ioannes suâ se humilitate inuoluens, etiam in illo splendore famę. Quare

Sabbatũ.

Fides.

Humilitas

re & Cadurcensis Episcopatus infulam sibi oblatam, demisse à suo capite auertit, vir quàm excelsus ad vindicias Catholicæ fidei vbique faciẽdas, tam humilis; adeòque ingentes Tolosanæ vrbis laudes, lachrymasque, quibus extinctum prosequebantur, abundè commeritus tantâ illâ suâ eloquentiæ, laborum, charitatis, atque auguſti ad ardua contra heterodoxos pro Catholicis agenda & ferenda pectoris granditate. Certè vel gemino illo elogio fuit insignitè commemorabilis, quorum altero *S. MARIÆ Doctor* passim in Gallia; altero *Sanctus Rector* à S. P. Ignatio, vt fama est, audiebat. *B. V.* *Superior.*

P. Petrus Mascarenia.

Hunc hoc die veneno ab

Lusitanus. in Regno Manadæ. 7. Ianuar. 1583.

Ethnicis propinato internectum affirmat Index eorum qui in Christi odium è vita sublati sunt. Salseranos pagos sexaginta sex primus excoluit. Apud Ternatenses templum condidit: apud Selebes Moluco vicinios, Sionium & Manadium Regulos, Regem item Sãgium, Reginam, Proceres plures quà ibi, quà alibi, Christi vexillo subiecit. Ad necem quæsitus à barbaris Euangelio infensis, per octo dies in silua latuit, herbisque victitauit. Aliàs ab ijsdem indagine cinctus, mirè tamen per montem se ac prærupta deuoluens euasit. Aiunt illum, cùm haud indiligenter quæreretur, ab ijs repertum, & visum: sed illi feram esse rati, non hominem quem in-

Fides propagata.

da-

dagabant, eum innoxium omisêre: nec deest qui illos fugisse affirmet. Fœminam ab alui profluuio, acerrimisque doloribus, adeòque à vitæ discrimine, liberauit confestim ac Euangelium ritè super eam recitauit, oratione adiectâ. Virum biennio paralyticum, lectoque affixum eodem Euangelij ac orationis alexipharmaco persanauit. Illud verò sibi longè tenerrimo fuisse solatio affirmauit, quòd cùm è monte subiectum pagum non sinè commiseratione (quippe à Dei veri cultu alienum) aspiceret, repentè pueri vocem è valle sese efferentem audiuerit, dicentis: *In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti.* quâ voce ad agendum & patien-

Oratio.

SSS. Trinitas.

dum summa omnia maximoperè exarsit, in loco illo horroris laudem SSS. TRINITATIS perfici dulcissimè gratulatus.

Ambrosius Fernandez. Coad.

Lusitan⁹. obijt in carcere Omuræ 7. Ianuar. 1620. ætat. 69.

E milite ac mercatore Societatis religiosus factus in Sinis, demissione ac pietate omnibus charus fuit. Nunquam verbo minùs amabili aut perturbato vllum alloqui est auditus. Illis vtebatur quæ alij suo vsu attriuerant: vnde per ipsos triginta annos nunquam nouum quicquam quo indueretur admisit; vino quoque ac bellarijs nunquam vsus, nisi id facere iuberetur. Hunc inter labores Euangelicos in Iaponia martyrium sitientem, & expectantem in carcere Iaponico per

Paupertas.

an-

annum & 22. dies tolerato, tandem frigore, fame, paralysi, alijsque ærumnis consumptum mors hodiè occupauit. P. Carolus Spinola, ærumnarum socius, ac laudator, de illius capillis decerptũ quidpiam lipsanothecæ suæ ad priuatam veneratiõẽ inclusit: & omnes qui vnà cũ eo in carcere luculentæ in igne mortis gloriã opperiebantur, de socio in cælestem libertatem siccâ morte asserto læti, & collachrymantes, præeunte Religioso quopiam viro, *Laudate Dominum omnes gentes*, pro gratiarum actione cecinêre.

P. Paulus de Valle.

Nullis verbis explicare se posse aiebat quantâ fuisset voluptate perfusus, cùm Cocini amplexum à S. Xa-

Lusitanꝰ, mortuus Punicali 10. Ian. 1552. Societatis initæ 5.

uerio accepisset. S. Xauerius vicissim illum *virum egregia virtute* vocat. In ora Piscaria, cùm ad Bagadas pro concione vernaculo sermone diceret fidei ac morum normam tradens, repentè ab irruente barbarorum manu occupatus; probris, vinculis, cippo per mensem integrũ oneratus; inediâque, ac tot etiam post libertatem adeptam, post maritimum discrimen (quod periculoso natatu euasit) incommodis vexatus est, vt ærumnæ tam variæ morbum illi, mortemque attulerint.

Fides.

P. Franciscus Pintus.

Angræ in Tertia à bono IESV dictâ insulâ natus, in Societate spiritualis Coadiutor, & Brasilorum per annos triginta magister Apo-

Ipdus, occisus in Brasilia 11. Ian. 1608.

postolicus, atque orandi vt auidus ita sciens fuit. Eum anno 1582. in Bahyensi Collegio ægrum, & iam de spe vitæ depositum P. Iosephus Anchieta Prouincialis allocutus, iussit se ad magnos pro Deo labores parare: nec enim leuem manuum lotionem præcessurã priùs quàm æternæ ac cælesti mensæ accumberet. Confestim ergò vestes illi porrigi præcepit, ac dixit: *Surge, age: atque ad Sanctissimum Sacramentum te confer, gratias Deo pro sospitate hac redditurus.* Surrexit obedienter Franciscus repentinò sanus: templum adijt; gratias egit. Postmodum ad barbaros Tapoias missus, per famem, sitim, frigora, per aperta securibus ardua & impedita itine-

Fides.

Eucharistia.

ra ad Ibiapanos vnà cum P. Aloysio Figheria penetrauit. Sed cùm obstinatè peruicaces illas ceruices Christi iugo per nullas artes posset subigere, ac illi æterni Euangelij præcepta inuiti audirent; hoc die (vt habet Index MM) ab irruentium globo repetitis ictibus vecte ligneo est interemptus maxillis confractis, excussis oculis, cranio comminuto, in desertis Ibiapanæ montibus, eo ipso tempore quo operam dabat horis diuini officij recitandis. Socio ad necem quæsito, nec reperto, sæuitia omnis in sacram supellectilem furenter effusa. Corpus, barbaris quoque deinde venerationi fuit, quòd dicerent, se beneficentiâ illius pluuiam è cælo in

Oratio.

sitien-

sitientes agros elicere. Huius nempe mortis gloriam ei P. Iosephus Anchieta prędixerat sub symbolo manuum ante cæleste conuiuium lauandarum.

P. Didacus de Alfaro.

Panamæ in America, Hispano Regio Senatore Patre, ad mare pacificũ natus, anno 1614. Societati, ac postea Indorum saluti se dedit: & huic quidem tunc maximè, postquam ex aquis & morte præsentissimâ Indi natatoris operâ est ereptus. Iunior cùm esset, felici carminis venâ Deiparam, postea vbique cultu quàm potuit augustissimo, celebrauit. In Hispania inter studendum, in Deiparæ vigilijs, & Sabbatis, æquales suos ad communem in cœnaculo ver

Hispano-Indus. in Paraquaria. 17 Ian. 1639. ætat. 43. Soc. 25.

Beatiss. Virgo.

Sabb.

Mortif. beratione͂m inuitabat: & valebat in plures exemplum. Aliquando noctem integrã impendit describendis in schedas plurimas hisce verbis: *MARIA sine originali peccato concepta*. quas ille schedas ante lucem singulis conclauium portis affixit; & sub immaculati illius mysterij tutela res ac spes suas persanctè collocauit, sæpè celebratis de illo votiuis sacris. In Vrbe Assumptionis Collegij Rector, & S. Inquisitionis commissarius, postea Reductionum Præses, ac omnibus omnia factus est, insigni animarum lucro.

Præuisa mors. Ad amicum scripsit; se hostili Ethnicorum globo casurum: id quod barbari cuiusdam ex insidijs in eum iaculati manu factum, cùm

ille

ille (omissâ quam capere poterat fugâ) Indis Christianis contra Ethnicos furentes, & sacris omnibus perinfensos, fidelis adesset, magno solatio animarum. ad quam ille mortem se per ascetica vnius mensis Exercitia secessu accuratissimo prę-parârat. Corpus illius in-sũmis caloribus per triginta leucas vectum, citra vllius tetri odoris molestiam.

Exercitia S.P. Ignatij.

Mors.

Vincentius Aluarus, Scholasticus.

Cùm Goam pergens ad studia, à Mahometanis piratis captus fuisset, vnà cum alio de Societate, minati sunt Saraceni sæpiùs, se lytrum pro duobus his non admissuros; daturos vtrumque ceruice præsectâ in mare præcipites, quòd Mahome-

Lusitanus ad vrbem Dabul. 18. Ian. 1606. ætat. 27. Societ. 11.

meto, eiusque legi essent aduersi, & eam expugnarent. Interea feriâ sextâ, die apud illos Mahometo dedicatâ, Mahometani senaculo inito, diem illum celebri Christiani capitis sacrificio pro piaculari victima cædendo solennem habere decreuêre. Quocirca Vincentius in prora tunc orans delectus est cuius Christiano capite religiones Mahometo persoluerentur. Cùm se occidendum audisset, lætus quòd Christiani nomen sibi in mortis obeundæ causam verteretur, Deo se totum, totum Deo in victimam iterùm & iterùm dedicauit, pulchro iterùm gaudio delibutus, & religiosè gestiens vsque ad mortem, ac *Miserere mei, Deus*, canens. Sub ipso

Fides.

Feria VI.

Oratio. Mors.

ictu

ictu *Miserere*, aiebat, *animæ meæ*, *Iesu bone*! Aliqui ad ipsam Mahometi aram immolatum fuisse aiunt: sed ille se in fidei odium cædi lætus, Deo se vnicè consecrabat. Corpus in mare abiectũ est.

Mancius Taichicu. Coad.

Religiosam pietatem eâ quâ istic præstabat pingendi arte alebat, & incitabat; pingendis Dei, Deiparæ, ac Cælitũ imaginibus piè assiduèq; intentus: quibus templũ ornabat; vt fidei mysteria ob oculos poneret, fidemq; ac virtutis amorem exemplis accenderet. Exilium in fidei odium è patria sibi indictum pati maluit quàm in patria Christum & religionem exuere; ad quod inuitabatur. Post alia ergò perpessu aspera hoc etiam lu-

Iapon. *Macai.* 20. *Ian.* 1615. *ætat.* 41. *Soc.* 8.

Fides. *Imagines.*

lubēs subijt, licèt tunc æger; cùm relegari iuberetur, ni Deos Patrios præ Christo eligeret. Morbo nauigationis ærumnis increscente, Macai felix exul in cęlestem patriam, vt spes magna est, appulsus est.

P. Alphonsus de Castro.

Lusitanus. In Molucis Ianuario. 1558.

Vlyssiponæ aurifice Patre locuplete natus, à S. Xauerio in Societatem receptus, inter varia quæ à Barbaris pertulit, cùm fidem propagaret, mansuetudine fuit omnibus admirandâ. Cibo vescebatur sinè oleo, sinè sale; ne palato placeret. In Maurica regione à Mahometanis nudatus, & nauigio crucifixi instar alligatus, postea ad truncum vinctus, verberibus laceratus, sub dio cæli injurijs, ac infestis be-

Mortific.

stio-

stiolarum aculeis toto corpore expositus, promissis & crebris & grandibus ad Mahometi perfidiam inuitatus, cùm fortissimè id negaret, iterùm cruciatus, per octo dies inediâ miserabili vexatus, atque ad fidem deserendam iterùm multifariam per dulcia & acerba inuitamenta tentatus, admirabili semper sibi cõpotis animi æquitate, constantiâ, hilaritate, capitis sententiam, & mortem ipsam ore blando, ac orans accepit. Araldus ait, cum S. Andreæ instar cruci alligatum, nudum soli, ac muscis expositum. Deinde sub costis securi saucio additi alij duo ictus. Cadauer ex littore in mare deturbatum, tertio die in eodem littore iterùm repertum est splen-

Fides.

Patientia.

Crux.

splendens miro lumine, ac vulneribus sanguine recenti manantibus. Aiunt oculati testes; idem cadauer in scopulo per dies plures sedere visum, aquis in fornicis ferè modum supra curuatis. vnde illi admirabilitas, & apud Mahometanos etiam venetatio haud vulgaris; Regeque quoque, magnitudine animi eius auditâ, dicente: *Quid simile nostri Caziquij?* Carnificum alij pustulis fædè exesi, & sacro igne ardentes, vlulantesque; alij aliter periêre. Is qui sacrum eius calicem indignè tractauit, corpore miserè tumido extinctus est. Addunt etiam, hos dum interirent, Alphonsi nomen implorare auditos.

P. Ioannes Vorthington 25 Jan. V. pag. 413

P. Fran-

P. Franciſcus Paliola.

Ortu Nolanus, iam Sacerdos in Societatem nomen dedit. In occidentis Indias anno 1641. profectus, ibi ſudauit magno charitatis, demiſſionis, ac auidæ ad agendum, & patiendum impigritatis exemplo, vſque ad Sancti cognomentum ore vulgi illi datum. Inter orandũ duo agebat potiſſimùm; alterum, vt quicquid ageret, diuinæ gloriæ in ſacrificium daret: alterum, vt gratiam obtineret, poſt ſudorem, ſanguinem quoque fundendi. In Inſula Mindanao, vbi laborabat, eo voto potitus eſt, cùm apoſtatam quendam ſanctæ fidei reddere niteretur. Illum ad ſe ſicariorum globo ſtipatum aduentare certior factus, ad ſupremæ lu-

Italus. in Mindanao, 29. Ian. 1648. Soc. 16.

Oratio.

Fides.

luctationis gloriam in genua sese supplex composuit,
R. V. & MARIANVM rosarium pro moriendi tesserâ manu arripuit, victimæ in modum suprema expectans. Ita mortem opperienti sicarij lato cultro, seu gladiolo, ictũ primum in maxillam latè atque altè ad extrema vsque colli adegêre. Franciscus IESVM, & MARIAM dixit; & auerso vulnere lanceâ in tergo confixus, humiq; collapsus; iterùmque lanceâ, & alijs truculentæ mortis instrumentis per transuersaria vulnera transuerberatus, pretiosam animam ita reddidit, vt optârat, Deo. Sacrâ altaris patenâ pro disco abusi barbari, calicem quoque sputis temerare ausi, ligneã Crucifixi effigiem columnæ

al-

alligatam dirè ac sacrilegè fustibus cæcidêre: atq; sacrificales etiam vestes variè ludibrio habuêre.

P. Richardus Bradlæus.

Operarius laborum, & periculorum amans ob animarum lucra. Vnde cùm nil metuens, inter plumbeã glandium grandinem, vulneratis militibus pœnitentiâ expiandis diligentiam naua-ret, globo plumbeo in capite ictus ille quidem est, at illæsus; quia paulò ante militum quispiam prouidenter suam illi cassidem in caput impressérat. Manchestriæ postmodum in carcerem ab hæreticis in fidei Catholicæ seminatores, ministrosque infestè intentis coniectus, ibi glorioſis ærumnis confectus est. adeòque sola illi

Anglus. Manchestriæ 30. Ian. 1645. ætat. 41.

Zelus animarum.

Fides.

vita

vita defuisse videtur ad mortem cruentam in causa tam nobili oppetendam.

P. Edmundus Donatus.

Hibernus. Corcagiæ incerto mense, ac die. an. 1580.

Hic Summi Pontificis literas ad Geraldinum Catholicæ militiæ Præfectum, cùm deferret, ab hæreticis tentus; Limerici, in patria, in carcerem coniectus; Corcagiæ post carceris ærumnas & cruciatus in patibulo strangulatus, dissectusque, vitæ finem glorioſum in causa nobili reperit; eò quòd *Fides.* fidem Catholicam nec ipse vellet damnare, & alios ad illam adduceret, in eaque firmaret; Elizabethæ Reginæ titulo illo liberâ voce damnato quo illa se caput Ecclesiæ dici haberique volebat. Hinc reus læsæ maiestatis, ac patibuli pronunnun-

nunciatus, & carnificatus est.

FEBRVARIVS.

P. Iulius Pasqualis.

IN agro Brixiensi natus, in occidentis India inde ab anno 1616. versatus, Cinaloam Mexicanam primus excoluit. Cinipas primus è lustris in cœtum collegit; templa condidit; & ea istic egit ac passus est, quæ apud barbaros hactenus à nullo domitos & multa, & haud mediocria esse solent. Cinipæ monilia gestabant è conchylijs: Iulius Beatissimæ Virginis Matris insignitè amans, illis Rosarium, vt illud eius monilis loco gestarent, & alternis choris recitarent, persuasit. Primus vbique vadum, primus peri-

Kalendis Februarij. Italus. cæsus in vico Varo. hiorum. 1632.

B. V. Rosarium.

riculosa loca tentabat; tan-
Humil. quam vilius caput, opinione suâ; eòque minore iactura periturus. Itinera tot exantlauit, vt eorum conscij stupuerint vitam ei ad tot ærumnas sufficere. Induxit in morem; vt si quis in agone morti esset proximus, ad
Charitas. æris campani sonum omnes pro eo de genibus precarentur. In annonæ caritate paruulis cibos in os, maternum in morem, ingessit;
Mortific. ipse non nisi parco, eoque parabili, & ferè auium potiùs quàm hominum cibo
Sacrum. contentus. Cùm diuinis operaretur, populo templi ruinam timenti persuasit, ne fugeret; prædixitque, templum non nisi post peractum sacrificium ruiturum. Sacro peracto, populoque dimisso,

tem-

templum illicò collapsum est. Vbicunque partium esset, horam vnam orationi mentali, mediam examini gemino, præstitutum tempus lectioni spirituali dabat. Ardebat intimè, sæpè altùm suspirare auditus: *Deus meus. cur te non amo? O quando te perfectè diligam, Domine? O fac, Deus, vt amem te ita sicuti dignum est à me amari te.* Dicebant qui eũ pernôrant, illum Deo semper adesse, ac velut in beata vita versari. In sacello coram SS. Sacramento erat pernoctans in oratione Dei. Vt menti, moribusque humilitatem altè imprimeret, descripsit sibi, & semper præ oculis habere voluit illud Isaiæ: *Ad quem respiciam, nisi ad pauperculum, & contritum spiritu, &*

Accuratio in ordinarijs.

Amor Dei.

Oratio. Eucharistia. Humilit.

c.66 v.2.

trementem sermones meos ? Pudicus vultus, & decora modestia, ei *pudicissimæ Virginis* nomen fecit. Inedia illi longa, & cõstans; asseres, lectulus; è setis cingulum castitatis; & quotidiana, eaque repetita, flagellis ad sãguinem vsque incussis in carnem suam sæuitia. Christophorus Martinez Hispanus chirographo suo testatus est, oculum sibi altè in caput recessisse, os verò fœdè ad auriculam vsque detortum; vtrumque repentè à P. Iulio persanatum, cùm de absente tunc P. Iulio noctu cogitans Christophorus suspiraret: O Si P. Iulius Pasqualis, vir ille sanctus, adesset, is me procul dubio incolumitati restitueret! Hæc eo cogitante adfuit iumento ve-

Mortific.

vectus Iulius ; & ægro procurrenti, Domine Christophore, inquit, si ego sanctus essem tu quoque sanus fores. Sed flecte genua. Inde super flectentis caput Euangelium recitauit,& malũ cruce signauit;quod intra quartum ferè diẽ discussum abscessit,nullo post se relicto vestigio. Alius ait sibi dictum à P. Iulio: *Ego pro re quam mihi commendare cogitaras, sacrificabo.* Et verò hoc ipsum aiebat ille se à P.Iulio vt peteret designâsse. Anno 1632. 18.Ian. missæ sacrificium offerenti corporalia sanguine repentinò tingi sunt visa ; id quod etiã is qui sacro ministrabat vidit, & alij plures. Idem in sacrario introspiciẽtibus visum: postridie nulla in ijs *Sacrum.*

sanguinis nota comparuit. Dixit Iulius; id vel magnæ cladis, vel suæ necis esse indicium, & velut anticipationem. Euentus 1. Februarij secutus: quo die quidam apostata, collectâ barbarorum manu, in domum Patrũ irruit, dicens; velle se, ac suos ciues frui voluptatibus quas è lege Christi tam ipse Iulius, quàm P. Emmanuel Martinez prohiberent. Domui ignis circumpositus. Patres rosarijs manus armant; atque iam antea intus inuicem expiati, prodeunt, & humi prouoluuntur ad preces; ac veneno illitarum sagittarũ imbre à barbaris obruuntur, dum IESVM, & MARIAM pronunciant. Canes obiecta sibi eorum cadauera ne quidem attigêre. Barbari

Fides.

Rosarium.

ca-

calices orgijs adhibent, sacrificale instrumentum omne diripiunt. Scheda sanguine P. Iulij exarata reperta est post eius obitum, in qua Sacramenti religione se obstringebat ad sanguinẽ pro Deo fundendum, si id posset. Nomen Iulij è literis ab illo perscriptis decerptum, permultis, nec rarò, saluti fuisse affirmant: quos inter est miles arcis Monteclaros, eo admoto à febribus, & dolore capitis quantocyùs persanatus. *Amor Dei.*

P. Emmanuel Martinez.

Nobili genere in Algarbijs natus, Beatissimæ Virginis ope occasiones lubricas, & vnam potissimùm difficiliorem, incontaminatus euasit. Anno 1632. in Ianuario P. Iulio Pasquali adiunctus, *Lusitanus. ibidem 1. Febr. 1632. ætat. 32. Soc. 12. B.V. Prædictiones.*

dum ad Cinaloas iret, dixit; primum qui de ſe venturus eſſet nuncium fore baiulum ſuæ mortis; id quod ita euenit. Dixit etiam; P. Iulium fidei odio non priùs quàm ſe mortis ſocio perimendũ.

Mortific. Quotidiè in ſe perdiu ſæuiebat verbere iam conſueto;

Roſarium B. V. Dei Matrem ſtudiosè colebat; roſario illius è collo inpectus ſub veſte pendente ſemper munitus. Cinaloæ tãta de illo inter ſocios opinio, vt planè, contra quàm fieri amet, noſtri veſtem illius ac pedes exoſcularentur. Elucebat in illo innocens charitas erga Deum, &

Cultus Deiparæ. proximum. B. Virginis officium, roſarium, aliud item de Immaculata Conceptione officium, quotidie recitabat: Sabbatum ieiunio, ter-

gen-

gendis in culina lancibus; eiusdem festa verò etiam inflictis dorso verberibus pridiè in triclinio, celebrabat. Cùm studeret necdum Sacerdos, bis quothebdomadis ad Angelorum epulum accedebat, duas horas dans gratijs inter dulces lachrymas peragendis. Extremò, cum P. Iulio (ita vti prædixerat) sagittis venenatis cõfixus est, quarum prima statim brachium illius corpori affixit; reliquę illum penitùs confecêre. *Euchar.*

P. Henricus Mors.

Societatem Romæ impetratam, in Anglia ingressus, tirocinium in carcere Neocastri posuit triennio, statim captus atque istuc appulsus est. Ibi quidam de Societate illi socius carceris fuit, ma- *Anglus. Londini 1. Febr. 1645. Soc. 20.*

Fidēs. gisterque virtutis. Ærumnę carceris effecêre, vt *mors* non minùs in grandi maciẽ quâ torridus rigebat, quàm in illius nomine reluceret. Aiunt, vix vllum reorum ex illo carcere ductum fuisse ad mortem, quem Henricus non priùs addixerit Catholicæ veritati. In exilium amandatus, in Vvatenẽsi domo vixit inter Nouitios; quorum deinde magistrum egit, magno disciplinæ studio, quia pari exemplo. Non vnâ amandatione à patria exulauit. Vltimùm tandem cò redux, de Sacerdotio dãnatus est. Mirus ad moriturum affluxus: & ipse vltimis viribus satagebat pro salute consulentium, confitentiumque peccata. Post noctem insomnem, 1. Februarij

rij horâ 4. manè sacris vltimùm operaturus, pro Anglia consuetas B. V. Lauretanæ, ac Sanctorum omnium Litanias recitauit. Ab his, de SSS. TRINITATE sacrificauit, votiuo sacro; vt gratias ei redderet pro morte quam adibat. Mox horæ canonicæ dictæ, ac vale socijs; à quibus in secreto cubiculo cum alio de Societate se abdens, totâ quantâ potuit virium contentione se in nobilissimos virtutum excelsarum actus pectore liberè in Deum exporrecto explicuit, vsque dum felici nũcio accerseretur ad mortem. quo accepto, exquisitis verbis gratias Deo teneras reddidit, seque obtulit in victimam. Altero Patre, vt in IESV, MARIÆ, ac San-

B. V. Zelus.

Mortis apparat.

ctorum omnium expectantium amplexus porrò iret perquisitè hortante, exarsit, succlamauitque flagranter Henricus: *Veni, mi IESV dulcissime! vt deuinctus tibi, à te nulla æternitate auellar! Venite, vincula, crates, tormenta, laniena mortis, venite! IESV amore placetis.* Ita Mors mortem optauit vt superaret. Raptatus ad suspendium, egregiè ad populum perorauit. Deinde versâ ad SSS. Trinitatem oratione, actus amoris Dei, & contritionis conceptis verbis, edidit. Particulatim se de irâ, & de attentionis in precibus negligentiâ in eo doloris actu accusauit palàm: postremò; *In manus tuas Domine, commendo spiritum meum*; dixit: pectus in signũ

Confessio.

ani-

animi de peccatis dolentis percussit, simulque ex mutua pactione à Sacerdote turbæ permisto à peccatis absolutus, simul subducto carro pependit, & mox quadrifariam in partes carnificatus est.

P. Ludouicus Quiros.

Duri ad salutis mysteria Floridani, libenter quidem audiebant quàm impensè amaret, ac beneficijs ornaret bonos Deus; at de supplicijs æternis nihil ad aures admittebant, dæmonem iuuenum Deum esse dicentes. Hos dum quà potest excolit Ludouicus cum socijs, & Ludouicum quendam perfidum Neophytum à perfidia conatur ad Christi sacra reducere; ab eodem bona verba accipit, quippe qui se

Lusitanus in Florida 3. Febr. 1571.

Deus iuuenum apud Floridanos.

Fides.

omninò rediturũ promitterat. Eâ spe hilaris reuertebatur P. Ludouicus: & ecce collecto barbarorum globo Ludouicus apostata illum per iter aggressus, eius *cor* sagittâ transfixit.

Cor.

Ioannes Baptista Mendez, & Gabriel de Solis Nouitij.

ibid. eodem die.

Hi sacris necdum initiati cum P. Ludouico Neophytum apostatam ad frugem conati reducere, ab eo optima omnia promittente reduces, cùm ille P. Ludouicũ perimeret, ab eius socijs trucidati sunt, postridie post festum Purificationis Virginis Matris. Hunc Ludouicum, Cacicham vocat Catalogus. aitque illum insulæ Floridæ principem fuisse; baptismum simulatè in Hispania susce-

pis-

pisse ; ac se ducem Patribus obtulisse.

Tres Sancti Martyres
Paulus, Ioannes, & Iacobus.

Paulus Michi Scholasticus nobili apud Iaponios domo natus, in Seminario Gregoriano literaturâ à nostris excultus, & Scholasticorum classi in Societate adscriptus, concionandi facundiâ, & felicitate floruit magno fructu.. *Iapones. Nangasachi. 5. Febr. 1597.*

Ioannes de Goto adolescens 19. annos natus, & ipse inter Scholasticos referendus; & *Iacobus Kisay* Coadiutor, erudiendis catechesi rudibus addicti, atque in Societatem recepti, ac Ozacæ breui, vnà cum Paulo, custodiâ circumscripti, cùm latam in se crucis sententiam accepissent, læti exclamauêre : *Benedi-*

Etus

Desid. patiendi.

ctus sit Dominus noster Iesus, qui nos elegit è tot alijs ad cõmoriendum sibi in sancta cruce. Et Paulus; *Triginta tres*, ait, *ætatis annos natus dedisti vitam tuam pro me in mortẽ, ò bone Iesu! Ecce & ego totidem annos numero, dum pro te subeo mortem crucis.* Meacum ductis, sinistræ auriculæ pars abscissa, tã his quàm ijs, qui vnà captiui tenebantur è disciplina S. Francisci, ac alijs Christianis. omnium numerus erat 24. quibus duo Adaucti postmodum accessêre. Ibi alij alijs curribus impositi, præfixa in tabulâ sententiâ, quæ dicebat; hos crucis damnatos, eò quòd, contra Iaponum Imperatoris legem, Christi legem sint amplexi, eamque alijs prædicârint. Ita per pla-

Auriculæ abscissæ.

Fides.

plateas in custodiam vecti cum illa epigraphe.

Iacobus Kisay Christo crucifixo mirificè addictus, & iam 64. annos natus, incredibile est quanta dederit signa lætitiæ, quòd se Christi crucis videret esse participem. *Paulus Michi* in carcere de fide, ac Martyrij gloria ita dixit, vt duo qui eum audiebant Iaponij se Christo nomen dare velle receperint. Iumentis impositi, & alligati, 27. dierum itinere per summum frigus Nangasachum perducti sũt. Flebat vbertim Pauli veteris amici sortem, tyranni germanus; at mortem pro fide Christi obeundam aiebat Paulus esse sibi vitis omnibus chariorem. De cruce iam sublimis, veniam à Deo pre-

precatus omnibus, flagranter ad suos ciues dixit.
Postea *Ioānes Soan*, seu *de Gotho* floridus adolescens, præsenti suo Patri, ac martyris filij cruore aspersо, Beatissimæ Virginis coronam precariam, quâ vsus fuerat, donauit, & in crucem sublatus est. Post hunc denique Iacobus Coadiutor. Tũ coortâ Christianorum circùm in genua abiectorum comploratione, barbarorum admiratione, IESVS MARIA conclamatum est, cùm martyrum latera configerentur hastis à latere altero per cor ad latus aliud penetrantibus; Iapone hinc alio per sinistrum, inde alio in dextrum latus martyris hastam cum impetu adigente. Vrbanus VIII. hos vnà cum so-

socijs Sanctorum Martyrum Catalogo ritè adscripsit anno 1627. 10. Iulij. Non desunt qui affirment, primâ post eorum agonem sextâ feriâ per noctem conspectos esse in cælo, ad eam partem, quâ pendebant Martyres, tres ingentes radios, ac velut igneas columnas; earum columnarum mediam cùm duabus horis fulsisset, supra templum Societatis Iesu cõstitisse, ac videri desijsse; noctem claram luxisse; in eo loco in quem ea columna, visa fuit subsidere, multas scintillas conspectas stellis consimiles; per longum temporis spatium sextâ quauis feriâ supra campum martyrij multas apparuisse stellas, cãdelarum instar, quæ ad ritum quendam supplicationum

Radij cælestes. Feria VI.

mo-

motæ, ad locum, qui Eremus Deiparæ dicitur, ferebantur. Alia non lubet his addere, quæ à nonnullis dubiæ fidei esse censentur. Videri potest Bollandus 5. Febr. vbi huius martyrij velut prænunciæ repertæ cruces. In Obama vico, anno 1589. 24. Dec. in taræ arboris (quam sacram ibi vocant, putantque contra malignos spiritus vim habere) trunco fisso, in vtraque parte, crux reperta: Protasio Regi dictum per quietem à duobus de cælo venientibus; breui in eius terris signum IESV non manufactum detectum iri. In Facunda vico, anno 1592. 7. Febr. in horto, in arboris, securi atque cuneo fissæ, frustis, seu lignis, nigræ cruces aptè formatæ cõspe-

Cruces in arboribus.

ctæ, geminis ſingulæ brachijs, pede, tituloque inſignes. S. *Iacobus Quiſay* ne dilecti ſui Crucifixi obliuiſceretur, totam patientis Ieſu hiſtoriam ſecum in libello deſcriptam geſtabat continuò, eamque legebat quotidiè; vt de illo refert P. Ioannes Nierembergius de adoratione in ſpiritu lib. 2. cap. 5. vbi etiam de ſplendore ſextâ quauis feriâ conſpecto ſuper locum martyrij. *Lectio ſpirit.*

P. Antonius Criminalis.

Siſſæ ad Parmam 7. Februarij natus; ideò in hunc diem refertur: nam dies cædis eſt in incerto. Ab ipſo S. P. Ignatio ad Societatem Romæ admiſſus, & ad S. Xauerium deſtinatus, ibi totum Comorinum ſemel quotmē- *Italus. Punicale. 7. Febr. 1549. ætat. 29.*

ſibus

sibus, nudipes per ducenta & amplius passuum millia concursabat. Petentibus id socijs præfectus est; & factus spiritualis adiutor. S. Xauerius S. Ignatio scribens, illum enimuerò virum sanctum esse ait, ac omnibus ita charũ vt explicari vix possit: eius similes se pro illis oris desiderare. Brachmanorum cum Bagodis coortâ conspiratione pro restituendis idolorum honoribus, iamque sęuientibus in Christianos Ethnicis, Antonius nullam (quę tamen haud vna offerebatur) se in tutum recipiendi occasionem arripuit; verùm submissis humi genibus, ac oculis manibusque sublatis in cælum, corpus & animũ ad mortis expectationem apparationẽq; com-

Itinera.

Fides.

compoſuit. Ita extrema opperientis latus ſiniſtrum Saracenus haſtâ aperuit. Antonius verò irruentes ad ſpolia diripienda barbaros, in veſtibus detrahendis iuuit, vſque ad ſubuculam ſanguine adhuc calentem illis haud repugnanter datam. Tum ad ædem ſacram ſe agebat vt poterat, quò ibi moreretur; cùm ſecundo vulnere haſtâ inflicto ſaucius, in genua iterùm ſe deiecit; telum è vulnere eduxit, ad templum iteratò ſe moliēs, vt ſupremum ſanguinem iſtic Deo aris vicinus offerret. At coorto Bagadarum tumultu, obuiam ſe illis vertit Antonius, & aduerſo pectore haſtam tertiam excepit, in genua iterùm ac preces effuſus. Quartum denique *Fortitudo.*

que

que vulnus tulit in humero; quo prostratus, quinto vulneri iugulum, & spiritum Deo dedit, è Societate Iesu prima victima in odium fidei cæsa. Punicale caput abscissum ex alto suspensum.

Oratio. Quotidie tricies, & sæpè quadragies, positis humi genibus, precabatur. Ad virtutes eius describendas ait Alphonsus Cyprianus integro volumine opus esse. Anno 1595. *Ioannes Dominicus Criminalis*, Antonij nostri fratris filius, iureiurando affirmauit, se cùm à spe vitę depositus iaceret, nocte intempestâ flammis circumdatum, vidisse totum suum cōclaue igne compleri. Ingressum ad se horrendum dæmonem: sed simul P. Antonium adfuisse; prehensoque

Apparet.

in-

infirmi timentis ne à præsente dęmone illum secum rapere connitente abriperetur brachio, Italicè dixisse: *Ioannes Dominice, firmus esto animo: & ne dubitaueris, quia hìc sum ego, vt te adiuuem.* Mox fugatum ab Antonio minacem dæmonem abijsse; simul videri Antonium patruum desijsse. Hæc ille iuratus dixit; & valetudine breuì receptâ, melioribus quàm antehac viuendi consilijs etiam confirmauit ea quæ iureiurando affirmârat.

Iuuat contra dæmonem.

P. Iacobus Salesius, & Guilielmus Saltamochius.

Coad.

Vterque in odium fidei Catholicæ ab hæreticis Albenaci captus, longâ fame, siti, ærumnisque vexatus est.

Galli. Albenaci. 7. Febr. 1593. ætat. 37. Soc. 20.

Sa-

Salesio pro fide doctè loquenti os luto impletum. Inde pro inimicis orantis humerus sclopo traiectus; & Iacobus IESVM clamãs ferro in pectus adacto confossus est. Amplexus illum Guillelmus Coadiutor pugionibus trucidatus. Cadauera per sex dies iacuêre. Autores necis alij aliâ clade puniti diuinitùs, delirio, triremibus, infamiâ; quidam etiam corrosi à vermibus interiêre. Cæterùm Salesius Philosophiam, ac Theologiam Scholasticam primùm, deinde moralem, docuit, linguarum sacrarum, insignitè peritus. Asthmate, ac immodicæ famis morbo afflictus, laborabat tamẽ æquè ac valens. Vbi vbi esset, vnum sibi è socijs mo-

Fides.

Humilit.

ni-

nitorem deligebat fidelem, atque assiduum. Dulce illi fuit silentium; & inde facilior ars orandi vsu firmata. Vnde tenerè, ac facilè abripiebatur ad Deum ab ijs quæ videbat. Aiebat; debere quemuis impensè gratulari Deo cum Sanctis de illa iucunditate quâ ipse infinitè gaudet. Cubiculi ianuam pulsante quopiam, curuatis genibus dicebat: *Intra, Deus meus, intra animam meam.* Sanctissimam Eucharistiam ferè horis singulis adorabat; sæpè etiam visitabat. Dixit Superiori; se à Deo singulis horis martyrium petijsse. idipsum petebat quotidie coram SS. Sacramento, recitatâ quinquies Dominicâ, & Angelicâ oratione in honorem Regis Martyrum boni

Oratio.

Iaculat. Euch. Horæ.

Oratio. Iesu. Dixit etiam cuipiam annis aliquot ante mortem; optimum genus mortis fore, si sclopo inter orandũ ictus concideret: benè quoque illi quâ esset cædendus manui precabatur. Totus in amore Dei erat, seu ad socios diceret, seu familiari vsu colloqueretur. Affectus aliquot hisce versiculis illigauit:

Amor Dei.

Gusto Deum, cupio, zelor, gratusque reuoluo:
Offero, depono, atque resigno, mortificorque:
Confero, magnifico, admiror, congratulor ipsi.

Anno 1622. 5. Iulij Bruxellis dæmon ex energumena dixit, se libello de side ab eo composito mirè vri; cæsum esse illum Albenaci ab ijs quos ipse suos ami-

cos

cos appellabat. Nocte post cædem proximâ, in eo, in quo Salesius natus fuerat cubiculo, per horæ spatium, & ampliùs, mirus quidam splendor eluxit; cuius rei mysterium postea eius nunciata mors enucleauit. *Cubiculũ.*

Guilielmus Saltamochius.

Coad.

Sutor officio, & postea P. Salesij socius fuit. Cùm in Patris eiusdem morientis amplexibus mori peteret, iamque configeretur, manus in crucis formam ante pectus composuit, seque ad mortem heroicam breuium dolorum, ac æternorũ præmiorum commemoratione cohortatus, *Patere*, aiebat, *caro, patere!* Et Iesum pro dolorum condimento ingeminans vixit felix. *Gallus ibid. 7. Febr. 1593. ætat. 38. Soc. 12.* *Patientiæ Caro.*

P. Io. Bapt. Segura.

Hispanus. in Florida 8. Febr. 1571.

Cùm Vallisoleti Rector præesset, à B. Borgia in Floridam anno 1568. missus, ibi pro fide nauiter laborauit; donec à Ludouico Neophyto (qui ex Hispania ad patriam, & simul ad barbaros mores, desertor fidei Christianæ, redierat) & alijs barbaris, securibus concisus est post eos quorum 3. Februarij commemini. Socij huius in glorioso hoc agone fuêre

Gabriel Gomez,
Petrus de Linares,
Sanctius Sauallius, &
Christophorus Rotũdus Nouitius. Horum corpora cùm cõderentur, singulorum manibus crux vna inserta, iussu Neophyti desertoris.

Sacrum omne instrumentum in ludicrum versum.

Alius

Alius patenam è collo, vt monile, seu bullam, appendit: alius casulâ indutus sese iactabat: calicem alius, ceu poculum, gestabat manu. Alphõsus adolescens à Neophyti desertoris germano seruatus, ait sicarios Crucifixum è cista extractum non sine contemptionis significatione contemplatos, alios quidem repentinò conterritos aufugisse, tres autem ipso in loco mortuos concidisse. *Crucifixus.*

Mancius Mizogucci. Coad.

Funai natus in Regno Bũgensi. cùm mysteriorum fidei, ac patriæ linguæ peritiâ pro concione ad suos magno cum fructu vteretur, Neophytos in religione firmabat tempore tempestatis à Daifuo excitatæ. Socijs à *Iapon. in Iaponia Februar. 1615. ætat. 43. Societ. 13.*

tyranno è Iaponia amandatis, Mancius more primæ
Fides. Ecclesiæ latitãs, Christianos omni ope solabatur, atque seruabat, ærumnas multas perpessus; quæ illum etiam extinxêre.

P. Didacus Yuki.

Iapon. Ozacæ Februario. 1636. ætat. 62. Soc. 42.

A puero in Iaponico Societatis Seminario educatus, post Philosophiam Theologiâ Morali triennio eruditus, humaniores disciplinas tradidit quinque annis. Daifusanæ furore proscriptis è Iaponia socijs, perstitit ipse dissimulatâ personâ in patria; magnis pro re Catholica itineribus, magnis laboribus exantlatis. Viua nascentis Ecclesiæ ac heroicorum illorum temporum imago in
Fides. illo eluxit, cùm per ipsos viginti annos per siluas vagatus,

tus, ijs vescebatur quæ vltrò dabat terra non culta, nullius vnquam vsus hospitio; ne vlli noceret qui omnibus proderat, satagens pro Christianis in fide inter illa turbamenta seruandis. Februario mense, Ozacæ totius triduí suspendio pronus capite pependit in foueam, certauitque legitimè fortis ad mortem vsque seruatâ fide; quam vt alij quoque Christiani seruarent, tam longinquis itineribus, laboribus, ærumnis effecerat. *Aerumnæ.*

P. Iodocus Mayering, & Andreas Martini Coad.

Hos è templo extractos hæretici Sueci milites Rubeaci in Alsatia ad Rhenum, in curiã abduxêre. IESVM, & MARIAM pronunciantes cauillis accepti, hortante *Germani occisi Rubeaci 15. Febr. 1634. Iesus Maria.*

hæretico, vt ea nomina porrò inuocarent, moxque addente; *Non audit* MARIA: *non venit*: *non potest*. Moriẽdum illis sacrificulis aiebant, quicquid suam MARIAM inuocarent. Et verò MARIA eis tessera fuit. Nam vt primùm elatâ voce sicariorum quispiam exclamauit; *Sancta* MARIA! mox Iodoco in capite iam ante ferreâ sclopi militaris fistulâ percusso, & saucio, certatim coxendicem gladijs confodêre: inde illi sicam per dorsum ad pectus adegêre: & ille IESVM, ac MARIAM vocans, animam dedit. *Andreæ Martini* post lethale vulnus inflictum, fissum illicò securi caput. Hæc odio fidei patrata cùm ex ijs quæ dixi licet colligere, tum ex

eo

eo, quòd Ioanni horum so- *Fides.*
cio pepercerit miles, cùm
interrogatus Ioannes num
& ipse de Sacerdotibus es-
set; se sutorem non Sacerdo-
tem esse dixisset.

Paulus Rioix. Coad.

Gratiâ etiam apud Ethni- *Iapon. Manilæ. 17. Febr. 1615. ætat. 64. Soc. 39.*
cos dynastas, dicendi facun-
diâ, & magnis pro Euange-
lio sudoribus fuit spectabi-
lis; fructu non impari ani-
marum, quarum studio se to-
tum transcripserat. Sed à *Fides.*
Cubosama in exilium rele-
gatus vnà cum alijs quos
tyrannus in Iaponia ferre
nõ poterat, ne Christi fidem
proseminare porrò perge-
rent, in Philippinis à naui-
gationis ærumnis confectus
est; lætus quòd fidelis Chri-
sto exul potiùs moreretur,
quàm in patria viueret sine

Christo.

P. Emmanuel Fernandius.

Afer. Eboræ 18. Febr. 1555. Soc 13. Misericordia.

Afer Tingitanus nobili loco natus. Aiunt, illum paruulum aliquando cibum non priùs capere voluisse quàm inopibus quibusdam nomina, seu debita dimitti à parentibus exorasset, S. Xauerij, ac Rodericij vsu animum Vlyssiponæ ad Societatem adiecit, susceptus Conimbricæ. Transtaganas missiones pedes concursans, distractos odijs animos ita permouit, vt eodem die aliquando quinquagenos dissidentes hactenus, in lachrymas, & amplexus pacificationis peractæ testes ire viderit. Fœminis cultum pudicum, vano abiecto, persuasit, eo dicendi fulmine quo animos permiscebat; sacrificio

Charitas.

Concio.

ficio priùs, & oratione pectus muniens contra respectus humanos, & petens à Deo verba idonea ad mouendum. vnde ibat & ipse facilis in lachymas, & alios rapiebat, multifariam ingenioſus ad variam pro animarum ſalute induſtriam. Primus Eboræ in morem induxit, vt reis comites irent Patres de Societate ad mortem: vbi reo vitâ iam functo, è ſcalis, vel è ferali pegmate, dicebat ad populum ea quæ duriſſimos quoſque percellerent. Impura fæmina Ferdinandi contra ſordes fulminantis ore perterrita, ſe ad frugem caſtam recepit. Eapropter, deſerti ab ea proci operâ, per iter Emmanuelem adorti perſonati ſicarij, hunc ipſum illum eſſe *Sacrum.* *Caſtitas.*

qui talem fœminam à libidine abduxisset, conclamant; & sacculis arenâ fartis illum dirè contundunt, seque in fugam conijciunt. At Emmanuele voce quantâ adhuc poterat illos ad pœnitentiam, & ad veniam dùlcissimè inuitante; ac silentium, absolutionem, preces promittente, illorum vnus ad iacentis Patris pedes abiectus, peccata confessus est. Fluebant & reo, & Patri vbertim lachrymæ; huic præ gaudio de peccatore pœnitentiam agente; illi præ dolore scelerum patratorum. Eboram demum eiusdem conuersi ope se vtcunque pertraxit: vbi ægrum Henricus Cardinalis Regius Infans inuisit; mortuum vrbs vniuersa magnis exequijs ho-

Charitas.

honorauit, & fleuit. Morbi, & mortis causa ex illius ore haberi nunquam potuit, sed ex illo, quem dixi, conuerso. Sacrificales vestes, in eius cadauere post annos triginta quatuor translato, repertæ penitus incorruptæ.

P. Ludouicus Goneanus.

Cocini, & Coulani diu parvulorum magister. postea per magna suscepta itinera excelso animo pro Euangelio multa tulit, fecitque, multis Christo adiunctis; eòque Ethnicis odio fuit: propinatoque ab ijs veneno, vt multi affirmant, enectus est.

Lusitanus, vel Indus. Cocini 18. Febr. 1584. ætat. 58. Soc 32.

P. Petrus Martinez Episcopus Iaponiæ.

Cum Rege Sebastiano in Africam profectus, illo istic amisso, à barbaris in seruitute non vnâ multa perpessus, nau-

Lusitanus. in Malacensi mari 18. Febr. 1598.

naufragio superstes, anno demum 1592. Pontificis iussu, Præpositi Generalis monitu, Iaponiæ Antistes creatus, & consecratus, Nangasachum anno 1596. appulsus est; & sua istic Pastoris munia executus, Paulum, Ioannem, ac Iacobum, Sanctos illos Societatis postea Martyres, alioſque permultos, Sacramento confirmauit; eadem etiam alibi exercens, & elecmosynis victitans inter Euangelij labores, inter timorem ac spem. Tum tempestate in Christianos à tyranno concitatâ in exilium relegatus, ærumnis nauigationis confectus est. Cadauer Malacam deportatum 18. Febr. 1598. Vir fuit heroicæ, ac Apostolicæ planè fortitudinis laude inclytus; nec

Fides.

nec animi demissione minor quàm eminens Ecclesiasticâ dignitate..

P. Arnoldus Boecop.

Hic locupletis domus hęres vnicus, in Batauica (quod certè mirêre) Academia, integram & fidei Catholicę, & virginitatis laudem seruauit; postea Societatem amplexus. Medicus affirmauit; illum veneno interfectum: quippe tentus in itinere ab hæreticis, & coniectus in carcerem, cùm nihil esset cuius causâ plecti posset, porrectum illi venenum est quod ille hausit ignarus: & illud breuì se prodidit Coloniæ; eumque miris per quinque menses patientiæ documentis illustrem lentæ atque acerbæ morti addixit.

Belga. Coloniæ. 19. Febr. 1622. ætat. 38. Soc. 14.

Fides..

Cur-

Curbertus Prescottus. Stephani. Coad.

Anglus. Londini 20. Febr. 1647. ætat 55. Soc. 23.

Suppeditandæ ex Anglia Seminario Audomarensi iuuentuti dextrè addictus, nobilem ea in re inter plura discrimina operam nauauit non semel captus, & liber. Captus tandem iterùm, ad extremum, cùm Sacerdos non esset ad furcam damnatus non est; sed in carcerem perpetuum Londini conditus; eò quòd è solemni formulâ illud iusiurandum fidelitatis (vt vocant hæretici) præstare nollet, quod integrâ Sedis Apostolicæ ac fidei Catholicæ autoritate Catholicus nemo potest. In carcere in omnes beneficus, eòque charus omnibus fuit; donec annorum plurium, quibus ibi attine-

Fides.

Charitas.

ba-

batur, ærumnæ illum sensim attriuêre, ac morte optatâ consumpsêre.

P. Martinus Gùttierrez.

Ante initam Societatem, inter prima ingenia; in Societate anno 1550. initâ, inter primæ notæ viros vitæ sanctimoniâ excelluit. In B.V. honorem feriâ quartâ, & Sabbato ieiunabat; & Sabbato anno 1573. illi Romam per Gallias eunti B. Virgo prædixit mortem intra octo dies adfuturam, cùm ad B. Virginis ędiculam iret cum socijs. Inde redux vnà cum comitibus, ab hæreticis captus, percussus, illusus, & in carcere ærumnis confectus est; etiam sacris reliquijs, & sacrâ supellectile ab hæreticis indignè tractatâ, quòd dicerent; *Hispanum*

Hispanus. Cardeliaci in Gallia. 21. Febr. 1573. ætat. 49. Soc. 23. B. V. Ieiunia.

num Regem, & inquisitionem in sectariorum necem semper esse intentos. idque habuit, quod olim petenti B. Virgo annuerat, vt sine vllo humano solatio moreretur. Adfuit eo mortuo Matrona spectabilis, quæ cadauer nitidè composuit, & videri desijt. S. Teresia, datis ad P. Hispaniæ Assistentem Romam literis affirmauit, sibi illum à Deo in Martyrum choro ostensum. Victoriæ in Cantabria, Sacerdoti (apud quem P. Martinus cũ comitibus fuerat diuersatus) sanctimonialis eodem anno dixit 21. Febr. Patrem è tribus vnum, eumque qui Deiparæ fuerit magis studiosus, hoc die in Gallia diem vltimũ obijsse. P. Ioannes Fernãdius retulit, Martinum

B.V. Mors.

S. Teresia.

B. V. Mors diuinitus indicata.

num serenâ facie sibi cõspectum; ab eoque sibi enixè commendatam Dei memoriam. Cùm ab orandi contentione capitis dolore prohiberetur, coram Deiparæ imagine opem illius demissè flagitauit, & summam in orando facilitatem, ac felicitatem impetrauit. In socijs magnoperè contendebat, vt omnibus magnæ erga B. V. religionis studium imprimeret. Conspectâ in triclinio, dum egrederetur, Dei Matris imagine, adeò exarsit, vt in conclaue secedere priùs quàm ad aliorum consortionem iret, ibique suos æstus explicare, componereque debuerit. S. Ioannem, S. Mariam Magdalenam, & Sanctos Beatissimæ Virgini olim familiares, hoc nomine præ

Præsentia Dei. Disce à mortuo.

B. V.

Imago B. V.

B. V.

alijs

alijs colebat. Potens erat dicendo ad concionem: sed cùm de B. V. ageret, supergrediebatur se ipsum, longè tunc se augustior. Ipsam verò Deiparam adeò familiariter videbat, vt conspectis varijs eius imaginibus facilè discerneret, hanc vel illam, præ aliâ, Deiparæ faciem propiùs referre, magisque similem illi esse. De P. Suarez prædixit; magno illum Ecclesiæ, ac Societati décori, & emolumento futurum: eidemque persuasit, vt de B. V. enucleatè explicaret in scholis, illam omnibus omnium cœlitum choris gratiâ, & gloriâ, longè superiorem esse: id quod adeò cumulatè præstitit Suarez, vt Beatissima Virgo P. Gutierrezio eã ob rem deinde

P. Suarez.

gra-

gratias egerit. Sub eiusdem pallio vidit Guttierrez vniuersam Societatem collectam, & nostros, velut pullos, sub Dei Matris alis protectos. Eadem illi sub examine de suorum labeculis sollicito cùm præesset, in lance argenteâ *cor* exile ostendit in duabus sanguinis guttis penè submersum, & trepidum; & hoc aiebat esse ipsius cor. Deinde amplum aliud, quod erat cor Dei, qui nullis mortalium noxis perturbatur. Cùm Placentiæ Rector esset, ac primâ Iulij de B.V. Visitante officium diuinum recitaret, Beatissima Virgo illum certiorem fecit de Coadiutore quodam ad negotia foras missso à procaci muliercula tentato. Vnde illum statim

Sub pallio B. Virg.

Examen.

Cor.

Superiores.

Oratio.

1. Iulij.

tim redire iussit. P. Franciscum Villanouam, suũ olim in spiritu Magistrum, diuinitùs didicit, breuì post mortem, Cælo esse receptum.

S. Franciscus. A S. Francisco, & alijs cœlitibus familiariter visebatur. Intellexit; omnes, quorum ipse Rector erat, prædestinatos esse ad gloriam. Carolo Nouitio cuidam in culina tacitè cogitanti; Ecquid erit mecum annis futuris? Respondit: id cum illo fore, quod Deo videretur. Nostrum quendam ægrum amplexu persanauit. Cùm æger verni ieiunij concionibus imparem se fore persentisceret, rem omnem in Beatissimę Virginis manibus deponebat, vt ipsa faceret con-

B. V.

Consiones. ciones. Tum mirificè se robustum sentiebat, flectebatque

que ceruices peccatorum, quas ne celebratissimi quique hactenus poterãt emollire. Mirâ propensione seruiebat ægrotis in Nosocomio; & alijs idem persuadebat. Dæmon aliquando Beatissimæ Virginis effigie illi volens illudere, deprehensus ab illo, & victus est. Dissuadebat nuptias fœminæ castitatis voto illigatæ; idcircò quidã illum fœdi sceleris accusauit coram Synodo Salmanticæ anno 1565. Sed fraudem Synodus deprehendit: & Martinus à Synodi Patribus tantis est laudibus cumulatus, quantas aiebant suffecturas vel Sancto alicui in Cœlitum numerum ritè referendo. Eam ille sinistram de se famam ad Beatissimam Virgi-

Charitas.

B.V.

Castitas.

B.V.

nem

Calũnia. nem retulit æquo mœstior: & ecce adfuit illi Virgo Mater; *& quid est*, inquit, *quod angeris? An nescis Filium meum, & me, in ijs, de quibus accusaris nunquam esse à te offensum? Quid ergo est, quod te affligit?* sic animo tranquillato respirauit.

P. *Heruæus Malnesius.*

Gallus. Cleraci. 21. Febr. 1622. ætat. 62. Soc. 25.

Præstantis pro religiosa disciplina domi, foris verò pro fide Catholica zeli vir. eòq; nihil sibi parcebat, vt ad amussim seruaret domi singula; foris autem vt rem Catholicam labore quanto posset maximo promoueret. In castris, alijsque missionibus insignitè strenuus, illas pedes obibat. Amabat, & amabatur cùm Nostros regeret; secularium quoque

Fides. animos mirificè sibi deuinciens:

ciens: sed hæreticorum odia in se concitauit ijsdem artibus ob quas à Catholicis amabatur. Cleracum missus, ibi vrbe ab hęreticis dolo captâ, dum Episcopi domesticis peccata confitentibus aures præbet, ab hæreticis agnitus, plumbeo globo in pectore traiectus, ferro in iugulo vulneratus; tum in vertice (vbi eis corona Sacerdotalis odio erat) & alibi, decem facilè vulneribus saucius, IESVM & MARIAM dixit, & vixit. P. Ioãnes Tournerius persanctè affirmauit; eius Cleracum abeuntis vultum visum Angelicis quibusdam radijs coruscare. Corpus aliquot à cæde mensibus integrum repertum est quasi recenti sãguine tunc aspersum.

Radij in vultu.

Lusitanus. in Iaponia 22. Febr. 1624. ætat. 46. Soc. 30.

P. Didacus Caruallius.

In Cocincina primùm, deinde in Iaponia præstrenuè versatus, ingentia itinera & labores tolerauit in perpetuo capitis periculo. Scendaij præerat socijs Euãgelium quaquauersum proseminantibus, cùm adfuêre apparitores, qui Christianos vbiq; inuestigabant, ad supplicium rapiendos. Iam propè ab ipso aberant, cùm è latebra vltrò prodijt, se Christi legem prædicare professus. Multo frigore vexatus ab illis, rogatus demum est, vt exemplo aut verbo alijs Christianis autor esset, à Christo ad ritus Iaponicos remigrandi: quam ille insaniam detestatus, ea dixit quæ talis mortis cupidum virum decebant. Vlti-

Fides.

mo

mo Iaponici anni die (nobis 18. Febr.) defixo in fossa gelidæ aquę plenâ palo alligatus cum nouem socijs Christianis, ibi sinè vlla veste per tres ipsas horas ad pectus vsque mersus, iussus est considere. Quo tempore, nunc sancto absorptus silentio, nunc verbis flagrantibus, præclaro fuit socijs ad constantiam hortamento. Crebra illius, & sociorum vox erat, vnà clamantium: IESVS MARIA! *Benedictum sit venerabile Sacramentum!* *Deo sit semper laus & gloria*; alijs circùm interea, vt Christum desereret ipse ac socij, importunâ voce hortantibus, at aure surdâ exceptis, eòq; in Didacum, tanquam omnis, vt aiebant, mali autorem, verba multa iactanti-

18. *Febr. vltimus dies anni.*

Constans in fide.

bus; Didaco interea in sinũ gaudente de tã luculẽtis lucris. Ex aqua educto iterùm authores fuêre, suos vt socios à Christo auerteret, vitę præmio. Sed ille, potiùs authorem se illis fore dixit ad mortem pro fide per atrociſſima omnia obeundam. Tum ignem illis minatus Gubernator, in ærumnoſam cuſtodiam omnes trudi, ac inde quadrageſimo poſt die educi iubet. Cauſa eorum quæ patiebantur, eorum humeris affixâ voce; CHRISTIANI; expreſſa eſt: quâ teſſerâ notati 22. Febr. educti, palis iterùm in ſtagno gelido alligati poſt prandiũ, iſtic perſtitêre vſque ad noctem ventis niuibuſque perfrigidam. Cùm se obrigeſcere iam ſentirent, ſuauiſſimè

Chriſtiani; titulus mortis.

Frigus.

mè se inuicem consalutabant Pater ac socij, opemq; à Matre Virgine vnicè flagitabant, quam à Filio illa Filij militibus impetraret, ad cruciatus & mortem fortiter oppetendam; Didaco animos omnibus suggerente: qui demum & ipse, postremus omnium, ante dimidiã noctem occubuit. Omnium corpora concisa frustatim, & in profluentem abiecta.

Matthias Sanga. Scholasticus.

Scholasticus, at necdum sacris initiatus fuit Matthias. id enim Indis, atque Iaponibus tardiùs conceditur; ne properantia incommodi aliquid afferat, ab inconstantia ingeniorum quæ longo vsu probata nõ sunt. Per quinq; annos Latinâ literaturâ im-

Iapon. Manilæ. 24. Febr. 1615. ætat. 43. Soc. 25.

butus, magno ardore operã suam patriæ præstitit, concionibus & catechismis, per ipsos 25. annos, quibus nobiscum versatus est magnâ opinione virtutis; modestiæ potissimùm, obedientiæ, pietatis. Tum in ea quam Daifuus in Iaponia contra Catholicos concitauit tempestate, ipse quoque in exiliũ deportatus, in Philippinas delatus est. ibi Manilæ diem clausit extremum, paulò post quàm ærumnosâ multifariã nauigatione istuc fuisset appulsus.

Fides.

P. Ioannes Leleszi.

Hungar°. Laureti. 26. Febr. 1594. ætat. 50.

Annuæ Lauretanæ illum *virum ad omnia summa natum* vocant, multâ doctrinâ, egregijsque animi dotibus illustrem. Post Rhetoricam, & Philosophiam in Bauaria do-

doctam, Sigismundo Bátori Principis Transyluaniæ filio datus est institutor. Pro fide Orthodoxa istic tanta fecit, vt stomachum mouerit hæreticis, atque inuidiam. Quare hæreticæ cuiusdam Iezabelis, fœminæ primariæ, operâ, inter cœnam venenum illi porrectum est; cuius vim remediorum efficacitas infregit, non sustulit. Inde nerui contracti, & apoplecticus quidam rigor in membris. Desiderabat Laureti, in sinu Virginis, extremam animam exhalare, lautâ amantissimi Principis beneficentiâ illum Viennam, Patauium, Lauretum vsque prosecutâ, & perseueranter ac splendidè suppeditante impensas liberales ad omnem vitæ sic afflictæ vsum per an-

Fides.

B. V.

nos aliquot, vsque ad mortem. Insignis erat in Ioanne vis experrecti ingenij, & vigor ac efficacitas ad dicẽdum. Claudiopoli magnum Catholicorũ numerum reliquit; vbi nõ plures quàm sex repererat. Integerrimæ paupertatis curâ, etiam in tantâ illâ Principis beneficii liberalitate, quà in aula quà in Collegijs luculenter ac religiosè ostendit se esse quatuor vota professum, & paupertatis adstringendæ studiosum. Ad hæc, beneuolentissimæ beneficentię, charitatisque artibus, & perpetuâ cum Deo consuetudine insignitè præstans fuit, atque amabilis; donec in gremio Matris amabilis conquieuit Laureti; cùm è Transyluania fuisset ab Acatholicis re-

Fides.

Paupertas.

relegatus, Principe Sigismũdo nequicquam inuito. Deipara illi fuit dulce exilij leuamentum; & causa fides.

P. Rogerius Filcocus.

Anglus. Londini 22. vel 27. Febr. 1601.

In Belgio Duaci, Vallisoleti in Hispania Seminariorum Anglicanorum alumnus fuit. In Anglia post susceptos egregios pro religione Catholica labores nonomen Societati dedit: in quam vt primùm adscriptus est; ab hæreticis captus, in tormentis vltrò se de Societate IESV esse dixit: & Londini ad glorioſum suspendium damnatus, inclytâ Heroum fidei morte occubuit.

Fides.

P. Ioannes Grossus.

Anglus. Lincolniæ. 27. Febr. 1645. Soc 35.

Vir patientiâ, & charitate conspicuus. Septem ac viginti annis vixit in Anglia inter mortis vmbram atque

imaginem: nec tamen omittebat vllo metu quæ cælestis ille calor illi dictabat in
Fides. pectore. In carcere per septem mẽses frigus horridum
Aerumnæ. & alias ærumnas perpessus; postea inde redemptus quidem est, sed viribus tam attritis, vt mense non integro post exacto, posteaquàm diuinum sacrificium celebrasset, viribus defectus corruerit, & inter edita signa varia pietatis expirârit.

Andreas Saito. Coad.

Iapon. Manilæ.. 28. Febr.. 1615. ætat. 49. Soc. 20.

Perpetuâ sui contemptione, fidei zelo, paupertate insigni, præclaro suis ciuibus exemplo, multis etiam saluti, fuit; quippe qui non paucos ad Christum dictis factisque loquentibus adduxerit: quem quia deserere
Fides. nolebat, iussus est in exilium

na-

nauigare : vbi ærumnis maris fractus, in Philippinis tãdem felix exul, exilium cum beata, vt spes est, patriâ commutauit.

MARTIVS.

P. Iacobus Antonius Basile.

Italus. apud Papigochos. Martio. 1652. ætat. 43. Soc. 22.

INnocens illi pueritia, & adeò luculenta pudicitię inter æquales opinio, vt illo aduentante obticerent ij qui fortè licentiùs de ijs aliquid dicebant quæ castis auribus placere non possunt. Eius Mater Societatem ingressi Neapoli, & studentis sui Iacobi Antonij videndi desiderio tenebatur. At ille, missso illi Barium crucifixi Christi simulacro, monuit vt illum sui loco aspiceret, quoties Iacobum Antonium vi-

Castitas.

Crucifixi.

dere optaret. Mexicum anno 1642. exeunte appulsus, post Mexicanum Archiepiscopatum felici eloquentiâ, industriâ, sudoribus irrigatum, ac excultum, P. Cornelio Beudin nuper occiso in Apostolici muneris laboribus successit, ac omnes illius officij partes abundè impleuit. Verùm ab Ethnicis arctam legis Christianæ semitam exosis, & libertatem quærentibus, eo ipso tempore quo Christianos pœnitentiæ Sacramento expiabat, obtruncatus, & è crucis brachio in furcæ vsus conuerso suspensus est, licèt tum iam mortuus; Hispanis quoque ac Indis Christianis vnà deletis. Inter litandum eo ipso quo cæsus est die, sublata in altum ab eo pro more

Fides.

Sacrum.

re diuina hostia, visa est palàm cruento circulo circumdari; & super sacrificalem mappulam deposita, illam etiam sanguine cruentauit. *Euchar.*

Ad hæc, plures Indi id à se oculis ipsis conspectum affirmauêre, quòd è pectore, seu ore, morientis P. Basilij pulcherrimus infans, comitibus duobus alijs alatis paruulis, in cælum ferri sit visus, postea in alto ex oculis euanescens. *Mors. Angeli.*

P. Robertus Southuuellus.

Societatem idcircò desiderabat, vt in ea tres, vt ipse aiebat, Virginis, Doctoris, Martyris laureolas consequeretur; eapropter desiderio magno Indias quoque complexus: Candidè aliquando affirmauit, nihil se à Deo votis irritis petijsse. *Anglus. Londini 3. Martij 1595. Vocatio. Oratio.*

In

In Anglia per sex annos in Euangelij laboribus, per tres alios in carceris ærumnis vixit, vtrinque Apostolus; & calamo, comitate, linguâ, virtute amabilis. Obstupuêre hæretici eius in diris tormentis tam forte silentium, cùm tentus fuisset, quia Sacerdos Catholicus. Plus quàm decimò equuleũ sustinuit, serenus tamen semper ac sibi constans. Vnde à custodiæ Præfecto Sancti nomen tulit. Solemne illi fuit dicere: *Deus meus, & omnia! Deus se tibi; tu te Deo.* Particularis examinis nunquam obliuiscebatur, punctis acu notatis; & alijs quoque arte illud exequendi scitè instructis. Mortis acceptâ sententiâ, cùm suam pro illo iuuando operam

Patientia.

Fides.

Oratio.

Examen partic.

of-

offerrent concionales ministri hæretici, detrectauit; & lætus ad mortem raptatus est, cùm Christum allocutus diceret se honore tanto esse indignum. Iam morituru̇m, interpellabat adhuc hæreticus clamator, seu minister; at Robertus nullo eũ alio verbo dignatus est, quàm *se Catholicum moriturum*. Posteaquam suspensus, deiectus, & carnificatus est, aiunt illius cor subsultare visũ inter manus carnificis, è pectore iam euulsum. Quàm dira tormenta sit perpessus, vel ex eo conijci potest, quòd, ob inhumanam illam sęuitiam, Toplifus quęstionibus tormentisque illis præfectus, in custodiam sit coniectus.

Fides.

Cor.

P. Ioan-

P. *Ioannes Ogilbæus.*

Scotus Glasquæ 10. Mart. 1615. ætat. 34. Soc. 18.

Græcij in Austriæ Prouincia, Philosophiæ Theologiæque curriculum, multâ & ingenij & virtutis laude confecit. Anno 1613. in Scotiam penetrauit; pluribusque ad orthodoxas partes ac Sacramenta perductis, anno 1614. 14. Oct. in carcerem ea de causa detrusus est. Pseudo-Episcopus alapam Ioanni infregit, obiecto furenter, instar criminis, quòd missas Papisticas celebrare fuisset ausus in Vrbe reformata. Cùm infestis vnguibus, & vi variâ vexaretur, miranti cuidam quòd hæc optaret, vltròque inuitaret potiùs quàm timeret, respondit; omne supplicium in hac causa sibi triumphi nobilis instar esse. Multa va-

Fides.

variè, atque astutè interrogantibus, respondit doctè, cautè, ingeniosè, promptè, Catholicè, ac sæpè iucundè. Obiectantibus; læsæ maiestatis crimen haberi, dicere, quòd Pontifex habeat iurisdictionem spiritualem in Anglia; respondit: esse de fide quòd habeat. Num id chirographo testari, seu subscribere auderet, petenti; respondit: Etiam sanguine. & subscripsit. Fame deinde longâ, multis ærumnis, & coortis inde febribus; disputationibus quoque, vexatus, ferreæ ducentarum librarũ perticæ duobus annulis innexus, muneribus inuitatus; post pollicitationes, & minas, per octo dies dormire, non permissus (cùm interea semper stylo, aciculis pun-

ge-

Patientia. geretur, ac vellicaretur) admirationem mouebat, quòd lætè benediceret ijs qui ei malè vel dicebant vel faciebant. Dicentibus; missas à Rege prohibitas esse; respõdit: à Christo esse imperatas. Reus mortis pronunciatus, quòd missas celebrasset, ac ad fidem Papisticam quempiam adduxisset; ei qui eapropter pronunciatam in illum mortis sententiam illi nunciauit, (vti & carnifici) amplexum, & omnibus alijs gratiam, reddidit. Patibulum amplexu, & oscula veneratus, post fusas preces, spiritualem Papę iurisdictionem iterùm affirmauit. Ministro petenti, num adhuc doctrinam Papistarum teneret de cultu & inuocatione Sanctorum, respondit: Se hoc

Fides.

fir-

firmissimè tenere quod doceret Ecclesia. Inter conscendendum scalas ad furcã, orabat attentè, Deiparę Virginis, & Sanctorum opem implorans, & spem suam in Christi sanguine sitam esse dicens Anglicè ac Latinè. Suspenso illo, coortus est clamor, pœnas insontis sanguinis non à populo, sed ab ijs qui eius rei sunt, repetendas esse clamantium. Fune resecto, corpus loculo inclusum, in reorum loco est conditum.

P. Emmanuel Barretus.

Quintodecimo ætatis anno in India Societatem inijt, spiritualis posteà in ea Coadiutor. Iaponiæ vtilem dicendo industriam nauans, idoneum planè ingenium, attulit ad operas animarum Chri-

Lusitanus: Quanti in Iap. 11. Mart. 1620. ætat. 56. Soc. 41.

Fides. Christo ac Ecclesiæ in gremium adductarum per plura regna vastæ Iaponiæ. A Cubotama in exilium relegatus, alio schemate quàm exierat, dissimulantiâ insigni redijt; & Christianos variè fouens, atque confirmans, in summa rerum ad vitam degendam necessariarum penuria, inter confertissimos labores ærumnosæ vitæ finem imposuit.

P. Gonsaluus Sylueria.

Lusitan. *Monomotapæ.* 15. *Mart.* 1561. *ætat.* 35. Illustrissimis ortus natalibus, tertio antequàm natus est die, vagire in vtero auditus est à matre. Vino semper abstinuit. In tirocinio vt se deformem redderet, supercilia rasit. Sæpè ferreo cinctus cilicio, humi, saxo pro ceruicali vsus, decubuit. Cibarij panis frusto

Mortif.

con-

contentus pro prandio, sæpiùs in die dicebat ad populum. Mabatano in oppido multos baptizauit: & ex vero prædixit, ibi nunquam defore Christi cultum. In vico Bamba, ægrum Cafrem baptismo expiauit, & simul repentè sanauit. Disertè prædixit; se in odium fidei suspendendum; corpus abijciendum in aquas: hoc indicabant Vlyssiponæ illius manus cruore rubere visæ cùm inter sacrificandum, pro more, calicem eleuaret. Monomotapam 26. Decembris ingressus, postea ad Regem (qui *auri Imperator* dicitur) admissus, admirationi fuit, quòd oblata sibi dona, quæ alij admirantur & optant, non admitteret. Elegantem Dei Matris imaginem Regi

Prædictio.

Sacrum.

Paupertas. B. V. imago.

do-

donauit; cui suæ imagini fi-
Loquitur millima Beatissima Virgo Regi se coram per quinque noctes spectabilem stitit, illum sæpiùs allocuta: sed
non intelligitur. Rex illam à se non intelligi questus coram Sylueria, didicit ab eodem; cæleste esse illud loquẽtis Virginis idioma, nec intelligi nisi à baptismo lustratis. Etverò Sylueria Regem ac Matrem id flagitantes, priùsque instructos, sacro fonte expiauit. Sed Regis à suis sectæ suæ timentibus decepti iussu strangulatus est. Repertum in occisi cadauere cilicium ferreum; quod illi magicum quodpiam instrumentum sunt arbitrati. Tum fune raptatum in Motetem annem abiecêre. Aiunt, crocodilos in aqua illa ferociã

ab

ab eo tempore posuisse, nec vlli noxos fuisse; lucem quoque visam aquæ illi in aëre imminere. Morti addidicebantur, fidei odio, quotquot à Sylueria Baptismum susceperant: sed Rex tranquillatus, & condocefactus, doluit patratam cædem Syluericæ innocentis, ac duos eius necis autores capitali sententiâ dãnauit: alij quoque variè interiêre. Hæc eius mors. Vita verò fuit mera oratio, & sui afflictatio. Vlyssiponæ inter orandum aliquando sublimis in aëre pendere conspectus est. Intra diei spacium semel ac iterùm, aliquando tertiò, confitebatur. Quolibet festo Deiparæ, Aue MARIA millies repetebat, genu submisso sub initium salutationis.

Oratio.

Confess. quotid: B.V. festa.

Mortific. nis. Perpetuus illi thorax cilicinus, ferro quoque aculeis horrido aliquando adiecto. A flagris quotidianis toto dorso vnum propè vlcus fuit. Virgis (rotas vocant) se cædebat ita vt ictus vnicus sanguinem eliceret. Oleo quopiam perunctum dorsum postea idcircò persanabat, vt idoneum fieret iterùm nouæ sæuitiæ; quamuis partes etiam alias cruentaret. Breui, & valdè incommodo somno, crasso & sæpè amaro cibo, vtebatur. Dormiebat sedens erectus cum vicina ad caput tabulâ, quę ab annuente dormientis capite contacta strepitum ciebat, somnumque fugabat.

Somnus.

Aegri. Saniem è putrido famuli crure collectam, cùm se horrere aduerteret, totam ex-

exhausit, exemplo S. Cath. Senensis, atque S. Xauerij. Cùm Prouincię esset Præpositus, per viginti dies, non nisi semel quotidie, idque pane tantùm, & aquâ, soluit ieiunium; vt Deus Pręposito Generali mentem inderet, illum ab eo munere liberandi. In Missionibus peragrabat itinera primùm laceris calceis vsus, deinde nudipes ac mendicus. Ad collum vsque vadum ingressus, per aquas ibat, sacrificali apparatu manu in sarcina in altum elato. Iangamæ poma immatura, eòque acerba, repentè in manibus eius matura suauitatem mirabilem induebant. Plus quàm sexaginta annis post eius mortem candidum eius cadauer aues vario colore spectabi-

Ieiunia.

Humilit.

les, choris velut alternis custodire conspectæ ; cantu quoque suauissimo accinentes, alijsque aliæ ad eas excubias succedentes. Senex piscator aiebat tigrides quoque ac feras alias corpus illud (quod trunco alligatum, veste nigrâ, pileo clericali insigne ex aquis in ripâ eiectum erat) in dorsa sustuliſſe, atque in sylua deposuiſſe, custodiâque sepsiſſe.

Aquilæ. Quinque aquilæ etiam ibidem visæ vicinæ corpori, securæ à feris, quæ magna erga illud cadauer signa reuerentiæ edebant. quæ omnia refert Barbuta Proregis Secretarius accepta à testibus oculatis.

Gallus. in nouâ Francia. 16 Mart. 1649 ætat. 56. Soc. 32.

P. Ioannes Brebeuf.

Apud Hurones in nouâ Francia permultùm laborauit

uit ab anno 1626. Irruentibus in Hurones Christianos Iroquæis, fugam oblatam non admisit, vnà cum P. Gabriele Iallemant; ne suas oues desererent. Dum inter Christianos, ac barbaros Ethnicos arderet prælių, hi duo animas expiabant, alter baptismi, alter pœnitentiæ Sacramento. Captis ergò, atque nudatis Ioanni & Gabrieli, euulsi sunt vngues aliquot, & inflicta fudibus verbera per singulas corporis partes; P. Ioanne ad Christianos ita dicente: *Filij, dum patimur, sursum in cælum oculos eleuemus. Videt hæc remunerator Deus. Moriamur fortes in fide. Gloria erit æterna.* Tum illi præcisæ manus, os contusum lapidibus, lingua adusta. Vtri-

Fides.

Patientia.

que sub alas, & ad renes, ab igne candentes secures admotæ; ignita è collo appensa collaria, è quibus candentes secures pendebant; adiectũ cingulum accensum è pice & resinatis corticibus; Ioanne interea, fortissimo silẽtio, stante inter flammas immoto, velut in extasi. Tum loqui cælestia, quà poterat, incipienti os obseptum circulo, labra concerpta, truncatus nasus. In baptismi opprobrium, & imitamentum, vterque aquâ bulliente perfusus totus; obiectantibus barbaris; debere sic eos baptizari, quòd sinè baptismo nulla sit salus. Antequàm ferali palo alligarentur, palum vterque amplexus est, & osculatus. Mox Ioanni detracta superior pellis è

Silentiũ.

ver-

vertice capitis, amputati pedes, caro è coxis ad ossa vsq; auulsa, mandibula securi diffissa, ferro vstæ plagæ; vtriq; dissectum generosum pectus, euulsum cor nobile, atque à barbaris deuoratum. Ioannes eò appulsus neminem, ibi reperit Christianum; moriens verò reliquit facilè septem millia. Decem annis ante mortem, voto nuncupato, & quotidie renouato, spopondit; se in singulis quæ ageret, id quod perfectius esse intelligeret, curaturum. Diu, & sæpè flagrabat desiderio ea omnia quæ vnquam vlli Martyres passi sunt patiendi. Vidit admirandi splendoris regiam, eamque ijs paratam esse factus est certior, qui ob amorem Dei in casis humilibus

Fides.

Intentio recta.

Pati.

Humilitas Amor Dei.

Castitas. habitarent. Castitas illi semper vt illæsa pupilla oculi, etiam in illo regno nudæ liberæque libidinis. Dæmonem fœminæ specie personatum, & ad illecebras inuitantem, silentio, ac signo crucis fugauit. Infernum se mælle aiebat, quàm vel vnum veniale peccatum; quia illud Christo displicet, estque vnicum malum Dei & hominum. Quodam die percussus à barbaris, vesperi gratias agebat Deo: & videre sibi visus est Beatissimã Virginem tribus in pectus defixis ensibus doloris plenam; audiuitque in cor loquentis Dei vocem quâ inuitabatur ad B. Virginem imitandam; quippe quę semper fuerit conformis voluntati Dei. Quocirca votum

Veniale pecc.

Vesperi B.V.

con-

concepit coram SSS. TRINITATE, Beatissimâ Virgine, & S. Ioseph, ac demum coram omnibus Sanctis, & particulatim corã SS. Ignatio atque Xauerio, se, vbi id per obedientiam licuerit, nõ declinaturum, si martyrij occasio quæpiam offerretur. In Beatissimæ Virginis sacello inter comprecandum vidit in suis ac sociorum vestibus maculas sanguineas. Dæmones illi leonum, vrsorumque instar conspecti; homines item armati, atque minaces. 23. Augusti post recitatas B. Virginis Litanias vidit cateruas dęmonũ, qui illum deuoraturi videbantur; sed nihil potuêre. Mortem aliàs ita vt pingi solet coram se cõspexit, quę illi, furiæ instar, spiculum mi- *Mors.*

minaciter intentabat. Sæpè illum Beatissima Deipara, *Sancti.* S. Ioseph, Angeli, Sanctique alij inuisêre. Editum quo- *B.V.* que montem spectauit Sanctis vndique coopertum; in cuius vertice Sãctorum omnium Regina sedebat. Aliàs vel solâ Deiparæ veste, aut eius vestis orâ, cõspectâ, sentiebar se lumine quodam perfundi; nec audebat oculos ad ipsam eius vultus maiestatem attollere. In exer- *Christus Coronatus spinis.* citijs anni 1634. Christum spectauit spinis coronatum; audiuitque dicentem: *Habebis deinceps vnctionem spiritus in verbis tuis.* *Lingua.* Aliàs cor sibi velut oleo perungi *Cor.* sentiebat. Diuinitatem meditans, Christum videbat, audiebatque docentem, atque monentem. Inde in-

Chri-

Christi corde mirificè acquiescens exardescebat in Deum. Anno 1640. 27. Maij sub festa Pentecostes vesperi sub examine vidit ferè per Psalmi quinquagesimi recitati spacium rosam colore pulcherrimam: sentiebat se in arcano pectoris valdè accendi, & mirè omnia circũquaque ardere. Sæpè Christum spectauit in lumine, sæpiùs in cruce, vel cum cruce; quam Christus etiã in Ioannis humeros deponebat. Tunc benè, aiebat, sperabo de mea salute, cùm se mihi dederint occasiones patiẽdi quàm plurimæ. Apud populos Neutros, anno 1640. in hieme asperrima crux vastæ molis illi obiecta ex ea parte quæ ad Hiroquæos erat. Sæpè videbat inter

Examen.

Crux Pati.

orandum vesperi permultas cruces. Auditâ intus voce; *tolle, lege*; manè aperto Thomæ à Kempis libello incidit in caput *de via regia Sanctæ crucis*. Inde illi mirum in modum tranquilla pax, & lux inter tot aduersa diluxit. Sæpè arcana cordium introspexit, & futura præuidit. Optabat in tirocinio fieri tẽporalis adiutor. Aiebat; se alieno nutu non minùs suauiter duci quàm paruulus sedeat in sinu matris suæ. Domi agebat sæpè coquum, seruum, mancipium: dies illi totus laborum plenus. noctu verò erat pernoctans in oratione Dei. Quotidie in se flagris sæuiebat: atque ad orandum non minùs accuratè se pręparabat quàm si tunc primùm orandi artem

Lectio spirit.

Obed.

Mortific. Oratio.

con-

condiſceret.

P. Gabriel Lallemant.

P. Ioannis Brebeuf per 6. menſes in Apoſtolicis apud Hurones laboribus, ac tormentis fidelis ſocius. Pariſijs patritio ſanguine natus, tener corpore, innocens animo, promptus ingenio, ſe diuino amori frequenter in holocauſtum dicabat, id à Deo vnicè flagitans, ne quẽ è ſua familia perire ſineret in æternum. Age, aiebat ad ſeipſum identidem, age, anime; pereamus ſanctè, vt dulciſſimo Ieſu cordi vel ſic iucunditatem quam poſſumus pariamus! dignus eſt Ieſus pro quo aſpera omnia perferamus. Apud Hurones Atironta illi nomen. Præter toleratas candentes ſecures, & alia quæ in Ioanne heri

Gallus ibid. 17. Mart. 1649. ætat. 39. Soc 19.

Charitas.

Fides.

narraui, acutis suffixis subulis est excruciatus. Effossi illi oculi, & eorum loco in cauum orbium oculorum carbones ardentes inserti: totum corpus reliquum igne tostum, caro vndique lacera & à barbaris vorata.

P. Raphaël Ferrer.

Hispanus in America. Martio. 1611. ætat. 45. Soc. 24.

Ex Aragoniæ Prouincia in Peruanam translatus, modestiæ ac paupertatis præcipuo studio capiebatur, lachrymis vbertim cadentibus plenus quoties diuinæ aræ sacrificium celebraret, imò si vel litanias recitaret, aut pium libellum quempiam lectitaret. Missiones illas optabat quæ magis arduæ videbantur. Populũ in templo ad scenicum spectaculum congregatum vt ab eo spectaculo abstraheret, in sce-

Lectio.

Conciones.

nam

nam cum crucifixo prodijt, & tenerrimam omnium cõploratione dictione ardentissimâ concitauit, ac spectaculum impediuit. Cofanes, diros populos, adijt; & ex ijs quadringentos ad sacri fontis Sacramentum pellexit. oppida tria condidit. Barbarorum nonnulli simulatâ specie amicitiæ illi per iter obuij, & gratulati, illum, ob fidem peregrinam prædicatam, in aquam mense Martio per pontem dedêre præcipitem. Literæ de illo submerso datæ 18. Martij. *18. Martij.*

P. Antonius de Andrade.

Ab anno 1600. in orientis India impiger laborauit. Iter in Tibet suscepit penes Gangem, per cæca, varia, horrida itinera reptabundus *Lusitanus. Goæ. 19. Mart. 1634. ætat. 54. Soc. 38.*

in-

inter frigora tam acria vt ei digiti pars congelata deciderit. Tandem in montem excelsum euasit, vbi Gangis natalis est locus. Rex Tibetanus ad bellum profecturus, ad Antonij se pedes abiecit, benè sibi ab eo dici petens. Templum *Beatissimæ Virginis à spe* ibidem cùm conderet, ipsi Proceres Tibetani operas adiuuabant. Ægro inter summos dolores conspecta Deipara dolorem omnem absterſit, cùm dixit: *Iam, fili, nihil tibi dolebit amplius*. Veneno demum interijt, in morte iterùm Deiparæ præsentiâ & allocutione recreatus. Venenum se illi porrexisse gloriatus est filius cuiusdam, in quem, tanquam suspectum & notatum de hæresi, multa egerat,

Itinera.

B.V.

Fides.

rat, eratque acturus Antonius à Sacra Inquisitione Deputatus. Depulsos, eius nomine ac ope post mortem imploratâ, morbos fama est constans. Ita P. Albertus Mescinski febrem semestrem discussit: & mulier transuersam in vtero prolem, breui felicique nixu enixa est, ac exempta periculo: alterius tumidum genu ad P. Antonij sepulchrum confestim consanuit. Illud quoque mirum, quòd eius cadauer seorsim ab alijs conditum, in impositio marmore suam effigiem, tanquam coloribus expressam, reliquerit: id quod veneni vi factum existimabant nonnulli; sed aliter sensêre, cùm effigiem illam è marmore eradi non posse viderunt.

Imago in sepulcro.

P. Man-

P. Mancius Firabayaſci.

Iapon. *Nangaſachi.* *Martio.* *1615.* *ætat. 44.* *Soc. 20.*

Philoſophicis, ac poſtea per biennium Theologicis eruditus diſciplinis, in patria pro religione multùm boni fecit, & multùm mali perpeſſus eſt; vt benè faceret genti ſuæ. Sub Daifui tempeſtate inter eos fuit qui in Iaponia clandeſtini ſe occulere ſunt auſi, quò Neophytos in fide firmarent. *Fides.* Labores, & magna rerum neceſſariarum penuria illum tandem proſtrauêre. Dolorum, quos acerrimos patiebatur, condimentum fuêre *Patientia.* cæleſtes deliciæ, quibus perfundi ſe perſentiſcens, dulciſſimè in illa Iobi verba ſæpiùs ſoluebatur: *Hæc mihi ſit conſolatio, vt affligens me dolore, non parcat.* Hiſce ſæpiùs repetitis optabat te- *Mors.*

ner-

nerrimè ad IESV, ad MARIÆ conſpectum quantocyùs euolare. & euolauit nõ ſinè ſingulari ſuauioris lætitiæ ſignificatione.

P. *Antonius Rubinus*.

Animarum ac martyrij deſiderio flagrans, agebat quicquid poterat, vt animas lucraretur. Loquebatur, & ſcribebat inſigni expreſſione ſuauiſſimæ teneritatis. Ego, ſcribit, pro Chriſto mori non mereor: ſed ipſe dignus eſt pro quo omnes moriamur. Si me videre, atque alloqui vultis, oculos in Crucifixum Chriſtum defigite: ibi me inuenietis ad pedes cum Magdalena abiectum, & peccata mea grandia deplorantem. illis ſacratis pedibus me totum, contradidi: in illis dormio,

Italus Nangaſachi. 22. Mart. 1643. ætat. 65. Soc. 43.

Crucifix.

& viuo; illos complector,& dico: Da mihi, Domine IESV, vt sequar tua vestigia. 21. Augusti cum socijs appulit Nangasachum anno 1642. Captus vnà cum illis, cùm omnes interrogarẽtur; an velint omnes nuncium Christo remittere,& à Rege honorari? Respondit Rubinus interpreti, suo nomine ac suorum; nec se, nec socios, vllo pacto vnquam id scelus in animum admissuros: abstisteret cum hisce vocibus, atque facesseret: se, ac socios ad Christum prædicandum adueniisse, quicquid minaretur Iaponiç Imperator. Ergò in carcerem conditi omnes. post multa quç istic perpessi sunt, per totos septem menses destinatis diebus ingestæ in

Fides.

os

os maximâ copiâ, & mox acerbissimâ cum violentiâ è corpore expressæ aquæ tormento sæpiùs excruciati, tãdem 17. Martij anni 1643. palàm circumuecti sunt cum adscriptâ causâ supplicij: *quòd Christi fidem prædicatum venissent contra edictum Imperatoris*. In scrobem capite demisso, sublatis in altum, alligatisque pedibus pependêre suspensi: & hoc die primus P. Rubinus desijt viuere, socijs in dies proximos eandẽ fortissimę mortis gloriam prosecutis. Corpora illorum concisa, & cõbusta sũt, cineribus in aquas dispersis ad obliuionem. Inter sacrificandum religiosè tener Antonius illiquefactis è cęlo voluptatibus perfluebat, & sacrum calici substra-

Sacrum.

tum

tum linteolum lachrymis adeò affluẽter perfundebat, vt postea cadentes pias lachrymas strophiolo excipere iuberetur. Cænæ loco ibat ad SS. Eucharistiæ Sacramentum; & ibi cænæ tẽpus omne orando ducebat. Vix intra biduum semel (idque præparcè) vescebatur. Vini autem potionem ne senex quidem admisit.

Euchar.

Mortific.

P. *Petrus Romerus.*

Hispanus. apud Itatines. 22. Mart. 1645. ætat. 60.

In Paraquaria pulcherrimos labores maximo egregiæ operæ pretio exantlauit. Missus ad Itatines Indos, ibi ab irruentibus Indis alijs, macanâ, seu clauâ ligneâ, in humero validè percussus, Iesum clamans, in capite demum ictus concidit. Inde illi euulsa præcordia; & præciso iugulo lin-

Fides.

lingua extracta.

Matthæus Fernandez. *ibid.*

P. Petri socius, & interpres, vnà cum illo ibi contrucidatus.

P. *Albertus Mescinski.*

Romæ in tirocinio de Beatissima Virgine sæpè, ac mirâ rerum affluentiâ sermonem serens, nouas illam augustiùs colendi artes afferebat in medium. Cubiculum ingressus, vel egressurus, facie ad S. MARIÆ Maioris (quod propè abest) tẽplum conuersâ, eam venerabatur; Nouitijs exemplum imitatis, vt ferè id fieri amat. Cùm luculentâ hæreditate Societatem in Polonia iuuisset; *Iam*, inquit, *nihil habeo, nisi sanguinem quem dem Deo meo*. Et dedit; quando, post insigne studium in animarũ

Polonus. Nangasachi. 23. Mart. 1643. ætat. 42. Soc. 22. B. V.

vti-

vtilitates collocatum, cum P. Rubino (de quo heri dixi) tormenta plura per 7. menses Nangasachi perpessus, inuerso in fossam capite pependit, hodiè demum extinctus. Ex Lusitania in Poloniam, iussu Præpositi Generalis, mirum quàm opportunè redierit, vt se tribunali sisteret agnoscendum, litemque Societati intentatam dirimeret. Inde maximis itineribus in Lusitaniam, adeòque in Iaponiam, ad decus illud mortis tam longæ, tam inclytæ properauit.

Italus. P. *Antonius Capetius.*

Hispanus. P. *Didacus de Morales.*

Iapon. Nangasachi. 25. Mart. 1643. P. *Franciscus Marquez.*

Quæ 22. Martij de P. Rubini tormentis dixi, eorum socij glorioſi fuêre hi quoque.

que. Iam nonus labebatur dies ex quo in scrobem capite prono pendebant hi tres, Patribus Rubino atque Mescinskio adhuc superstites: cùmque in Christi confessione porrò perstarent, hodie demum capite truncati sunt. Aiunt Rubinum, Mescinskium, atque hos tres, Iaponicum aquæ tormentum facilè centies & quinquies perpessos.

Pia colloquia.

P. Antonij Capetij virtus familiæ decora nobilitauit. Neapoli, anni vnius interuallo duodeuiginti ex illius disciplina futiles mundi lætitias execrati religiosa castra secuti sunt. Causam rogati; vel ipse, aiebant, magistri nostri aspectus, ingens nobis calcar est, vt à mundo ad Deum transuolemus.

Exemplũ

P. Mar-

P. Marcellus Mastrillus de illo scribens, illum Angelũ, ac thesaurum vocat: laudat illum ab incredibili in suum corpus hostiliter afflictum odio; aitque fore sigillum atque honestamentum gloriarum nobilitatis domesticæ. Denique, inquit, Spiritus Domini est cum illo.

Mortif. *P. Didacus de Morales* ob assiduam in corpus sæuitiam fuit sacro quodam pallore spectabilis; ac in docendo, regendo, & Christum prædicando planè singularis. Indiam petiturus, parentes, vicinos licèt, ne inuisit quidem; nec vllas postea epistolas ad illos dedit; vt amorem carnis, & sanguinis totum vnicè Christo transcriberet.

ætat. 35. *P. Franciscus Marquez* Nãga-

gasachi natus patre Lusitano, matre autem à Iaponico Regum Bungi sanguine suas origines repetente. Cùm ad Societatem aspiraret, eius deliberationis ducem elegit Beatissimam Virginem quæ *Dux* dicitur, & Macao abest passibus mille quingentis. Ad illam ea de causa exibat per nouem dies continuos peregrinabundus & supplex, vt eius ductu bonus IESV miles esse posset. Extremo nouendialis illius peregrinationis die, cùm fieri haud posse crederetur, vt, ob dirè ac variè sequentẽ cæli asperrimi tempestatem, pietati suę facere satis posset, dissimulanter iectâ sibi mẽdici veste personatus ad suam Ducem abijt, seque illi nono iam die prȩsentem ac ineun-

B.V.

Nouendiũ B.V.

dæ Societatis Iesu cupidum stitit, breui ad illam adlectus. Mira illi affluentia lachrymarum, cùm legeret Martyrum tormenta, vel diuinum Sacrificium celebraret. Agone nobili per nouem dies (velut nouendiali vitæ Deo consecratæ sacrificio) perfunctus est pendens in scrobem è pedibus; & certamen demum gladio consummauit.

P. Ioannes Sandæus.

Belga. ad Rhenũ. 30. Mart. 1622. ætat. 40. Soc. 21.

Orandi studio, animarum ac multa patiendi desiderio, & mundi contemptione cũprimis excelluit. Ad Castra Cæsarea, vt Catholicos istic operâ omni iuuaret, missus, inde redux, ab hæreticis, fidei Catholicæ ac Societatis odio, ad Rhenum tribus globis ictus cecidit, Vvepstadij

Fides.

ho-

norificè tumulatus.

Franciſcus Martinez. Scholaſticus.

Macai natus, & liberalibus diſciplinis apud nos eruditus, ac Societati adiunctus, poſt labores fidei causâ ſuſceptos ab apoſtata quodam proditus, & falsò accuſatus quòd proditor & magus eſſet, quòdque oculis ſe cùm vellet ſubduceret, quæſtioni ſubiectus eſt. in qua ligneis vectibus arctè conſtrictis pedum calcibus, & verberatis, in atrociſſimo tormento tenuit mirum ſilentium. Socios etiam Chriſtianos innocentes quæſtioni ſubiectos monuit, vt meminiſſent, mendacium Chriſtianâ lege eſſe vetitum: cauerent ergò dum minoratiment, maiora tormenta ſibi

Sina. Cantone. 31. Mart. 1606. ætat. 33. Soc 15.

Mendacium.

accersere. Semel, ac iterùm dirè verberatus, in ipso carceris in quem reducebatur vestibulo vi dolorum prostratus, innocentem animam fortiter expirauit, ipsâ Christi morientis horâ, vt perhibent: & cum ipsis manicis atque compedibus, ita vt vinctus erat, sepultus est. Orandi assiduitate supra laudes alias insignis emicuit.

Mors.

APRILIS.

P. *Gaspar Osorius de Valderauano*, &
P. *Antonius Riparius*.

In Paraquaria. 1. April. 1639.

IN Paraquaria vterque fœcundis pro religione sudoribus inclytus prosperè laborauit; & in Ciaccorum Prouincia, ob damnatas auitas gentis superstitiones, vtriusq-

vtriusque caput ligneis clauis contusum est. Ita interfectorum rasos vertices, in odium fidei & sacri ordinis concerpsêre; pectoribus etiã laceratis. Fama fuit, Patres hos iam trucidatos barbaris apparuisse, sacrificali veste, ac multâ luce circumdatos, enixèque commonuisse; vt Christo sese addicerent, Patribus alijs ad fidei magisterium aduocatis: id quod ipsi barbari prodidêre. *Fides.*

P. Gaspar Osorius Angelũ suum custodem coluit studio planè singulari, officio in eius honorem quotidie recitato, & Angelicâ quadam oculorum, totiusque oris modestiâ. In Deiparæ vigilijs, pane ac frigidâ circumscribebat ieiuniũ; flagro ferreis rotulis armato se cæde- *Hispanus ætat. 44. Soc. 27. Ang. Custos. B. V.* *Mortifica.*

bat; quietem verò non alio ceruicali vsus quàm lapide, capiebat.

Italus. ætat. 31. Soc. 12. S. Ioseph. S. Xauerius. Mare. Mortif.

P. *Antonius Riparius* magno erga S. Iosephum vt cultu, ita fiduciâ spectabilis, dicebat se ab eo nihil admodùm quod non obtinuerit petijsse. S. Xauerij reliquijs maris tempestatẽ tranquillauit: quocirca voti religione promisit se, 1. Decembris perpetuum ieiunium seruaturum; sextâ quoque qualibet feriâ, ex voto item, panis tantùm & aquæ vsu contentus. Huius cæsi caput visum sæpiùs exultare, cùm corpus truncum staret ingenti spectantium admiratione.

Anglus Vigorniæ. 7. April. 1606.

P. *Eduardus Oldcornus Hallus*. Romæ ad Societatem adlectus, in Anglia feliciter no-

nobilem matronam conuertit, inediâ, & assiduâ precatione ad Deum fusâ, cùm illam orthodoxæ fidei momentis quantumlibet peritè adductis permouere non posset. Conuersam se aiebat, quòd vidisset P. Eduardum, sui causâ quarto iam die ieiunium tolerare. Athoritate, ac ex eo sanctâ quadam libertate, cùm polleret, Londini in fenestra viri Catholici Martem & Venerem pictam vidit, ac pugno confregit. Malum cancro persimile, quod in eius ore serpebat, repentè sanus S. Vvenefridę Virginis ope discussit. Duodeuiginti annis in patriâ illa vineâ, solerti assiduitate, laborauit: postea in eius quam propagabat fidei odiũ tentus est, & suspen-

Zelus.

Mortif.

S. Vvenefrida.

sus, ac laniatus. Ignem, quo eius intestina combusta sunt, per totos sexdecim dies in cinere arsisse affirmant. Satellites aquam ei plurimam affudêre; neque tamen extinctus est, decimoseptimo demum die in luculentam flammam erupit, & oppressus est: id quod diuinitùs factum putant ad Eduardi innocentiam contestandam.

Mors.

Corona. Ibidem corona viridis, veluti regium diadema, creuit in gramine, diuque permansit.

Sardus. in Phlippinis. 10. April. 1645. ætat. 40. Soc. 23.

P. Ioannes Dominicus Aresius. Emenso Philosophiæ, Theologiæq; totius curriculo, Coadiutor spiritualis formatus Philippinas obtinuit. vbi in Cabalensi vico nauiter procurauit ea quæ ad salutem animarum spectant.

Mor-

Mortem ibidem honestissima in causa oppetijt, interorandum hastâ confixus ab Indo quem reprehenderat quòd se certiorem minimè reddidisset, Matrem de vita periclitari, adeòque illam, suâ seu negligentiâ seu malitiâ sinè sacramentorũ ope de vita migrare siuisset. Percussor Indus solâ fugâ se necis eius authorem esse prodidit, cùm id P. Ioannes, viuus adhuc repertus ab Indis alijs, prodere nunquam voluerit.

P. *Brunus Brunus à S. Cruce.*

Italus in Aethiop. 12. April. 1640. ætat. 50. Soc. 35.

In Romano Seminario seueræ in seipsum virtutis exẽplar fuit Brunus, cùm se tertiò quothebdomadis cingulo scorteo verberaret, catenulis ferreis cingeret, ter in hebdomada ieiunaret, accu-

ratè ad omne punctum legũ Seminario præscriptarum sese componeret; ingenio, musicæ peritiâ, piâ morum facilitate amabilis. Ad Societatem in vigilia B. V. Assumptæ admissus, se ad arduas missiones quotidianâ sui flagellatione, duro lecto, fame ac siti exercebat. In Seminario Romano à prima die quâ S. Catharinę Christo paruulo in B. V. sinu sedenti desponsatæ imaginem vidit puer, illam quotidie manè ac vesperi salutauit. Adfuit illi postea in Æthiopia cum Iesu paruulo Virgo Dei Mater, cùm fortitudinem peteret contra pericula, & tormenta; & inserto illi in digitum cælesti annulo, festum ei desponsationis, quam in Iesu & Catharina colue-

Mortif.

B. V. S. Catharina.

rat

rat, celebrauit. In Æthiopico itinere, cùm diuinis operaretur, totus illi vultus visus luce perfundi. Quindecim inter barbaros fidei Romanæ infestos lethalibus plagis acceptis vixit superstes; id quod infans quidam (hactenus nunquam locutus, & illum neque postea in tormentis à constantia recessurum affirmans) fore prædixerat; quodque Christiani à Deo impensiùs flagitabãt indicto ieiunio paruulis quoque lactentibus. In excelso monte, vbi cum Catholicis alijs obsidebatur, in summâ aquæ penuria, & siti, nudipes SS. Sacramẽtum in supplicatione circũtulit, ieiunio suis priùs indicto. Ita impetrauit vt in monte illo abundè pluerit. *Sacrum.* *Patientia.*

Ab Alexandrinis Schismaticis Romanæ fidei perinfensis magna perpessus, & ad mortem damnatus, ipso quo in odium Orthodoxæ fidei suspendi debebat die, P Ludouico Caldeiræ ad genua supplex aduolutus, enixè petijt funi suo, & sibi benedici: & suspẽsus, lapidibus est appetitus. Propertius Medicus, Bruni germanus, datas à Bruno ad se ex Æthiopia literas admouit humero, in quo acerbis doloribus vrebatur, à Deo per Brunum sanitatem petens, si verum esset quòd P. Brunus in Romanæ fidei odium occisus esset. Confestim cessit dolor, nec redijt.

Lusitanus. ibid. ætat. 55. Soc. 39.

P. Ludouicus Caldeira.

Hic Bruni comes fuit in Apostolatu Æthiopico, ac so-

socius ærumnarum. Suspendendo P. Bruno, & eius funi benè precatus, ille quoque a post Brunum pari de causa suspensus est; & vterque lapidum imbre impetitus, pro more Æthiopũ Catholicos hac morte damnantium. Schismatici repertam Crucifixi quâ Brunus, & Ludouicus vtebantur, effigiem abiecêre, ceu idolum Romanæ fidei, vt illi aiunt. Corpora de patibulo deposita custodita sunt perdiligenter: postea incertum, quò euanuerint, cùm nec ab hominibus, nec à feris ablata fuisse constaret. Alijs diuinitùs ibi actum quidpiam opinatis, malim existimare attentam sagacis cuiuspiam Catholici industriam, pio ingenio, modum aliquem re-

Fides.

reperisse quo illa clam sublegeret ad priuatam venerationem.

P. Henricus Vvalpolus.

Anglus. Eboraci. 17. April. 1595. ætat. 36. Soc. 11.

Adhuc adolescens cùm esset, viginti hæreticos orthodoxis lucrifecit: ad Societatem exemplo suo vnum suum consobrinum, & tres germanos suos pellexit. Anno 1593. 4. Decembris captus, Eboraci iudicibus prodidit se quis esset; scripto quoque porrecto testatus, se

Fides.

fidei causâ in Angliam reuertisse. Adiecit in eodem commentariolo controuersa quædam; & paræneticam de fide Catholica amplectëda; oblatam etiam ab amicis occasionem è carcere fugiendi fortiter aspernatus. In Londinensem carcerem compactus 25. Febr. anno

1594.

1594. fame, siti, frigore pessimè habitus, & 14. vicibus quæstioni subiectus est. vnde à morte repertum est, vtrumque pollicem tunc illi fuisse auulsum. In loco vbi orabat, super murum descripsit nouem choros Angelorum; & his imminens MARIÆ Matris Dei, ac super hanc IESV, super omnia deniq; DEI nomen Hebraicè, Græcè, Latinè. Eboracum retractus, in carcere noctu ferè orabat, donec fessum somnus breuis opprimeret. Ibidem pangere illi otium & animus fuit pia quædam carmina materno idiomate scitè ac eleganter. Ita disputauit, vt omnes in stuporem adduxerit; fons etiam sapientiæ à quopiam appellatus. 13. Aprilis catenis

Oratio.

Fides.

nis grauis inter reos iudicibus sistitur. Summa obiectorum erat; quòd Sacerdos; quòd alios ad Papæ fidem accersat, vt alij Sacerdotes, quòd in Angliam venerit orthodoxæ religionis proferendæ causâ; eòque pronunciatus est læsæ maiestatis reus, duodecimuiris nequicquam suadentibus, vt se patriæ legibus accommodet. Patri suo scripsit capite iam damnatus; vt excubitoribus suis certam pecuniæ summã donet. Suasum illi etiam extremis vitæ horis, vt Reginæ voluntati obsecundet in agnoscendo atque testando eius primatu Ecclesiastico. Renuit, & respondit; id esse contra diuinas leges. Ergò datâ omnibus veniâ, Catholicos vt pro veræ fidei

Charitas.

lu-

lumine alijs impetrando Deum orent hortatus, *Pater noster* clarè dixit; & *Aue* MARIA exorsus necdum finierat, cùm de scalis deturbatus, strangulatus, funę præciso deiectus, quadrifariam sectus est; ad atrox innoxij viri spectaculum lachrymatis facilè bis millenis. *Mors.* *B.V.*

P. Christophorus de Mendoza.

E Peruano Regno in Paraquariam clam profugit adolescens, vt Societati nomen dare posset, auulsus à nobili sua domo. In Societate omnia quæ agebat, patiebaturue, in sacrificium Deo pro animabus purgatorij offerebat. Plures colonias inter barbaros instituit, plurimis ad Christi fidē adductis; donec à veneficis, ce- *Hispanus in Paraquaria. 25. April. 1635. ætat. 46. Soc. 19.* *Purgatorium.*

celebris magi iussu in eum irruentibus, sagittis confossus est; vnâ per tempora, duabus in humeris. tum sude illi caput quassatum est. Veneficorum vnus eius auriculam abstulit pro præda. Crucifixus ex eius collo pẽdens repertus, cachinnis ac sannis exceptus. Adhuc viuentis, & Christi fidem prædicantis os malleo à venefi-
Fides. cis cõtusum, denteſque plures excussi. Mox raptato nasus, auris, vtrumque labium, lingua demum abscissa. tum demum desijt Christum loqui. Pectus denique apertum, euulsum cor, & intestina è ventre. Cadauer in flumen abiectum.

Lusitanus in Aethiopia. 25. April. 1635. ætat. 42. Soc. 28.

P. *Gaspar Paës.*

In Æthiopia, cùm ob dubiam Æthiopici baptismi for-

formulā confertim & plebs & nobilitas peteret baptizari, fecit id Gaſpar, etiam feſſus in opere iucundo & glorioſo. Pingendo quoque Regis, & aliorum animos excitabat ad pietatem. Imperatori mortuo ſuperſtes vidua in ſchiſmate pertinax, filio, baptizato licèt, perſuaſit; illius Regnum, niſi Romanâ fide profligatâ, ſtare non poſſe. Electo ergo Patriarcha noſtro, Gaſpar clandeſtinus iſtic hæſit, ad Catholicorum qui in fide perſiſtebant ſolatium. In feſto S. Marci in Gaſparem Catholicis inſtruendis intentū dynaſta quiſpiam cum 150. lancearijs irruit; quorum furore Gaſpar occubuit, lanceis haſtilibuſq; confoſſus. Ipſi hoſtes obſtupuêre, idq; di-

Imagines Fides.

Sanguis mirus.

Mors.

Cælum.

P. Christop. Ferreira 26 april. V. pag. 415.

Anglus. Londini. 29 april. 1602.

Lectio spirit.

Fides.

disertè postea testati sunt; Patris Gasparis sanguinem è vulneribus manantem nō decidisse in terram; sed in cælum, seu in aërem, euanuisse. ✕

P. Franciscus Pagius. Nouitius.

P. Ioannis Tomsoni familiaritate conuersus, & ad cęlestia permultùm accensus est, potissimùm cùm salubre quiddam animo suo ab eo ad exscribendum accepisset. Patribus in Anglia seruiuit; eapropter pericula, vinculaque perpessus. Postea Sacerdos exempli optimi, ac zelo forti plenus, cùm, Societate impetratâ, iter pararet in Belgium ad ponendū ibi tyrocinium, captus; & Londini maiestatis læsæ (quòd Sacerdos esset) dam-

na-

natus, suspensus, excarnificatus est.

P. Abrahamus Georgius.

Hic etiam tum infans, quartâ & sextâ quauis feriâ à sugendo lacte abstinebat. Cum B. Aloysio ad S. Ioannem in Laterano minoribus initiatus ordinibus, postea in Lusitania Santarenæ admirandam, quæ istic est, Eucharistiæ hostiam adorans vidit in illa Christum Cruce onustum; à quo animatus est ad mortem, quam intellexit sibi esse in fidei odium inferendam; idque socijs lætus dixit. Inter summas Indiæ ærumnas, deliciarum plenus, in hæc identidem erumpebat: *O quæ diuitiæ, ò quæ diuitiæ sub sãcta ista paupertate latent!* In Æthiopiã institoris Armemi instar de-

Maronita. ad mare rubrum. Aprili. 1595. ætat. 32.

Euchar.

Crux.

Paupertas.

sti-

stinatus, à Matthia Albuquertio Prorege agnitus, & amplexu salutatus est; dicēte illo: Hæ sunt artes quibus suos in mortis discrimina dat, & oculos mortalium fallit, vt animas lucretur, Societas! Ibi proditus, tentus, & id ad quod istuc ibat fassus, cùm iuberetur Christum abijcere, vel saltem id simulare, spe libertatis, mercium, ac dignitarum oblatâ; id execratus, in carcerem detrusus est. Inde eductus, iussus est vel mori, vel dicere: Alius non est Deus, quàm Deus, & Mahometes eius Apostolus; mori elegit; accepitque mortis sententiā. Ad glorioſum supplicium Societatis cultu prodijt, vt Sacerdos, in oppido Delec. Primus gladius in illum vi-

Fides.

bra-

bratus fractus est: alter leue illi vulnus inflixit, & fractus est: tertio demùm cæsus est felix. Fuit Abrahamus, homo suarum perturbationum pacatè potens. Semel in die vescebatur: silentij magnoperè amans. Dixit quispiam; se per illũ obtinuisse à Deo quædam, & absentis cuiusdam futuram in Societate defectionem didicisse. Prædixit; se in Æthiopiam minimè peruenturum. Saraceni ad spectaculum effusi, testati sunt, ad eius sepulchrum, per ipsos 40. dies, faces igne cæleſti splendidas luxisse. Tres etiam aues ignotæ atque candidæ locum circumuolare sunt visæ. Omnes illius necis authores ante euolutum 40. dierum interuallum extincti; omnibus qui id no-

Mortif.

Oratio.

Prædictio. Faces cæli.

ta.

tauêre stupentibus. ipse Insulæ Gubernator, semestri elapso, capitis supplicium luit.

P. Iosephus Furlanettus.

Italus. Arimæ. Aprili. 1593. ætat. 44. Soc. 22.

Venetiæ illi patria fuit. Goam difficillimâ, & plus quàm mille quingentis vectoribus morbo absumptis exitiali nauigatione appulsus, in Scimo Christianos excoluit: Tacazzukij iuuentutem in Seminario rexit: gentiles plures quà ibi, quà in vicinia Christo addixit: & in oppido vnico supra bis mille sexaginta capita baptismo lustrauit. In Insula Gotò laboranti sub Tono tyranno Ecclesiæ clam succurrit; & veneno à barbaris porrecto quassatus, atroci dolorum vi cruciatus, Arimæ tandem glorioſum finem suis dolo-

Fides.

ribus

ribus atque laboribus, inter ſumma patientiæ documenta, impoſuit.

MAIVS.

P. Ioannes Pereira.

CVm P. Gaſpare Paës (de quo dixi 25. Aprilis) in Æthiopia inclytis laboribus felix, lanceis confoſſus, ſub accenſo fæni cumulo poſitus tum adhuc ſpirans; inde à pia fæmina erutus, à Chriſtianis fotus, Aſſæ tandem 2. Maij diem extremum gloriosâ morte conſummauit. *Luſitanus. Aſſæ. 2. Maÿ. 1635.*

P. Henricus Garnetus.

Coniurationem à Catholicis quibuſdam temerè factam in Anglia, vt ſubiecto puluere pyrio ſumma quæque hoſtium religionis Ca- *Anglus. Londini. 3. Maÿ. 1606.*

tholicæ capita, dum essent in comitio, tollerentur, conabatur consilijs omnibus, vijsque licitis impedire: sed agere quod libebat ei non licuit, cùm id secretum in Sacramento, adeòque sub sigillo confessionis, accepisset. Erupit conspiratio: & Henricus in eius suspicionẽ vocatus est, quòd eius conscius eam non impediuisset. Sumptum de coniuratis proditione detectis supplicium: Henricus datus in vincula: ibi variè laboratum, famis quoque tormento adhibito, vt proderet ea quæ in confessione audierat. Fortiter noluit: & in Senatu ita calumniam diluit, vt palàm omnes innocentiæ illius annuerent. Rogatus; num Ecclesiam Anglicanam hæreti-

Confessarius.

cam

cam esse censeret? Respon- *Fides.*
dit: Hæreticum esse qui Romanum Pontificem non agnoscat. Quocirca damnatus est capitis, quòd secretũ in confessione auditum non reuelasset; quòd Sacerdos; quòd Iesuita esset. Magnum Iesuitam, & paruum Papam eum vocabant passim. In mortuali pegmate fidẽ Catholicam professus, & hæresim detestatus, Catholicos tamen monuit, vt à machinatione omni abstinerent; Deum sua curaturum. Denique tam piè, tamque constanter in extremo illo vitæ articulo rem gessit, vt diceretur, tantundem illâ suâ fortitudine, quantum 20. annorum laboribus, rei Catholicæ profuisse. Ioannes Vvilkinsonus, qui aderat, post

Imago in spica.

eius mortem in spicam incidit occisi Garneti sanguine aspersam, in quâ, crystallo inclusâ, conspecta est effigies Garneti vultum referens. Vidit id Ioannes, eiusque socius; vidit matrona quædam nobilis, & alij; legatus quoque Hispanus, qui sexcentos aureos pro ea offerebat. Pictores à PseudoEpiscopo accersiti, & iussi miraculum imitari, id supra suæ artis imitationem esse dixêre. In fronte imaginis crux erat stellæ inclusa: mentum occupabat Cherubini alatum caput; in vertice corona velut graminea viscbatur. Testatus hæc est Ioannes iuratâ fide; dixitque visum sibi intueri Garnetum in cælo inter Sanctos non postremos: se quoque lumine magno

Mors.

im-

impletum. Affixa sunt palàm dissecta membra, & caput; quod visum est circulo purpureo ambiri. Spica illa, periculosè parturientem fœminam iuuit; aliam à diris doloribus liberauit: strophiolum Garneti sanguine imbutum, à puero febres abegit. Verum, ac celebre est de hoc anagramma P. Gualteri Paulli velut vaticinium reperientis in nomine: Pater Enricus Garnetius: Pingère cruentus aristâ.

P. Georgius Carualal.

Cum Rudolpho Aquauiua, & socijs, cruentis illis fidei Christianæ heroibus, vectus in Indiam, post Nouitios Goæ laudatè institutos, in Scimo Iaponiæ Insula, Regnoque Bungensi, postea Firandi, fidei propa-

Lusitan. *Ikizuki.* *5. Maij.* 1592. *ætat.* 42. *Soc.* 24.

gandæ operam insignitè nauauit. Porrectum illi à barbaris venenum, eum dolore capitis acerbo, deinde febri inflammatâ, mox vomitu cruento, afflixit; & octauo post die morte oppressit.

Fides.

P. Stanislaus Brunonius, & socij.

Polonus. in silua. 5. Maij. 1642. ætat. 52. Soc 32.

Cùm socij ad Schismaticos Ecclesiæ reddendos adhibiti laborarent, inito senaculo decreuêre schismatici, vt Patres, vbi vbi possent, occiderent. Factum id per conductos ad id sicarios schismaticos in silua decẽ quercuum dictâ, operâ latronum dicentium: Non vestra, sed vos quærimus. P. Stanislaus Brunonius iam aliàs odio erat Schismaticis, ob non vnam de illis relatam victoriam, coram Proceribus; &

quòd

quòd (ſummo certè Schiſmatici Archimandritæ dolore) primus ipſe Periaslauiæ Catholicum templum, primus tam exoſæ Schiſmaticis Societatis Ieſu domicilium collocârit, Scholas Catholicas aperuerit; ac Schiſmaticos non paucos orthodoxis adiunxerit. Cùm Iaroslauiæ Rector Collegiũ gubernaret, apparuit illi Albertus Mechouski è Societate Scholaſticus ante annos ferè 17. vitâ functus, Sanctorum communionem, id-eſt, leuamentum pœnarum, petens: apparuit & Illuſtriſſima Dux Iaroslauienſis ſexto à morte menſe, & dixit; *Pater, cur promiſſa non exoluis?* Mox ille promiſſa 60. ſacra pro illa curauit. E miſſione (vbi vnionem Ru-

Fides.

Purgatorium.

thenorum, vt vocant, seu cum Romana fide coniunctionem curârat) reducis caput à grassatoribus securi percussum, & guttur sagittis semel iterùmque confossum est.

P. Gaspar Vvoynicz.

Polonus. ibid. ætat. 30. Soc. 9.

Internectus cum P. Stanislao, cùm sagittâ in manus dextræ palmâ fuisset vulneratus, & bis securi percussus in collo. Fuit Gaspar zelo, pudicâ modestiâ, & illo potissimùm elogio inclytus, quòd nullum vnquam vllo dicto vel facto læserit.

Lingua.

P. Christophorus Carnostauius.

Roxolan°. ibid. ætat. 40. Soc. 18.

Vnà cum his cecidit pari de causa. Fuit perpetuâ virginitate, ac fidei Catholicæ zelo planè insignis. Ei Popus, vt vocant, seu sacrificulus schismaticus, persæpè ma-

malê minari auditus est, eò quòd (Dominâ Regni Cancellariâ impensè adnitente,) in ipsius bonis templum ademptum Schismaticis, ritui, & concionibus, ac vsibus Catholicis transcripsisset. Vnde illi, cùm à grassatoribus cæderetur, dictum: I nunc, sceleste; & concionare. Dictus est *flagellum Schismaticorum*: & per quietem audire sibi visus est vocem; *Vis esse Martyr?* Cui ipse respondit: *Amen*. Fuerit id seu præsignificatio, seu piũ somnium; certè cruentus, & glorioſus occubuit; clamante interea sicario: *I nunc, & concionare, sceleste.*

Ioannes Domagalski. Coad. Polonus. ibid. ætat. 36. Soc. 8.

Accessit tribus maioribus illis victimis quarta victima, eorum comes. Fuit silentij,

B.V. & laborum amans; ac Dei Matri pro vocationis per illam adeptæ beneficio, quotidianâ eiusdem officij recitatione gratus. A missione cum Patribus redux, in silua sagittâ in corde traiectus occubuit. De hisce quatuor perhibet fama constans; in loco, vbi occisi sunt, lumen cõspectum: vti & in templo, in quo sunt conditi, lux quędam totum templum illustrans apparuit plus quàm horæ integræ interuallo.

Mors.
Lux.

P. Ioannes Bapt. Baëza.

Hispanus Nangasachi. 7. Maij. 1626 ætat. 68.

Pietate, impigritate, ac dicendi neruo tantus fuit, vt per annos 36. Christi nomẽ plenâ vbique messe per Macaum, Goam, Mozambicum, ac per varia Iaponiæ Regna circumferens, intra triennij vnius interuallũ facilè

cilè 75. millia capitum adul- *Fides.*
torum Christi baptismo ab-
luerit, vt paruulos taceamus.
Persæpè illo baptizandi la-
bore adeò fessum vidêre
multi, vt vix brachium attol-
lere, imò aliquando vix il-
lud commouere, potuerit.
Furente Daifù persecutione,
quà acerrimis per anni spa-
cium morbi doloribus, quà
paralysi prostratus, cistæ, seu
arcæ, includi debuit, & in
exilium deportari; cùm ne
sic ægroto quidem quies
concederetur. Nangasachi
in carcere ærumnis extincti
eius corpus quæsitum est
flammis à barbaris abolen-
dum.

P. *Gaspar de Castro.*

Lusitanus. propè Arimam. 7. Maij. 1626. ætat. 66.

In Societatem pro Coa-
diutore cooptatus, P. Seba-
stiani Morales Iaponiæ Epi-

scopi comes fuit. Postea cum P. Petro Martinez, Sebastiani successore, Macaum deuectus, & ibi disciplinis necessarijs instructus, initiatus, in Iaponiam ductus, ibi veterum Christianorum ritu ac more semper fessus, & semper laborans, atque in seipsum sæuus potiùs quàm seuerus, mira in speluncis, in quibus latere cogebatur, perpessus est. Ita ærumnosam, sed felicem, mortem è sepulchris illis hausit, semper viuens in spe martyrij. Anno 1614. socijs è Iaponia proscriptis, ille clam è nauigio adrepebat; & saluti octo millium Christianorũ consulebat per continua capitis Deo in victimam deuoti pericula. Aliquando in feretro, velut mortuus,

Fides.

Zelus.

ela-

elatus est; vt exploratorum diligentiam, & artes effugeret, morte per vitam ita sæpe afflictã productâ in obsequium animorũ: id quod per annos 24. est nauiter executus.

P. Franciscus de Mendoza,

Hic anno 1621. 17. Iunij Societati adscriptus, postea cùm in Mindanao Philippinarum Insula Mahometanis ad Christum reducendis insudaret, illorum insidijs interceptus, & per plura vulnera peremptus est: minatis id antea barbaris; ei qui ad fidem prædicandam istuc venturus dicebatur, se clauas suas in pectus illisuros, & animam elisuros. Quidam frustulum è Patris zonâ in aquam intinxit, & aquâ illâ epotâ grauem morbum.

Lusitan. in Philippinis. 7. Maij. 1642. ætat. 40. Soc. 21.

Fides.

bum discussit.

P. Gonzalus Cardosus.

Lusitan⁹ in Aethiopia. 22. Maij. 1574.

Anno 1556. Goam, inde cum P. Andrea Ouiedo & socijs anno 1557, in Æthiopiam appulsus: per multas ærumnas, perstudiosè præ alijs erudiebat monachos à schismate deprauatos. Periculis delectari videbatur, & esse magnes voluntatum; quas mirâ dexteritate trahebat à dissensionibus ad amorem. Cum P. Francisco Lupio ad pagum quempiam itinere dierum quindecim profecturus, obedienter ac hilarè se ire dixit; at prædixit se inde minimè rediturũ, imò eò ne peruenturum quidem. Per iter, affirmauit Lupio; mortem sibi proximam imminere: illumque impensè rogauit; vt seipsum

Mons prædicta.

in

in tempora meliora seruaret incolumem pro communi bono. Progressi, ab erumpentibus ex insidijs latronibus inuaduntur. Lupio repentè se abdente, Cardosus primo vulnere ictus concidit, atque occubuit. & omnium celebratione vulgata, fuit sententia, illum Orthodoxæ fidei odio interfectum.

P. Ioannes Bapt. Macciadus, seu Tauora.

Anno 1601. in Indiam, 1609. in Iaponiam prosperè penetrauit; & ibi laborauit vsque dum anno 1617. 22. Aprilis, dum, confessione auditâ, formulam absolutionis pronunciaret, captus est ab insidiosis exploratoribus, qui ad Christianos indagandos erant submissi. Miram

Lusitan⁹. Nangasachi. 22. Maÿ. 1617. ætat. 36. Soc. 20.

Fides.

cor-

cordi suo afflari lætitiam aiebat, quoties cogitaret, quòd iam olim septem tantùm annos natus, auditis Christianorum apud Iapones triumphis, ad eosdem toto iã tunc desiderio exarsisset. Omuræ in carcere cum alijs adeò lætus egit, vt fuerit contestatus, se ne quidem cum orbe vniuerso felicitatem illam commutaturum. In epistolis gratias Deo reddebat amplissimas pro re tam magna: & negabat, se vnquam altiùs diuinæ scripturæ adyta introspexisse quàm in carcere Omurano, in media illa palude. Tam ipse quàm P. Frater Petrus ex Ord. S. Frãciſci, pridiè diuinitùs intellexêre, imminere sibi postridiè supremum diem; idque al-

Charitas.

Pati.

alter alteri lætus aperuit. Hoc die ad decretorium tribunal ituri, cadentibus lætis lachrymis, iucundè cecinêre: *Te Deum laudamus*; & prolixè in se verberibus sæuiêre, Deo supplices, oratione productâ. Scribebat; mori se plenum solatij quod hauriebat à bono Iesu cui moreretur, cuius odio mortem sibi aiebat inferri; & mortis nuncium vocabat nuncium laureatum. Tum secuti psalmi, & verba inflammata, & vicissim alteri ab altero facta confessio. Ad mortem educendi, Litanias Sanctorum omnium recitabant. Educti verò sunt ad sacrum illum Nangasachi collem cum Crucifixo in manu. In loco illo gloriæ iterùm se inuicem expiant pœnitentiæ

Oratio. Mortif.

Apparatus ad mortem.

tiæ Sacramento, amanter se amplectuntur, gladio cædũtur. P. Ioannes Baptista vno accepto vulnere exurrexit, IESVM, & MARIAM pronunciauit; & iterùm, ac tertiò saucius obtruncatus est. Aiebant tã Neophyti, quàm gentiles; in eo vbi duo hi cæsi sunt loco, sæpiùs conspecta sibi esse duo sidera, pulcherrimis radijs mirum in modum nitentia. & quod lætabile est cum primis, ille qui P. Ioannem cepit, ac obtruncauit, eodem anno mẽse Nouembri Omuræ Christianus, in eiusdem fidei odiũ occisus, Ioannem secutus est. Aiebat P. Ioannes; sibi tres in vita dies omnium, longè iucundissimos illuxisse: primum eum quo Societatem, alterum quo carceres

IESVS MARIA.

Mors. Lux.

fuis-

fuisset ingressus ; tertium verò eum quo mortis in hac causa oppetendæ nuncium accepisset.

P. Hieremias Fischer.

Græcij Styriæ literis operam dedit, Deiparæ Virgini religiosè admodùm addictus, eiusdemque Foyensi lapillo à peste ibidem repétè curatus. Quidam de Societate (quocum Hieremias in singulari Dei Matris cultu peculiari quadam necessitudine conspirârat) post mortem illi apparuit, & ardentem aliàs in Hieremiæ pectore in colenda Deipara pietatem acriùs inflāmauit, cùm dixit: *Sibi penes Beatissimam Virginem benè esse: secuturum & ipsum breuì; sed via duriore.* Quæ autem illa fuerit, seu tunc seu aliàs, cer-

Bohemus in sylua cæsus. 23. Maij. 1634. ætat. 36. Soc. 20.

B. V.

Disce à mortuo.

certè diuinitùs, intellexit Hieremias, dum eas quas dixi mortui amici voces amico cuidam referens, adiecit; se in sylua quapiam cæsum iri. Factum id in ea sylua per quam iter in Poloniam intendebat Hieremias cùm Glogouiensi Collegio tunc præesset. ibi humi procumbens, & IESVM, ac MARIAM inclamans, ab hæreticis militibus *Iesuitas*, *Iesuitas* furenter fueclamantibus pergere prohibitus, & globo plumbeo traiectus est, socijs fugâ elapsis. Percussor ferè post semestre, globo simili & ipse in duello ictus interijt. Parcebant aliorum vitæ, spolijs contenti hi milites grassatores; at Iesuitas pessimè oderant, eò quòd dicerent eos ministris hæreticis

Mors.

ticis esse perinfensos; item Romanam Ecclesiã nec progressus tantos habituram fuisse in Germania, & facilius ab hæreticis labefactandam, nisi hoc genus hominũ pro illa tam solerter satageret. Auditi sunt ijdem exprobrare, quòd idola Catholica (ita illi Sanctos vocant, atque imagines) suis opitulari non possint; sed Catholicos, ac etiam Iesuitas, prosterni sinant ab hostibus. His nempe imbuti in Sociorum vitas grassati sũt.

P. Carolus Sagerius.

Ad omnem literaturam humaniorum, Philosophicarum ac Theologicarum disciplinarum vt scitè idoneus, ita obedienter promptus fuit etiam post maiora tractata se se ad minora demit-

Gallus. Turnone. 24. Maij. 1596. Soc. 40.

Humilitas.

mittere. Probitatis magnę, ac doctrinæ famâ illud obtinuit, vt ne coryphæos quidem hæreticorum cum Societate conferendos esse vulgo diceretur. Veneno sublatum è vita rumor incessit: neque id ab hæreticorum ingenio alienum fuisse haud ambiguis experimentis accepimus. Cæterùm Carolo illud quoque peculiare, ac inter paucos proprium fuisse in Societate videri potest, quòd in illa secũ tres fratres suos, ac demum Patrem quoq; Societati adscriptos lætus aspexerit.

In Societate Pater cum quatuor filijs.

P. Petrus Vvrichtus.

Anglus. Londini. 29. Maij, 1651. ætat. 48. Soc. 22.

Huius vitam & mortem inter mortes illustres fusè perscripsi. Post operam religioni Orthodoxæ probè impensam damnatus est ad su-

ſuſpendium, & conſuetam carnificationem, *tanquam Sacerdos Catholicus*. Sub ipſo patibulo quidam de Societate illi, baiuli ſpecie, adfuit; & cõfitentem abſoluit; obtentu illo vſus; quaſi ab eo mandata extrema & ſecreta acciperet ad amicos perferenda. Dicenti miniſtro hæretico; illi veniam eiurato Papiſmo minimè defuturam, reſpõdit Petrus: *Faceſſe, ſatan: ſi mille vitas haberem, mille vitas morti libentiſsimè pro Catholica religione offerrem*. Magnis tam Catholicorum, quàm etiam hęreticorum laudibus ornata eſt illa Petri mors tanto animi ſibi præſentis robore conſpicua vſque ad omnium admirationem. *Fides.*

P. Tho-

P. *Thomas Cottamus.*

Anglus. Londini. 30. Maij. 1582. Soc. 3.

Auditis Indicis annuis, ad amplectendam Societatē exarsit, Romæ illam complexus. In Angliam reuersus, Dorobernij comprehensus est 25. Decembris. Londini in turri tormento, Scauingeri dicto, per horam & ampliùs cruciatus, totis naribus plurimum sanguinem fudit. Vrgebatur vt chirographo testaretur, quid in Pij V. Pontificis, & Reginæ causâ sentiret: scripsit, se id sentire quod à Romana Ecclesia dedicisset. Dum tentaretur vt in Confessione audita proderet; noluit, etiā dirè tortus. 20. Maij capitis damnatus, trahæ alligatus, ad supplicij locum raptatus, vnà cum socijs *Te Deum laudamus* cecinit toto itinere.

Fides.

Confessarius.

Mors.

E plaustro, sub furca stans, omnibus benedixit. Libertas illi offerebatur, si Pontificis consilia improbaret; respondit: se ne mille quidem vita cum pretio à quocunque Ecclesię Catholicę articulo discessurum. Suspensus, & postea ad carnificinam nudatus, repertus est nudâ carne accinctus cilicio, non sinè suaui omnium admiratione. *Cilicium.*

P. Ioannes Meagh, & duo socij.

In Bohemia per iter ab hęreticis rusticis trucidatus est. In odium Catholicę fidei patratum id esse, illud est argumento; quòd ijdem hæretici rustici alios qui vnà iter habebant, innoxios, imò benè sperare iussos, dimiserint. In diuino Sacrificio, & inter colloquendũ de diuinis, ardore singulari flagrabat. In *Hibernus. in Bohemia. 31. Maij. 1639. ætat. 33. Soc. 13.*

Exercitia. Hiberniam è Bohemia rediturus, Exercitia obibat S.P. Ignatij: quo tempore oborta illi est fiducia singularis, sanguinis pro Catholica fide fũdendi. Socij, qui cum eo tunc cecidêre, fuêre Coadiutores duo; alter *Vvẽceslaus Trnoska*, de quo nihil accepi; alter *Martinus Ignatius* Coad.

ibid. ætat. 63. Hic magno martyrij desiderio flagrabat semper; imò & spe: ad quam putatur diuinitùs fuisse erectus.

Euchar. Diuino Eucharistiæ Sacramento pastus, dulcissimè lachrymabatur.

B.V. In colenda Virgine Beatissima erat assiduus; eamque amoris tenerioris flagrantiam ex ipso Matris diuinæ vultu aliquãdo spectato hausit, aut potiùs, ampliùs inflammauit. Creditur enim aliquando illi Virgo Beatis-

tissima se spectabilem præbuisse.

IVNIVS.

Blasius Schelling. Coad.

INtegerrimi ad vigilandũ, orandum, laborandum, exempli vir. cùm, irrumpente milite Suecico, hæreticis S. Sebastiani reliquias, ac thesaurum prodere iuberetur, fronte fune contorto constrictâ arbori alligatus; IESVS MARIA, aiebat, thesaurum non scio. Quare funis & caput illi gladio fissum est, cerebrumque dispersum; cadauer fimo contectum.

German⁹, Eberspergæ. 1. Iunÿ 1632. ætat. 78. Soc. 53.

Reliquiæ.

P. Cornelius Beudin Godinez.

Hunc nullius vnquã violatæ nostræ legis reum fuisse dixêre attenti quidam, qui eum pernouêre. SS. Eucharistiæ

Belga. apud Taraumarenses. 4 Iunÿ. 1650. ætat. 40. Soc 15.

Eucha. stiæ Sacramentũ septies quotidie visitabat. Cùm in Indiã proficisceretur, fœmina sanctimonię opinione celebris illum hortata est, vt iret porrò; quippe vitam istic morte in fidei odium inferendâ feliciter clausurum. Per trimestre Cynaloanæ, ac Mexicanę linguæ artem ita perdidicit, vt illam ad leges Onomasticumque scitè redegerit. Crucis signum pro templi propylæo, tanquam fidei labarũ, defixit. breuì post ab irruente Ethnicorum manu, Sabbato, inter probra, quòd Hispanis sacrificijs sacrificulus ipse præesset, quòdque indigenas peregrino dogmate ab idolis auerteret, ad templum & aram vsque, non sinè copiosâ sanguinis effusione pertractus est. Inde verò in

Fides.

tem-

templi atrium iterùm, ac cœmeterium, & ibi variè hac atque illac ad crucem vsque raptatus, in eiusdem crucis amplexu hærens, dum adducto vtrinque fune strangularetur, bis Indicâ clauâ percussus, telisque confossus & internectus est; sacrificulo barbaro in sacrificali veste sacris aris insultante. Post bienium eius corpus incorruptum repertum esse perhibent qui vidêre; dicentibus barbaris; illum fuisse occisum non aliâ de causâ, quippe in omnes amicè beneficũ, quàm quòd Indorum, ac maximè tenerioris ętatis, capita, aquâ perfudisset.

P. Sebastianus Viera, & quinque Socij Nouitij. *Lusitanus. Vendi 6. Iunij 1634. ætat. 63. Soc. 45.*

Sparsæ sunt per Iaponiam illius imagines; vt agnitus

teneretur, id facturo promissis aureis mille quingentis. Cùm paulò ante quàm caperetur diuinum sacrificium celebraret, is qui sacro aderat Paulus homo Christianus, in cuius domo id fiebat, retulit visũ sibi videre Christi sanguinem veluti spumãtem in calice. Capto illo, magnus plausus coortus est, quòd Romanus ille Sacerdos (ita eum appellabant quòd Romę fuisset Procurator) iam vinctus esset. Capti cum illo quinque alij, quos id flagitantes in carcere, pro ea quâ Prouincialis loco fũgebatur potestate, ad Societatem admisit. Ad Regem accitus, per interpretes illi respondit; cùm coram non daretur, ne conspecto Rege liber euaderet, iuxta eã istic le-

Sacrum.

Regis aspectus.

legem quæ reos Regem videntes absoluit. E carcere scripsit: parùm fore si centum vitas, aut si mille corpora, haberet quę Deo redderet pro actione gratiarum Tanto se gaudio perfundi, vt vel pro minima eius parte satisfieri posse neget, etiam perpessis omnibus quæ ab vllo vnquã tolerata fuêre tormẽtis. Cùm Iapon reus (ad terrorem illi incutiendum) coram illo fidiculis torqueretur, & horrendus cruciatuũ apparatus illi ob oculos poneretur, inuitareturque ad Deum deserendum, respondit: Se tres iam & sexaginta natum annos à Deo beneficia plurima, & maxima, ab Imperatore autem non nisi compedes accepisse; Deum immortalẽ, hunc mortalem esse; nunquã *Fidei.*

se à fide abiturum, vllâ spe, aut metu eorum quæ Imperator possit seu promittere, seu minari. Iussus fidei nostrę summam scripto complecti; totâ 14. horarum intercapedine scripsit, & breuiter illam digessit à conditi orbis exordio, vsque ad extremum diẽ iudicij. Imperator in eo cõmentario legens ea quæ ille de immortalitate animæ illi lucubrationi inseruerat, exclamauit: *Bonus est hic Bonzius Europæus! Et si hæc vera sunt, quid nos miseri? quid nobiscum fiet?* Verùm suasu auunculi, Sebastianum neci addixit. Ergò ille ad scrobẽ ducitur, & causa supplicij cõscripta præfertur; *quòd fidem Christianam prædicasset contra Imperatoris edictum.* Vnà cũ quinque illis quos in carce-

re

re in Societatem cooptârat Iaponibus, toto quod super genua est corpore in foueam è pedibus pependit per totũ triduum, illis quoque superstes. Et iam antea prędixerat, se tormento fossæ non moriturum. Supposito demũ igne cruciatus est, & combustus, cùm ei viuenti priùs viscera fuissent sensim extracta, vt scribit eius socius P. Albertus Mecinski.

Apollinaris Almeida Episc. Nicænus, & Socij.

Societatem puer inierat. In Æthiopiam missus, Episcopus, pro sigillo habuit IESV nomen, & epigraphen: *Dedisti eum escam populis Æthiopum.* Cum illo fuit

Lusitanus in Æthiopia. Iunio ineunte 1638. ætat. 50.

P. Hiacynthus Francisci.

Anno 1623. in Æthiopiam penetrauit, labore vtili pro

Italus ibid. ætat 40. Soc. 24.

Euangelio egregiè istic satagens. Dicenti vim addebat formæ dignitas, quæ in eo tanta efflorescebat, vt Italici cuiuspiam Regis filius diceretur. Tertius eòdem appulit anno 1628

P. Franciscus Rodriguez.

Lusitan. *ibid.* *ætat.* 35. *Soc.* 20.

Ibidem nauiter Apostolatum exercuit. Hi tres, inter expiandũ Catholicos, à schismaticis deprehensi, accusati, canum instar tractati, in exilium destinati, è singulis arboribus singuli suspensi, & semiuiui lapidati sunt. Cadauera belluis obiecta: sed illæ ea innoxia dimisêre.

Fides.

Emmanuel Niger. Coad.

Italus. Claudiopoli. 9. Iunij. 1603.

Valetudinarium, & sacrarium Collegij Claudiopolitani in Transyluania procurabat Emmanuel, cùm Moyses Szekely, seu Siculus, Cal-

ui-

uiniſta, Turcarum ope vrbem occupauit. In ea calamitate occaſione vſi hæretici, in tẽplum Societatis hoſtiliter irruêre, & hæreticâ licentiâ quicquid ſacrum fuit ludibrio habuêre. Eos inter fuit miles qui SS. Euchariſtiæ Sacramentum impiè humi diſperſit, & proculcauit. Eam inſolentiam redarguens Emmanuel, ſecuri militari in capite vulneratus, & globo traiectus, gloriosâ morte, vitam terminauit. *Euchar.* *Fides.*

P. *Bernardum Reuſs* ait Catalogus eorum qui in odium fidei ſunt occiſi, hoc die anno 1629. ſagitis confixum. Nos de illo 17. Iulij, qui dies illi ab alijs aſſignatur.

P. *Chriſtophorus Spotecus.* *Polonus. in Suecia. 14. Iunij. 1601. ætat. 40. Soc. 13.*

Derpati à Chriſtophoro Sommerio Duce captus cum

socijs. Variè tunc vexati omnes, fame, cachinnis, probris. Vni caput pugnis contusum. Equis impositi coacti sunt cantare Symbolum Apostolorum *Credo*. Inde in Finlandiam asportati: Stocholmij in vinculis acerbissimè habiti, ærumnis, doloribus, demũ peste hoc die P. Christophorus, alij alijs diebus consumpti sunt; posteaquam scõmata multa in Pontificem, in fidei nostræ mysteria, in Societatem iacta, verbera, extremam egestatem, & affinia hisce incommoda, perpessi sunt.

Fides.

In Suecia. 17. Iun. ætat. 43. Soc. 8.

Ioannes Esto. Coad.

Cũ P. Christophoro Spotecco, alijsque paria passus: peste extinctus in carcere.

Hibernus Pontani 15. Iunij 1649.

P. Robertus Neternillus.

Meminêre huius viri an-

nuæ

nuæ anni 1650. & Mortes illuſtres. Mors illius, alijs vitæ laudibus par fuit. Etenim inter miſeranda, & veterum Eccleſiæ calamitatum ſimillima Hiberniæ verè Catholicæ turbamenta, cùm apud Anglos hæreticos increbuiſſet quòd Sacerdos eſſet, ac Ieſuita (quæ duo nomina illis immortaliter exoſa, & nō vno ſanguine ſunt perfuſa) per pedes ab illis correptus, è lectulo extractus, per domum raptatus, quaquauersũ alliſus, fuſtibus cõtuſus, effractis ad collũ, & humeros oſſibus ſemianimis relictus, cùm grauior etiã ętas hiſce ferendis impar eſſet, quarto poſt die, id eſt hoc die, doloribus glorioſis & vitâ defũctus eſt. *Fides.* *Iapon.*

Anonymus Iapon. Coad. Literæ P. Petri de Boſchere *in Iaponia 18. Iunij 1614.*

re Vlyssiponæ datæ aiunt; hunc variè cruciatum, laniatum, & in aqua gelida per 70. dies ita mersum, vt capite tantùm emineret: demum glorioſum agonem abſciſſo capite conſummaſſe.

P. Franciſcus Paciecus, & Socij.

Luſitanus. Nangaſachi 20. Iunij 1626. ætat. 60. Soc. 41.

Iaponiæ domicilia omnia cùm regeret, anno 1628. 18. Dec. captus, vinciri petijt: ſed negabāt Iaponij fas eſſe vinciri Sacerdotes necdum ritè damnatos. Decennis puer cùm eſſet, auditâ de martyrū gloria diſſertatione, ita exarſit, vt martyrij quærendi votum conceperit. Ab anno 1592. in India & Iaponia magnis attritus laboribus ac ærumnis, tandē cum quatuor ſocijs catechiſtis in fidei odiū ad ignem damnatus, conflagrauit.

Deſid. martyrij.

P. Ioan-

P. Ioannes Baptista Zola.

Ibidem fidei retinentissimus, illam obitâ in flammis morte testatus est, postquàm per septem menses vixit in carcere ęrumnoso, incredibili (in causa tã nobili) moriẽdi desiderio flagrans: idcircò & schedas P. Spinolæ, & P. Nauarri secum gestabat semper, in quibus illi pollicebantur id se ei à Deo flagitaturos. Fuit eius gloriæ socius *Italus ibid. Soc. 33.*

Vincentius Caun.

Is disertis verbis ad Christi fidem deserendam inuitatus, cùm id execraretur, nudus in frigore extensus est; constrictæ illi forcipibus nares, & manuum pedumq; articuli; supinus aquâ impletus, stomacho crebriùs verberato, & sanguinem reiectã-

te.

Fides. te. Cùm iterùm, ac sæpiùs ad perfidiam vrgeretur, eamque detestaretur, per ipsos 14. dies frigore ac inediâ vexatus est. Admirantibus constantiam, & hilaritatẽ omnibus, aiebat nõ suis se viribus pugnare: innumerabiles se Dei misericordias experiri.

Hispanus ibid. 20. Iunij. 1626. ætat. 63. Soc. 47.

P. Balthasar Torres, & Michaël Tozo.

Cùm in arcto apud Omurenses carcere tenerẽtur, custodes illorum tranquillitatẽ admirati, petierunt legem illam audire quæ tanta in suis possit. Fecêre id abundè socij: & custodum vnus baptismo lustratus; reliquis legem tam potentem laudantibus, optãtibus, lacrimantibus; sed dicentibus, pro baptismo expectanda esse tempora molliora.

Fides.

Om-

Omnes hi nouem, nempe Paciecus cum 4. socijs catechistis Iaponibus, *Gaspare Sandamatzu*, *Petro Pinxei*, *Paulo Xinxuque*, *Ioanne Guisacu*; & Pater *Zola*, *Torres*, *Vincentius*, *Tozo*, Nangasachum peruecti, terram osculo venerati, & palos mortuales amplexi sunt. Palis alligati, subiecto igne, læti psalmos, ac sanctissima IESV, & MARIÆ nomina cecinêre: atque intra semihoram in monte Sanctorum conflagrauêre. Aiebant ij qui Pacieco, Torresio, ac socijs in carcere orizam atram ad vescendum suppeditauêre, magnæ id sibi admirationi fuisse, quòd oriza, quæ illis comedentibus superrerat, fuerit candida, & notæ longè melioris quàm cùm ad eos fuisset illata. Nã atram,

Socij 5. nunc cæsi.

Oratio. Mors.

Oriza candida.

atram, deterioremque illatã, relatam verò candidam & nob liorem.

P. Thomas Garnetus.

Anglus. Londini. 23. Iunÿ. 1608.

Per plures menses ferro vinctus, mox exul, iterùmque in Angliam reuersus, post sex annos in laboribus positos, iteratò exul ac redux, tentus, & supinus in crate ad supplicium raptatus, suspẽdio strãgulatus, ac dissectus est; quòd Iesuita esset, quòd Sacerdos Catholicus, quòdque è præ-

Fides.

scriptâ quæ contra Pontificiam authoritatem erat, iurãdi formulâ iurisiurandi sacramentum Regi pronunciare detrectaret. Num vitam iuramento illo vellet redimere interrogatus; ne quidé quinque millium vitarum pretio se id facturum dixit. Benè inimicis nominatim

sin-

singulis, benè Regi, Reginæque precatus: *Pater noster*, *Aue MARIA*, *Credo*, *Veni creator spiritus*, *&c.* dixit, & pependit felix.

Matthias Vitriarius. Coad.

& Soc.

Cum P. Christophoro Spoteco (de quo 14. Iunij egi) multa perpessus, demum in carcere hęretico peste decessit: & post illum *Nicolaus Mercator*. Coad.

Lithuani. Stocholmiæ. 28. Iunij. 1601. ætat. 26. Soc. 3.

P. Thomas Methamus.

Vir doctrinæ ac sanctimoniæ nomine celebratus; at ob fidem orthodoxam assertam, Elizabethæ Reginæ inuisus, eòque carceri mancipatus, Londinensé turrim per quatuor annos incoluit. Inde in alios ex alijs carceres deportatus, demum inter paludes in Visbicensi ergastulo per

Aetatis 36. Soc. 3. Anglus. Visbici. Iunio. 1592. ætat. 60. Soc. 9.

Fides. per annos plures ea passus est quæ procaces hæreticorum linguæ, ac immortale in orthodoxum nomen odium suggerebat. Ita vitam per annos 17. in carceribus cruciosam longâ morte clausit, eruentam semper desiderãs, & expectans.

P. Bartholomæus Sanchez.

Hispanus. Buhayeni. Iunio. 1642. ætat. 29. Soc. XI. Natus ex voto, quo Deo à parentibus antea sterilibus deuotus est, Paruulo pompæ secularis horror ab ijsdem iniectus, dicentibus; diuites superbos ijs quibus cum pompa vehuntur splendidis curribus, velut auriga dæmone, ad infernum vehi suæ salutis oblitos. Videbatur sibi sensu intimo ad imitationem S. Xauerij permoueri, quòd eum videret suo ingenio valdè esse consentaneum.

Educatio.

S. Xauer.

Et

Et profuit id acriter præstitisse. Sanguinem è pectore quà cor iacebat elicuit, & chirographum eo sanguine conscripsit, quo se Deo per Xauerium in salutem Iaponię deuouebat. Is erga Xauerium ardor illi exprobrare videbatur, si calceos nouos, pileumùe, aut aliud vsui suo opportunũ, admitteret; quasi parùm addictus ei paupertati quam exemplo suo docuisset Xauerius. In eodem, suaue, præsentissimumque præsidiũ inueniebat tuendæ in nitida sanctimonia puritatis, quicquid imaginum castæ menti obstreperet; visis aliquando etiam tetris laruis, quæ abibant, cùm ille solito magis afflictus opem Xauerij imploraret. Videbatur quoque id velut à Deipara edoctus in-

Cor.

Paupertas.

Castitas.

B.V.

interno monitu, vt ad hanc victoriam patrono Xauerio vteretur. Concinnatos à P. Mastrillo Xauerij titulos, instar Litaniarum, quotidie recitabat. Aliquando Crucē ferre se debere didicit, cùm 1. Decembris coram sui Xa-

Crux. uerij effigie supplex, totam eius imaginem Cruce ingēti toto corpore coopertam vidit. Patiebatur tunc ille dulcioris è cælo auræ solatiorumque penuriam; & ad plures id genus, aliasque cor-

Pati. poris atque animi molestias æquo animo ferendas est mi-

B. V. rificè incitatus. Animo anxium, an ritè initiatus esset, ac per nouem dies pro litanda primi sacrificij hostiâ se parantem, ipso Deiparæ natæ die manè ante quàm sacrificaret vox diuinitùs con-

fir-

firmauit, quæ illum hortatabatur, vt se in Sancti sui manibus relinqueret, pati, & eum imitari paratus: primãque hostiam Deo pro acceptis ab illo per Xauerium beneficijs offerret. Ita illi animus conquieuit. Crucis in imagine Xauerij ostensæ mysterium compleuit mors, quam obijt à barbaro sicâ in gutture vulneratus, alio ei caput bifariam dissecante.

S. Xauerius.

IVLIVS.

P. Petrus Cassui.

ANno 1614. Daifusamæ furore in exilium relegatus, Hierosolymas, postea Romam, inuisit peregrinabundus. Romæ Societatem amplexus, in Iaponiam vt securus rediret, remigis perso-

Iapon. Iendi. Iulio. 1639. ætat. 51 Soc. 9.

nâ

nâ tectus, per biennium nudo capite ac pedibus occasionẽ penetrandi quæsiuit. cùm necdum reperiret, Manilam ceu mancipium, abijt. Sic excubias elusit; & Nangasachi multos aquarum tormentis conterritos, & in fide nutantes magnâ industriâ confirmauit; alios iam lapsos reduxit; Iendi postea comprehensus, ac varijs tormentis & morte affectus.

Zelus Fidei.

P. Petrus Buzelinus, & socij duo.

Belga. ad Neoportum 2. Iulij. 1600. ætat. 37. Soc. 15.

In castris Regis præclarè laborauit pro salute animarum. Captus à victoribus Batauis est, cùm Catholicos milites saucios confitentes audiret, ac omni ope iuuaret. Præerat socijs Petrus: & de se, ac suis clarè testabatur; se non Archiducis, sed Dei sti-

pen-

pendijs militare, nec sequi castra vt militem, sed ad animas militum procurandas. At hæc ipsa exacerbauêre iras victoris hæretici: quare semel iterùmque sclopi glãde traiectus occubuit. Et post illum

P. Laurentius Euerardi, ac *P. Otho Campensis*. *Belga ibid.*

Vterque magno animarũ lucrifaciendarum studio nobilis, multis ab hæresi reuocatis ad fidem. *ætat. 33. Soc. 15.* *Hollandus ætat. 43. Soc. 16.*

P. Ioannes Cornelius.

Matrem viduam in Anglia ad fidem orthodoxam, & intra triennium facilè 30. familias, conuertit. Dicendi dote tam erat amabilis & robustus, vt vel semel auditus, eos à quibus audiebatur redderet sibi obnoxios. Animas purgatorj iuuabat, pro- *Hibernus. Dorcestriæ. 3. Iulij, 1594.* *Purgator.*

nunciato, quoties manus lauabat, psalmo *De profundis, &c.* item pecuniâ quam in missionibus nanciscì poterat erogatâ; sacrificijs, cilicijs, flagris, ieiunijs. Magistrũ suum mortuum vidit sacrificia postulantem. Inter sacrificandum pro Barone quodam, illius animam conspexit in filua inflammata, *Miseremini mei, &c.* clamantem; & se accusantem, quòd fidem orthodoxam ob humanos respectus non satis fortiter fuisset palàm professus; quòd in aula tempus vanè triuisset; quòd innocentis Reginæ Scotiæ capitis damnatæ ipse quoque cum alijs aliqua pars fuisset. Hęc omnia se quidem confessione in vita expiasse; at pœnas commeritas adhuc luere. Nec nisi capite vide-

ba-

batur è vasto illo incendio eminere. Vidit hæc eadem is etiam qui sacrificanti Ioanni aderat sacri minister; & Ioānes ista narrans, octoginta illos qui sacro illi aderant, atque obscuram quandam flammam istic aduerterant, flentes flens & ipse, dimisit. Dœmones fassi sunt; pelli se è corporibus incensâ P. Ioannis charitate quâ ipse flagrabat. Adegit dœmonem, vt cùm diuinam hostiam post sacrum ipse Pater in pyxide, seu custodia, deponeret, disertè dixerit: Agnosco in hoc Sacramento potentiam tuā, ò Deus! Aliàs vidit dœmonem in linea fœminæ fasciâ, velut auiculam; aliàs autem, vt cattum. Plura flagra lacerabat crebro vsu quotannis, & sæpè & dirè se cędens: ci-

Sacrum.

Charitas.

Sacrum.

Euch.

Mortif.

licino adhæc sago nodis aspero vestitus vsque ad genua. Captus, & in odium fidei cędendus, morti nobili se parabat per cilicia, flagra, ieiunia. Vota Societatis in carcere nuncupauit coram alijs, plenus lachrymarum, & voluptatis. Mors illius fuit plenissima tenerrimæ pietatis: quam subijt suspendio, & consuetâ carnificatione. Caput eius patibulo affixum fulgere radijs est conspectum.

Mors.

Mors illustris.

P. Petrus de Espinosa.

Hispanus. in Paraquaria. 3. Iulij. 1637. Soc. 24.

Hic tum adhuc puer in Hispania voto se obligârat defendẽdę Immaculatę Conceptioni Matris Dei. Educatus est persanctè; quippe qui iucundè narrârit aliquando Matrem suam cum lachrymis ante suum lectulum in ge-

genua prouolutam dixisse magno verborum pondere, vt mortem potiùs quàm vllum lethale peccatum admitteret; atque vt vel vmbrã obscœni alicuius dehonestamenti maximoperè caueret: seque id obsecranti piæ Matri spopondisse, ac perdiligenter seruasse. Virginitatẽ suam custodiuit modestiâ, humilitate, ieiunijs, cilicijs, duro humi lectulo, flagellis armatam, quin etiã ab aliis aliquando petijt flagellari. In Paraquaria cùm Paulipolitanorum sæuitiam fugerent Christiani, stupenda tulit, factus bubulcus, lanio, didascalus, omnibus omnia ad animorum corporumque obsequia. Noctu cùm in eum irruerent barbari, & ille DEVM, IESVM, MARIAM

Educatio bona.

Castitas. Mortific.

Fides.

Mors.

inuocaret impensiùs, execrati ea nomina barbari respondêre; vana esse illa nomina, nec adesse illos quos vocaret. Ita illum contra blasphemas voces piè porrò loquêtem, varièque vexatum, fisso capite obtruncauêre. Cadauer à tygridibus propè deuoratum; manus tamen reperta integra, digitis in Crucem commissis. Eodem tempore Iuliano cuidam de Societate, ducentarum leucarum interiectu dissito, gloriosus apparuit, ac dixit: Benè tibi sit, Frater mi Iuliane: ego lætus ad Superos abeo. Iulianus postridie narrauit ea, quæ viderat, & audierat per quietem: & postea cum cædis nuncio collata tempora ostendêre tunc id factum, cùm Petrus cęderetur. Quar-

tus,

tus ipse fuit Petrus, post tres quos in Societate habuit fratres, omnes viros Apostolicos; quorum vnus prædixit, fore vt ipse in fidei Christianæ odium cæderetur. ipse quoque Petrus ante quàm initiaretur, aliquando in templo Deum precatus, visus sibi est à barbaris trahi, vexari, occidi. *Mors præuisa.*

P. Theodorus Risvvig.

Ab hæreticis hoc ipsum ad id sufficere quòd Iesuita esset dicentibus, in carcerem catenamque compactus, ibi sexto ferè mense felicium ærumnarum decessit. Moriturus, num alieno esset animo ab eo quem suæ captiuitatis, adeòque mortis acceleratæ, authorem esse nosset, rogatus; respondit: se alienum ab illo animum mini- *Belga Neomagi. 4. Iulij. 1624 ætat. 60. Soc. 44.* *Charitas.*

Prædictio. mè habere. Prædixit tamen, Dei tribunali sistendum breui & illum & se; atque ibi causam vtriusque discutiendam. Vates fuit. etenim ille de quo loquebatur, & quem priore ante se loco expresserat cùm de morte loqueretur, aliquot horis ante P. Theodori mortem è vita ereptus est. Alius item eius mortis reus, linguâ tetrum in modum intumescente ac exertâ miser interijt.

Indicium Dei

P. *Antonius Daniel.*

Gallus. in nouâ Francia. 4. Iulij. 1649. ætat. 49. Soc. 28.

E primis hic vnus fuit qui ad arduas illas Huronum Neo-Indias profecti sunt: ibique per ipsos annos 15. strenuè sudauit. Illius, ac sociorum operæ pretium sunt illi mille septingenti, qui intra paucos annos Christo istic adiuncti sunt. Antonius

Fides.

hoc

hoc die manè diuino sacrificio operatus, cùm Hiroquæos ad cædem aduentantes audiret, quosdam antea iam dispositos quos potuit illicò baptizauit; vt æternæ illorum vitæ in periculo illo prospiceret. In templo vnà omnes Christiani in preces effusi, ab illo certatim pœnitentiâ expiati, & persanctè incitati ad mortem, piè oppetendam, cùm diceret: Hodiè erimus in Paradiso, fratres! Hiroquæis ethnicis barbaris in templū se infundentibus prodijt obuius; & sagittis confossus est, IESVM clamans. Singuli barbari vulnus aliquod, etiã mortuo, inflixêre, ac templū, igne iniecto, vnà cum cadauere combussêre. A morte cuidam de Societate, viro

Mors. Discè à mortuo.

excelsâ demissione, ac sanctimoniæ famâ memorabili, semel iterùmque conspectus, impensè suasit vt infidelium animæ omni omninò adhibitâ operâ & diligentiâ iuuarentur: sibi autem datas à Deo plures animas, vnà secum æternis gaudijs potituras.

Animorum. Zelus. Cælum.

P. Gundisaluus de Tapia.

Hispanus. Deboropę 10. Iulij. 1594. ætat. 34. Soc. 18.

Intra 17. dies barbarum Cicimecarum idioma perdidicit, charitate memoriam sustentante. Primus nec sine fructu lętabili peruolauit ad cultionem Topianæ gentis, quæ homines vorat; ceruos, cuniculos, aquilam, nouaculam è silice formatam, varijs temporibus adorat. Cinaloënses deinde instruxit; vbi & ingenia mitiora, & terra bis quotannis frugifera; vbi

Fides.

fur,

fur, aut mendicus nullus. Ad vicinos efferos homines missus, cum P. Martino Paëz breui duo millia capitũ baptizauit; & viginti, aut plura, templa condidit. Nacabeba senex quispiam libidinibus fœdatus, eòque monitoris impatiens, Gundisaluum, cùm Deiparam è rosarij serie ac formulâ salutaret, callidè aggressus, adduxit cò sicarios; quorum vnus clauam in Gundisalui caput impressit, ac IESVM clamanti brachium alij, & caput amputarunt. Coorto terræ motu, Ethnici ad eius tumulum, cum donis supplices adiêre. Sicarij fassi sunt, eum idcircò cæsum, quòd è suo illo Euangelio castitatem prædicaret, atque vrgeret. Post mortem spectatus est fœminæ, quam

B. V.

Castitas.

Mors. Cælum.

conuerterat, in aurea domo, cuius vestibulum duo adolescentes lucidi occupabant. Illuc visus est permultos introducere Gundisaluus. Petebat & illa eò ab illo, ceu noto suo ac spirituali olim Patre, admitti, atque induci: at Gundisaluus; Necdum, inquit, est tempus: neglexisti plura quæ à me didicisti: & particulatim in confessione hoc atque illud (& quædam illi peccata singillatim suggerebat) omisisti. Euigilauit illa: & accersito quodam è Societatis Patribus, tam ea quæ viderat, quàm deinde omnia totius vitæ peccata, nullo voluntariè prætermisso, syncerè aperuit.

Disce à mortuo.

Confessio. Negligentia.

Indus è nouæ Hispaniæ. Manilæ 14 Iulij. 1627. ætat. 59.

P. Thomas de Montoya.

Quà tyrones, quà Indos in scholis, quà populum palàm do-

docendo magnos labores exantlauit per annos plus quàm 30. istic exactos. Apud Basaias propinatum illi venenum ferunt; quo labefactatus, longâ in morte vixit, labore tamen improbo. Aiebant Indi; sibi purum castimoniæ amorem eius aspectu afflari. Mira fuit eius in silentio arctè seruando religio, & verborum parsimonia cùm esset loquendum. Prandebat parcè; nec cœnabat. Per plures hebdomadas coactus est sedere, nullâ ferè interspiratione quietis ab asthmate, quod è veneno sibi propinato acceperat. Interea tamen fuit Thomas semper & zeli, & magnæ patientiæ suæ compos, eo solatio, quòd, in fidei odium, fuisset odio apud illam.

Fides.
Castitas.
Lingua.
Fides.

lam gentem cui Christum prædicârat.

Philippus Nottin. Coad.

Belga Trajecti. 24. Julij. 1638.

Ab hæreticis in fidei Catholicæ odium Cruci ferreæ insidere iussus, manibus pedibusque per extremos digitos ad tergum reuinctis, & manicarum ac pedicarum aculeatarum tormento dirè insertis. Collo innexum erat collare ferreum, trifariam aculeis consertum, quorum alij recti eminebant, alij sursum, deorsum alij vergebant; igne quoque quo ipse lentè torreretur, admoto. Vbi vsta pellis ibat in bullas & pustulas, illis ferro apertis acetum cum sale ac pyrio puluere infudêre. Sic per decem ipsas horas cruciatus Philippus, capite deinde plexus est, obtentu proditionis, re ip-

Fides.

ipsâ odio fidei orthodoxæ; vt patet è narratione à Bullonio Duce conscriptâ; & è calumnia ab hæreticis conflata per Lansmannum, cui ob vitæ spem mentito, vitæ promissæ loco mors illata est. Philippus in loco supplicij obiecta omnia falsa esse affirmauit, ac dixit se mori innoxium, & pro Catholica, Apostolicâ, Romana Ecclesia.

P. Ignatius Azeuedius cum Socijs 39.

Illustri genere natus, in Societate ad virtutis exercitium toto die aliquãdo nihil omninò locutus est. In dulci suo silentio absortus pallebat ab assidua corporis afflictatione, fluebatque in lachrymas pietatis. Imitandæ Virginis Matris puritatis ergò,

Lusitan°. in mari ad Palmã insulã Fortunatam. 15 Iulij. 1570.

Silentiũ B.V.

gò, vestem cilicinam candidam gestabat, idque ex voto
Mortific. Dei Matris reuerentiâ nun-
Rosarium. cupato. Eboræ collo energumeni rosarium Deiparæ iniecit; & pertinacem dæmonem, qui multos fatigârat, eiecit. In puppi nauis quâ in Brasiliam vehebatur cum socijs, altare erexit, illique Româ secum aduectam S. MARIÆ Maioris imaginem im-
Imago. posuit. Ad Palmam (quę vna est Canariarum, seu Fortunatarum insularum) Piratæ hæretici in eum & socios irruêre. Ignatius, arreptâ Dei Matris effigie, socios cohortabatur ad vitam optimo Deo cõ-
Fides. secrandam Conclamauit Soria hæreticus piratarum antesignanus, ad suos piratas; vt Iesuitas occidant: *hos enim ad proseminãda praua dogma-*

ta

ta in Brasiliam proficisci. Ignatius in B. Virginis imaginis complexu conculcatus, capite saucius, lanceis confossus, Romanæ fidei veritatem cõtestatus, atque vt pro hac socij fortes occũberent omnes vnicè hortatus, vnà cum illa Deiparę imagine cecidit. hanc illi è complexu cùm auellere haud satis facilè possent furenter properãtes hęretici, eum seminecem in mare abiecêre; vbi etiam corpus ab aquis se efferens, Deiparæ imaginem, mortuis quoq; brachijs adstringebat. B. V.

Benedictus Castrius.

Ibidem in Crucifixiamplexu se Catholicum clamans, tribus glandibus ictus è sclopo, cæsus, confossus, in aquas iectus est. *ætat.* 28. *Soc.* 9. *Crucifix.*

Em-

Emmanuel Aluarus.

Soc. 15. In facie sauciatus, tabulæ affixus, confractis cruribus, & ossibus, adhuc socios hortatus ad mortem in causa tam nobili magno animo obeundam, in mare proiectus est.

Blasius Ribera.

B. V. Coram Beatissimæ Virginis imagine prouolutus, confracto gladiorum capulis capite, obtruncatus est.

Petrus Fonseca.

B. V. Coram eadem B. V. imagine, in maxilla pugione cõfossus occubuit.

P. Didacus Andrada.

etat. 40. Suc. 13. Inter audiendum cõfessiones sicis confossus, cùm in mare deturbaretur clamabat: *Pugnemus fortiter, socij; demus pro eo sanguinem cuius sanguine redempti sumus.*

Si-

Simon Acosta. Nouitius.

Cùm liberali aspectu nobilitatẽ generis testaretur, eòque viam sibi ad fugam patere videret, non tantùm fugã non iniit, verùm etiam corã Soria hęretico Principe piratarum fidem orthodoxam contestatus, tenerum iugulũ dedit; & in fluctus præceps datus est. *ætat.* 18. *Fides.*

Alijs pluribus veste nudatis ferrum hęretici altè in viscera adegêre: ac ne natatu euaderent, præcisa quibusdam brachia priùs quàm conijcerentur in mare. Ludibrio habitæ sacræ vestes, atque reliquiæ. S. Theresia hoc ipso 15. Iulij & sabbati die, hoc anno 1570. P. Balthasari Aluarez disertè dixit, quot, & quomodo sint occisi: eosque affirmauit à se visos in cęlo mar- *Fides.* *S. Theresia.*

ty-

Mors. Calum. tyrij coronâ illustres. P. Ignatius, Hieronymo fratri suo absenti radijs coruscus apparuit. *19. Nou.* Anno 1616. 19. Nouembris multi de Societate qui in Paraquariam nauigabãt, cùm eo ipso in loco, vbi cum socijs Ignatius cæsus fuerat, in malacia costitissent, gaudijs mille perfusi, visas à se aquas sanguine tinctas, & manu haustas stillantibus sanguinis guttis purpureas apparuisse, & gustatu quoque suaues fuisse sanctè testati sunt. Visos tunc etiam socios vulneratos, alios pectore, alios aliâ corporis parte, non secus quàm si cædes illa tũc patraretur. Adolescens nobilis indole ac virtute, Sanctus Ioannes dictus vulgo, tironum ac sociorum modestiam adeò adamauit, vt ab Ignatio Societatem impen-

pensè flagitârit, cum ijs assiduè in omni exercitatione versatus; & licèt necdum tiro, tamen candidatus, cùm socios occidi videret, se illis immiscuit, potitus morte quam exoptârat, Adauctus dictus. Nomina omnium sunt:

Alexius Delgadus Lusit. ætat. 15. Nouitius.

Alphonsus Vaena Hisp. ætat. 30. Soc. 3. aurifaber.

Aluarus Mendez. Lusit.

Andreas Gonzalez. Lusit.

Antonius Correa. Lusit.

Antonius Fernandez. Lusit.

Antonius Suarez. Lusit. Minister.

Benedictus Castrius. Lusit.

Blasius Riberius. Lusit. æt. 27. Nouitius.

Dominicus Fernandez. Lusit. Coadiutor.

Em-

Emmanuel Aluarus. Lusit.
Emmanuel Fernandez. Lusit.
Emm. Paceccus. Lusit.
Emm. Rodriguez. Lusit.
Ferdinandus Sanchez. Hisp.
Franciscus Aluarus. Lusit.
Franc. Magallianez. Lusit.
Franc. Perez Godoius. Hisp.
Gaspar Aluarez. Lusit. Coad.
Gonzalus Henriquez. Lusit. Diaconus.
Gregorius Scriuanus. Lusit.
P. Iacobus Andrada. Lusit.
Iacobus Perez. Lusit.
P. Ignatius Azebedius. Lusitanus.
Ioannes Baëza. Hispanus.
Io. Fernandez. Lusit. Coad.
Io. alter Fernandez. Lusit.
Ioannes de Mayorga. Hisp.
Io. à S. Martino. Hisp.

Ioan-

Ioannes Zaurus Hiſpanus.
Ludouicus Correa. Luſit.
Marcus Caldeira. Luſit.
Nicolaus Dinis. Luſit.
Petrus Fonſeca. Luſit.
Petrus Nunnez. Hiſp.
Petrus Fontorus. Luſit. Coad.
Simon à Coſta. Luſit.
Simon Lopez. Luſit.
Stephanus Zurara. Hiſpanus.

His 39. addũt aliqui adoleſcentem illum *Ioannem Adanctum* Societatis candidatum. *Stephanus Zurara* Te Deum laudamus cecinit cùm eijceretur in mare.

Non tacendus inter hos omnes *Franciſcus Perez Godoius* è P. Balthaſaris Aluarez diſciplina ad hanc mortem profectus. Hic rogatus in tirocinio; quid ita nitidè culinæ ſuppellectilem breui *B. Virg.*

ite-

iterùm inficiendam expoliret; respondit: se, vesperi quotidie, vnà cũ singulis diei totius occupationibus peractis, Deiparæ sistere. Nolle autem se coram illa erubescere cum vasis parùm exquisitè perpurgatis. In ipso cædis, mortiumque calore, illud quod sæpè à P. Balthasare Aluarez audierat, & pro sacro axiomate vsurpabat acroama socijs identidem repetiuit exclamans: *Eia, fratres, non degeneremus à præcelsis cogitationibus filiorum Dei.*

Vesperi.

Filij Dei!

P. Rudolphus Aquauiua, & Socij.

Claros natales, iam inde à puero, nobili virtute ornauit, quando Deiparæ officio quotidie recitato, Sabbato etiam ieiunabat, & per qua-

Italus Coculini. 15. Iulij. 1583. ætat. 33. Soct 15.

tuor

tuor ferè horas orandi spacia producebat. Adolescens postea, vti Thomas, fœminam impudicam titione fugauit; ab eo tempore nihil in carne vnquam rebellionis expertus. In Societate quotidie per horæ dimidium se acriter verberabat, vt Indiam impetraret. Ad Mogores ire iussus, præter eos quos exantlabat labores, corpus mirè varièque vexabat pro eo populo ad Deum adducendo. Inde Goam, hinc ad Salsettas insulas, Superiorum missu, profectus est: vbi à barbaris gladio sub genibus vulneratus cecidit in genua, & collum ad vulnus mortemque accipiendam explicuit ac exporrexit: quo tempore collum illi gladio transfixum est; alio

B.V.
Mortif.
Cast.
Oratio.
Zelus animarum.

illi humerum vulnerante, alio sagittam ex arcu expe-
Charitas. diente in pectus. Moriens: *Ignosce*, aiebat, *illis*, *Deus meus*! S. *Xaueri*, *ora pro me*!
Mors. Tum ter adiecit: IESV, *suscipe hanc animam meam*.
B.V. Bernardinus Nursinus, postea inclyti illius Fundatoris, Camilli de Lellis, socius, Rudolpho tum adhuc in Italia agenti dixerat; se à
B.V. Beatissima Virgine accepisse illum fore martyrem ibi quò ire optabat. P. Ioannes Fernandus noster, hoc eodem 1583. anno, & 15. Iulij die vidit totam seriem eius cæ-
Angelus. dis quæ tunc in Rudolpho, & socijs patrabatur; Angelo ei dicente: id ad gloriam Dei esse. Conspectus etiam
Cælum. est Rudolphus in coronâ gemmis conspicuâ. An-

no

no 1613 Neapoli quidam dicebat; Rudolphum non esse venerandum, etiam priuatâ reuerentiâ, quippe qui apud barbaros vitâ nonnisi per infortunium sit priuatus. Is ipse postea Vicario Archiepiscopi disertè dixit; sibi adfuisse Rudolphum luce multâ illustrem, & interrogasse, num se nosset? Neganti verò sibi, dixisse; Cur ergò ignotum lacesseret? se esse Rudolphum quem ipse linguâ perstrinxisset; & euanuisse. Vnà cum Rudolpho tunc trucidati sunt hi socij: *Lingua.*

P. Alphonsus Paciecus.

Huic lancea in pectus adacta. Dum extremum collo vulnus expectaret: *Christe*, inquit, *lanceà pro me confixe; per illam tuam lanceam te ro-* *Hispanus. ibid. ætat. 34. Soc. 16. Charitas.*

Mors. *go, parce his; & nouos fidei magistros eis mitte.* Sic obijt.

Os. Aiunt, in ore occisi repertum cereum agnum Dei, impresso SS. IESV nomine in-

IESVS. signem, quem paulò ante ori, velut pro tessera sui agonis, immiserat.

P. Petrus Berna.

Italus. ibid. ætat. 30. Soc. 6. Idola euertit; formicarum gregem (quem barbari colebant) egestâ terrâ dissipauit, & sale conspersit; illis id perquàm indignè furenterque ferentibns. Inde coortum in illum ex illo fidei zelo plurium odium; & pulchra mors. Vertex illi amputatus; oculus alter telo traiectus.

Fides.

P. Antonius Franciscus.

Lusitan. ibid. Solebat hic inter eleuandum in sacrificio sacram hostiam martyrium à Deo fla-

Sacrum.

gi-

gitare; vt per illud hostia fieret Deo viuo. Ipso quo cæsus est die, sacer sanguis in calice sacrificantis ad calicis vsque labrum exundans ebullijt, diuinâ significatione mirabilis, & cor accendens.

Franciscus Aranea. Coad.

Lautâ domi re natus. Coculinijs dicebat; se apud illos templum Christo excitandum moliri; quemadmodum alibi quoque iam fecerat. Illi rabie inde incensi, ferro in gutture, ferro in costis vulneratum atque prostratum, seminecem circa idolum raptauêre. Cùm iuberetur pede altero stans idolum supplex adorare, ac id execratus, negaret se lapidibus daturum quod Dei esset, arbori alligatum, pro

Lusitan. ibid.

Fides.

scopo collocauêre, sagittis petiuêre; omnibus in eum, & socios inter iaculandum cõclamantibus: *Hìc templum erigetis: hìc Crucem figetis.* Paruuli, paruulæque iras maiorum pro modulo imitati, corpus illius vellebant, fodiebantque mucronibus, telis, arundinibus, manibus, &c. Instrumenta sanguine illius & sociorum vncta, idolis consecrata. Supremum vulnus Francisco in vertice impositum: & ille fidem professus illicò emortuus est. Ferunt, olim arcæ cuidam incubantem Franciscum vaticinatione verâ prædixisse, fore vt olim in odium fidei cæsus in illa conderetur. Euentus veritatem dicti affirmauit.

Mors prædicta.

P. *Ber-*

P. Bernardus Reuss.

Hunc tum adhuc puerum P. Ioannes Vasquez Peruuij Procurator in comitem adsciuerat. Vbi etiam ad Societatem postea est admissus. Quotannis anniuersariâ eius diei luce quâ illi primò adhęserat, positis coram P. Ioanne genibus gratias ei agebat, si adesset; per literas, si abesset. Primus castimoniæ nitor in illo emicuit, Deiparæ singulari auxilio conseruatus. Ad immanem in America meridionali Ciunciorum gentem dum tenderet, eo ipso tempore quo religioso Sacerdoti eius itineris comiti, pro mortis, quam imminentem expectabant, apparatione, vltimùm confitebatur, in valle Apollo, sagittis vnà cum illo, alijs-

Hispanus. apud Ciũcios. 17. Iulij. 1629. ætat. 28. Soc 12.

Vocatio.

B.V.

Confessio.

Crucifixus.

Cor.

Vocatio.

que confixus est. Tribus iam sagittis saucius, Crucifixum arripuit, & sublatis in Cælum oculis expirauit. Corda, illius, & aliorum, extracta, & vnà cum sagittis combusta sunt. Aiunt illum iam antea prædixisse, futurum vt in fidei odium à Ciuncijs cæderetur. Et verò idcircò Societati nomen dederat, vt Christum gentibus annuncians mortem cruentam glorioſus oppeteret.

P. Gerardus Paëſman.

Belga Traiecti 20. Iulij. 1638.

Ijsdem crucis ferreæ atque acutæ, collaris, manicarum, pedicarum aculeis dirè horrentium, ignis lenti, salis & aceti tormentis, quibus Philippus Nottin 14. Iulij narratus, hoc die per horas decem, obtentu proditionis, re autem verâ odio Catho-

tholicæ fidei, ab hæreticis cruciatus mortem oppetijt glorioſam, vti poſt eum & Rector Collegij

P. Ioannes Baptiſta Boddens.

Ceruiſiæ coctor quidam hoſtiliter quidpiam machinatus, ac tentus, in tormentis ſuggeſtos ſibi à tortoribus (leuamenti & veniæ ſpe) Patrem Boddens Collegij Rectorem, & ſocios nominatim, dixit conſpirationis eſſe participes; cùm tamen ille nec Rectorem, nec ſocios vnquam nouerit, in magno manifeſtoque mendacio deprehenſus. Fecit id ille ſpe vitæ retinendæ, certâ eius veniâ illi promiſsâ ab ijs qui calumniæ conflatæ autores erant hæreticis. ſed turpiter deceptus, ex inopinatò cæſus eſt: id *Belga, ibid.*

quod è Bullonij Ducis narratione liquet. P. Ioannes Bapt. Boddens per 22. horas primùm, deinde per quatuor alias dirissimè cruciatus, intestino quoque ignis vi erumpente, ea passus est quæ fusè narrare otium non patitur, & calamus erubescit, sed non erubuit impudens & inhumana hæretici furoris sæuitia. Diffissa illi genua, læua manus emortua, caput securi abscissum. Hæc omnia in fidei Catholicæ odium patrata esse, fama publica inter Catholicos, priuata instrumentorum supplicij veneratio, corpora honoratè sepulta, Ducis Bullonij epistola, & denique ipse Apostolicus Nuncius grauissimè contestatus est, literis ad Præpositum Generalem

lem 6. Aprilis anni 1642. exaratis. Hæreticus Miniſtellus multis egit, vt illos ad perfidiam adduceret, ſed contemptus eſt, & reiectus.

Thomas Nicofari.

Sub diſciplina Seminarij educatus, multùm ante, ac poſt initam Societatem operæ induſtriæque attulit ad commoda rei Chriſtianæ apud Iaponios. Idcircò exilium, & ærumnas à ſuis ciuibus odio fidei illatas ſuſtinuit. Poſtliminio redux ab exilio, Nangaſachi flammis addictus, & viuus illuſtri morte in igne conſumptus eſt.

Iapon. Nangaſachi. 22. Iulij. 1633.

Fides.

P. Antonius Lopez.

Doctrinâ, ſui demiſſione, zeli magnitudine, latè percrebreſcente sãctimoniæ fa-

Hiſpanus. in Peruana. 23. Iulij. 1596. ætat. 53. Soc. 32. Cadauer fragrans.

mâ conſpicuum Antoniũ, arduis peregrinationibus magnas Indis vtilitates attuliſſe dicunt cùm aliæ, tum anni 1596. literæ; vbi etiam clerici, qui frequentes ad eius exequias confluxerant, aiunt eius cadauer admirabilem odorum fragrantiam emiſiſſe. Epiſtola verò anni 1609. hominis meminit, qui ſe Lopecij peregrinabundi comitem ſæpenumerò fuiſſe aiebat. Is ex ore plurium id credentium atque affirmantium aſſeuerabat, veneno necatũ ab ijs barbaris, quorum intemperantiã & ebrietatẽ, alia que ſcelera, è Chriſtianæ legis dogmatibus, monitor, nunc blandus, nunc acrior coarguerat; ab ijſque pro martyre nunc haberi.

Ni-

Nicolaus Keyan Fucunanga.
Scholasticus.

In Seminario per triennium latinâ lireraturâ imbutus, illam plenâ cælestis zeli facundiâ nobilitauit. Eapropter à suis ciuibus in scrobem, deorsum verso, & asserculis duobus incluso capite, manibus reuinctis, è pedibus pendens demissus est primus. At Beatissima Dei Mater, cuius dulcissimo nomini apprimè erat deuotus, illum istic non semel inuisit; ad sedendum & quiescendum, è suspendiario illo supplicio tãtisper deposuit; potu frigidæ indulgenter recreauit; cuius etiam cyathus cum aquâ, ipso à vinculis absoluto inuento, repertus. Interrogatus ecquid ægrè sentiret? Respondit, quòd

Iapan. Nangasachi. 31. Iulij. 1633. ætat. 63. Soc. 45.

B.V.

Potus.

Zelus Fidei.

Im-

Imperatorem, & omnem lõgè latèque Iaponiam non posset, ita vt optabat, & laborabat, ad Christi cultum adducere: hoc enimuero impensè sibi esse molestum. & luculentâ diuinæ Matris beneficentiâ enarratâ, quarto posteaquam suspensus fuerat die in scrobe decessit, eâ ipsâ luce quâ S. P. Ignatij dies augustè percolitur.

AVGVSTVS.

P. Franciscus Carrion.

Hispanus. Ikizuki. Augusto. 1590. ætat. 38. Soc. 19

IN Indiam cum Alexandro Valignano Visitatore, ac postea in Iaponiam penetrauit; eiusdem iussu primus annuarum Iaponicarum autor, anno 1579. In Scimo insula, & Meaci strenuè industriæ suæ vires exercuit,

cuit; & in plurimâ patientiæ ſegete lætam ſementis Euãgelicę à ſe iactæ meſſem vidit. Expectatam in Regno Bungenſi mortem, Firandi tãdem reperit; vbi poſt egregias de impietate reportatas victorias, permultis Chriſto luſtratis, odia barbarorum in ſe conciuit, & veneno ſibi clã ab ijs propinato per triduum cruciatus, multo reiecto ſanguine, Ikizuki in vico eius inſulæ, vitam immortalem, vt bona ſpes eſt, nobiliſſimâ obitâ morte inuenit. *Fides 2.*

P. *Gaſpar Mauritius Serpe.*

Sapientiâ, orandi, ac lachrymarum dono fuit excelſus, ſiue cum Deo, ſiue de Deo loqueretur. Vbi occaſio adfuit, rara illi diei hora præterfluxit, quâ in cubiculo *Luſitanus in Africa: 4. Aug. 1578. Soc. 31.*

lo in se non sæuiret admodũ aspero aliquo cruciatu.

Mortif. Cruentabat se loris, atque cilicio; quo ferè semper te-

Castit. ctus, ceu stolâ puritatis, castimoniæ suæ sanctimoniam semper nitidiùs ad maiorem perfectionem euehere nitebatur.

Itinera. Sacras expeditiones obibat pedes, & stipe corro-

Humilit. gatâ, mendicabuli ritu. Veste tam miserabili, ac tantâ sui contemptione se vilem vbique haberi optabat, vt in missione quapiã captus vnà cum socio, & in custodia detentus per biduum (quòd suspectus videretur) nunquã vel verbulo aperuerit ecquis

Patientia. esset; vsque dum alij eum vnà cum socio agnitum, de Societate Iesu esse dixêre, exclamantibus omnibus præ ingenti admiratione mode-

stiæ

stiæ tam constantis. Vt à se amoliretur gubernandi honorem, scripto seipsum depinxit teterrimis quibus poterat coloribus; & eas literas Præposito Prouinciali misit: nihilominus tamen Eboræ Collegio, & Vlyssiponæ Domui Professæ fuit Præpositus. Etiam cùm post P. Ludouicum Gonsaluium Regi Sebastiano à confessionibus esset, ibat ad aulam cultu obsoleto. Henrici autem Cardinalis tunc pro nepote regnantis confessiones audire liberè detrectauit; negans id se posse, quādiu istic Ecclesiastica libertas in vectigalibus pristino vigori nō restitueretur. Se inconscio ea vectigalia Ecclesiasticis esse imposita dixit Cardinalis; & actis Gaspari gratijs

Humil.

Paupertas.

Aula.

Confessarius.

rem

rem correxit. Cum Rege in Africam inuitus discessit; & sociorum cuidam prædixit, extremum id sibi esse quo eum videret. In Africa belli alea infeliciter cecidit. Patres capti; sed seruati, & ære postea redempti. Sebastianus Rex desideratus est, viuusne an mortuus, incerto fuit. Gaspari parcere noluit Maurus victor, quòd illum (in flagranti, vt vocant) saucio militi peccata confitenti aures ritu Catholico dantem deprehendisset. Eapropter eum canem Nazareum compellans quid istic impietatis ageret interrogauit; & simul ei acinace bifariam caput fidit.

Italus. Pernambuci. 4. Aug. 1633. ætat. 41.

P. Antonius Bellauia.

Tam in Sicilia, quàm postea in Brasilia floruit opinio-

nione ſanctimoniæ ſingularis, mira etiam quædã operatus. In prælio, in quo ille inermis Luſitanis contra hæreticos pugnantibus ſacram induſtriam nauabat, glande ſaucius, cùm nihilominus Luſitano militi ſaucio confitẽti aures præberet, ab hæreticis in opere quod ij deteſtantur deprehenſus, aliquot in capite gutturequẽ acceptis vulneribus, mortem oppetijt. Fuit vir tantã modeſtiæ ſuauitate amabilis, vt ea quæ in illius mente, atque carne inerat integerrima virginitas, in vultu etiam religiosè compoſito, & caſtigatis ad omnem puræ modeſtiæ normam oculis legeretur.

Fides.

Caſtit.

Renatus Nouitius.

De hoc, datis 5. Aug. 1643. li-

5. *Aug. Gallus. incerto die* 1643. *ætat.* 35. *Soc.* 2.

literis P. Isaacius Iogues ait, securi trucidatum, cùm SS. IESV nomen ingeminaret. Laudat illum à simplicitate, incredibili dolorum patientiâ, innocentiâ. Plures menses in tyrocinio Societatis cũ laude posuerat, inde ad Hurones missus, vt Christianis opitularetur arte chirurgicâ, quâ præstabat.

Fides. Stupenda sunt quæ vnà cum P. Isaaco tulit à diris illis Barbaris. Occisus est senis cuiusdam iussu, quòd eius nepotis fronti visus sit digito signum sanctæ Crucis imprimere. atque hanc necis fuisse causam prodidit ipsa Mater pueri quem signârat. Vocat illum martyrem obedientiæ, fidei, & Crucis. Aliquando visus sibi est currere post illum cælo iam re-

ce-

ceptum, conſpectis admirandi ſplendoris templis.

P. Matthias Burnatius.

In Scholis, & Seminarijs, iuuentutis ingenium ac mores aptè formabat, ſed animos ad fidem frugemque longè aptiſſimè in ijs quas paſſim habebat ſacris expeditionibus per Bohemię miſſiones: in quibus multos orthodoxæ veritati addixit; ea propter à ruſticis hæreticis irruentibus, & *Sacerdotem* ſe ad ſupplicium quærere vociferatis, capite vulneratus, furcâ foſſus, glande plumbeâ de ſclopo miſsâ confectus eſt.

German°. in Bohemię miſſionibus. 9. Aug. 1629. Soc. 40.

Fides.

Auguſtinus Ota. Nouitius.

A Bonziorum inſtitutione anno 15. ætatis ad Chriſti diſciplinam tranſijt. Camboënſi ædi ſacræ aliquandiu ſer-

Iapon Ikoniſcimæ. 10. Aug. 1622.

seruiuit; & Sacerdotis (cùm abesset) vices, quà licuit, populo in fide confirmando, suppleuit. Nangasachi vxore mortuâ viduus, operam suam Societati addixit, fidelis catechista, & operarius impiger. P. Camilli Constantij comes, in carcere Ikinoscimano Societatem à Pręposito Prouinciali per literas impetrauit, à Camillo commendatus atque admissus; & postridiè in fidei odiũ cędendus, vota, de Societatis more, concepit. Camillus flammis, Augustinus ac socij securi cecidêre, corpore in mare abiecto.

Fides.

P. *Matthæus Grimes.*

Magnâ impigritate, periculorumque contemptu in Anglia sagax, & ad sacras operas planè factum ingenium,

Gallus. Londini. 11. Aug. 1650. ætat. 42. Soc. 18.

nium, diu exploratorum so- *Fides.*
lertiam exercuit, & eluſit. Tandem in ſuſpicionem, quòd Sacerdos Catholicus eſſet, vocatus, per plures menſes in cuſtodiâ tentus, ibi ærumnis ac ſitu conſumptus eſt; lætus quidem quòd in causâ tam nobili, ſed ad cruentam eadem de cauſa mortem deſiderio toto impensè anhelans.

P. Ioannes la Garde.

A ſexto tirocinij ſui men- *Gallus. in pago S. Riani. 15. Aug. 1622. ætat. 27. Soc. 11.*
ſe ad vndecimum vſque in Societate, id eſt poſtremum, annum, nullâ mentis inconſtantiâ inter orandum vagatus eſt; animo mirificè in Deum ſemper intento. Ca- *Oratio.*
ſtiſſima in moribus eius trãquillitas ac ſuauitas elucebat, nullo fuco obſcurata, nullâ commotiunculâ per-

tur-

Humilitas.

turbata. Hebręæ linguæ, Theologiæ, atque concionum habendarũ peritiâ cùm esset insignis, tamen in missione socius alterius erat biẽnio; ac omnes naui optimique Coadiutoris partes implebat; patientiâ nullis aduersis domitâ, & promptâ horarum omnium interuallis. In naui Gallicana remanimarum solerter agens, obseruârat noctu, quòd veneficus quispiam naui eadem

Zelus.

veheretur. Ergò ne pestis illa rectæ fidei moribus, ac saluti reliquorum officeret, apud magistratum enixè id egit, perfecitque, vt veneficus pelleretur; quippe è libris, circulis, ac vsitatis artis diabolicæ instrumentis deprehensus. At magus vindictæ cupiditate furens, car-

men

men impium noxiumque in aures Ioannis pronunciauit; & è naui excessit. Inde concepto quod magus ei afflârat veneno Ioannes vel eo nomine lętus occubuit, quòd ob exactam è triremibus inuisam Deo, noxiam animabus illam pestem, in causa tam bona occumberet. Ioannis epistolâ affectæ corporis parti admotâ se conſanuisse sanctimonialis quædam, persanctè ac indubitanter testata est. *Mors per aures.*

P. Antonius Vasconcellus.

Nouitius.

Illustri domo natus, & Eboræ Sacræ Inquisitionis Deputatus, vt vocant, integritate magni exempli fuit spectabilis. Inde voto se obligauit fidei propagandæ, &, si liceret, fuso etiam san- *Lusitanus Goæ. 16. Aug. 1633.*

S. Xauerius.

guine confirmandæ. S. Francisco Xauerio velut prototypo vtebatur, eiusque sectari vestigia vndequaque optabat, Societate quoque flagranter petitâ, sed necdum impetratâ; quòd & virtute & authoritate suâ plus posse in eo in quo erat generalis per Indiam Inquisitoris munere pro Ecclesia crederetur. In India peraccuratè Inquisitionis munus cùm ageret, quidam ad illud tribunal accersiti sunt, qui à Iudice tam incorrupto suis fortunis, existimationi, adeòque capiti, metuebant. Ergò cùm donis eum corrumpi haud posse scirent, porrecto veneno morbum illi mortemque in causa defensæ fidei conscriuêre. Qua-

Fides.

re, qui hactenus viua ima-

go

go Xauerij totâ imitatione esse contendit, optauit etiam in eadem cum illo Societate mori, in qua viuere, quantumuis id flagitanti, hactenus non dabatur. Tandem eum id iterùm atque iterùm petentem Aluarus de Tauares Goanus Prouincialis, admisit: & ille, toxico glisscente in viscera, religiosè decessit. *Confess.*

Quotidie conscientiam confessione perpurgabat; diuino sacrificio per tres horæ partes operabatur; duas horas orationi dabat; duobus de Societate sacerdotibus ad arã operatis ministrabat; diuinũ officium, ac Deiparæ rosariũ de genibus exequebatur; bis quothebdomadis flagris, & cilicio perpetuo corpus macerabat; liberalis in æ rumnosos, sanos, & ægros. *Oratio.* *Mortif.*

P. *Emmanuel Borges, & socij duo Nouitij.*

Lusitanus. Nangasachi. 16. Aug. 1633. ætat. 53. Soc. 33.

In Iaponia Nangasachi dum ab anno 1612. rē Christianam procuraret, posteaquàm sæpè latuit, & eos à quibus ad mortem quærebatur barbaros euasit, postanni 1614. exilium redux, 13. Augusti depresso in foueam capite suspensus est; & hoc demum die glorioſum agonem confecit. Et cum illo etiam

Fides.

Ignatius Xindo. Nouitius.

Iapon. 16. Aug.

Ariyensis ortu in Iaponia, Adriani glorioſi viri in fidei odium cæsi filius. &

Ioſephus Reomuy. Nouitius.

Iapon. 16. Aug.

Fingensis. Hi duo è Seminarij disciplinâ socij Patribus, etiam in exilio, & reditione, adhæsêre; Societa-

tatem demum amplexi, & breuì capti, eâdem cum P. Emmanuele Iaponicę foſſæ ac ſuſpendij morte affecti ſunt.

P. Ioannes Bathæus.

In patria vnà cum germano ſuo Sacerdote communem hæretici furoris torrentem ſenſit. Etenim hæretici vtrumque hunc eſſe Catholicum Sacerdotem certiores redditi, & quidem Ioannem etiam Ieſuitam, magnâ exultatione prædam nobilem in forum abripuêre, ſtipitibus alligauêre, ac vtrumque plumbeis ſcloporum glandibus traiecêre; Catholicis Sacerdotes ſuos in fidei hęreticis exoſæ odium ſic tractari gementibus.

Hibernus. Pontanæ. 16. Aug. 1649.

Fides.

Luſitanus in Amboino. 22. Aug. 1549.

P. Nunnius Riberius.

Diuino vocatu, & magno

Gonsalui Siluerię pro ineunda Societate cum consanguineis gloriosè certantis exemplo animum ad Societatem adiecit. Per iter in Amboinum sexcentos circiter, in Amboino verò plus quàm duo millia capitum Christo adiunxit; Saracenis odio eapropter in eum accensis adeò vt eam in qua habitabat domum igne circumdarent. At Nunnius illo defunctus periculo, mari postea ferè ad naufragium vsque iactatus est, cùm seminudus à fluctibus in scopulos ageretur, allidereturque capite atque corpore toto lacer. Ita reptabat per triduũ, cùm se haud posset erigere totus attritus. Sæpè vt pauperes tegeret, vestes suas exuebat. Saraceni ei qui

Vocatio.

Fides.

Nun-

Nunnium trucidaret pro sce-
leris pretio præmium præsti-
tuêre . In festo Assumptæ B.V.
Dei Matris, cùm in eiusdem
æde sacra, quam ipse erexe- Sæpum.
rat, diuinum sacrificium ce-
lebraret, singulari exultra-
tione redundans cecinit;
Gloria in excelsis Deo; ta-
metsi sacrum illud legeret,
non cantaret . Et eodem
die se se in eius venas la-
tiùs fudit venenum, illi à
fidei hostibus iam antea pro-
pinatum, quo demum con-
tabuit . Verùm licèt con- Zelus.
cursare, pro more, iam non
posset viribus fractus, & mor-
ti propè admotus, in lin-
teo circumferebatur etiam
extremo vitæ die concio-
nabundus; ac singulis attem-
petatè pia monita suggere-
bat .

P. *Petrus Michaël Brilmacher.*

Germaniæ. Mogũtiæ. 25 Aug. 1595. ætat. 53. Soc. 37.

Cùm quà voce, quà libris typo editis hæreticos ad silentium vsque compelleret, propinatum ei ab illis venenum est, quod nullis planè pharmacis domari ac vinci potuit. Vir fuit magni animi, linguarum peritus, felicis eloquentiæ in conuersione multorum; apprimè charus Principibus, & humanitate ac humilitate prorsus eximiâ.

Fides.

P. *Michaël Caruallius.*

Lusitanus. Omuræ. 25. Aug. 1624. ætat. 47. Soc. 27.

Olim puer Isaacum egerat in theatro, vt suæ morti præluderet; ad quam per magna pericula virtutesque peruenit. Aliquando biremi fractâ, natatu euasit ad littus. Omnes quæ ad spiritum attinent functiones, fle-

Oratio.

xis

xis genibus obibat. Diuino
facrificio celebrando se per *Sacrum.*
horam solidam præparabat,
& aliam horam integram
dabat reddendis gratijs.
Beatissimæ Dei Matri reli- *B.V.*
giosè addictus quotidie se *Mortif.*
cædebat, cilicio quà è setis
texto, quà ferreo persæpè
accinctus. In Iaponia ęrumnę
illi in delicijs, maximè cùm
per menses tredecim in car- *Fides.*
cere se videret; quo tempo-
re incredibili martyrij de-
siderio tenebatur, optabat-
que pro Christo particula-
tim incidi. Ibi quoque duos
excubitores ad Christum
conuertit. Ad mortem du-
ctus, crucem ipse portauit,
cum socijs psalmos canens.
Primus ipse palo alligatus,
& cum illo religiosi alij plu-
res; atque omnes dum arde-

IESVS MARIA. rent IESVM & MARIAM pronunciauêre, atque vixêre.

P. Michaël de Vrrea.

Hispanus. in Peruana. apud Ciuncas, 28. Aug. 1597. ætat 42. In Peruuium anno 1585. traiecit: duo gentis idiomata confestim perdidicit. Rectoris officium cum lachrymis deprecatus, paupertatis impensè amans, angulum pro cubiculo habuit, quod illum vix caperet, atque in quo ob loci humilitatem erectus stare non posset. Reliquarũ virtutum diues cùm esset, super alias ditior fuit seuerâ in se asperitate, ac humilitate. Cibus illi herbæ, ac radices; lectus in sarmentis, quotidiana & cruenta flagellatio, nulla humana solatia in ærumnis. Anno 1596. ad Ciuncas primus è Societate destinatus, quotidie se cruẽ-

Paupertas.

Mortif.

ta-

tabat, alijsque corpus macerandi modis animũ excolebat, parabatque arduæ illi expeditioni. Ciuncarum fines per asperrima montium, fluminum, siluarumque ingressus, *Te Deum laudamus* Deo dixit; vnicus in illa barbarie; quæ tamen est vrbani vtcumque genij, & capacis ac non inuiti ad meliora, sed æquo retinentioris veterum superstitionum, quas exuere rarum atque perdifficile est. Auis, idolum versicoloribus pennis varium, illis erat in pretio atque cultu. Illud quia deiecit Michaël, displicuit etiã illi Dynastæ à quo præcipuè amabatur. Eam ob causam Caciquij ligneis acinacibus illum, alter profundè in capite, alter in facie, vulne-

Auis idolum.

Fides.

rauit: vnde mors breui consecuta; illo interea pro ijs orante à quibus fuerat sic conciſus. Affirmauêre indigenæ, motam postea terram, fatiſcentem in rimas, euersis nonnullis prædijs; & visa persæpè lumina, quæ nocte intempestâ tumulo incubabant, fuso plurimo circumquaque splendore; atque nebulâ nonnunquam inde, *Mors.* surgente, ac se per eam regionem expandente. Eum, qui eius ossa exarare parabat, nebula inde repentè prorumpens absterruit. Sicarij comeſſantes plerique à leonibus, atque rigridibus è lacu erumpentibus díscerpti: superstites alij, qui fugâ sibi consuluerant, odio ab alijs habiti, lapidibus appetiti, deinde in vico suo leprâ pe-

sti-

stilente absumpti sunt; adeò vt nemo iam eorum qui necis autores fuerant supereſſet. Corpus tandem honorificè translatum est.

P. Iacobus Antonius Giannonius.

Illibatæ virginitatis ad mortem vsque fidelis custos præclara illius documenta præbuit contra eos à quibus tẽtabatur. Literis è Iaponia lectis mortis cruentæ pro fide oppetendæ desiderio accensus, vt eò eâ de causà proficiscì posset, Societatem petijt: atque illâ impetratâ breuì Goam, & Macaũ, denique in Iaponiam, appulsus est. Literæ illius plenæ erant desiderio, vt in mille frusta discerperetur. aiebat autem; se martyrium non desiderio tantùm, sed spe quo-

Italus. Xamabaræ. 21. Aug. 1633. ætat. 56. Soc. 37.

Vocatio.

quoque complecti. Ab apparitoribus, post felices istic ab anno 1609. labores, & cauernas clam habitatas, tētus, vinctus, circumductus, præcone præeunte, probrorum plenus, at lætus 25. Augusti foueæ suspendio addictus, è pedibus pependit; vsq; dum 28. Aug. optato agone cursum consummauit.

Fides.

Ioannes Guindora,
seu *Kidera* Coad.

Iapon. Xamabaræ. 29. Aug. 1633.

Cum P. Iacobo Antonio Giannonio longis carceris incommodis maceratus, ferro in manibus pedibusque onustus, præcone præeunte, asino insidere iussus, & circūuectus, post ludibria in foueam capite prono suspensus, hodie demum legitimè certandi ac viuendi finem fecit fortiter moriendo.

Fides.

P. Brian-

P. Briantus Cansfeldus.

Odio sui, & contemptione, Catholicisque apud Anglos laboribus fuit egregius. Inter celebrandum sacrum deprehensus, & ad Iudicem in sacrificali veste, inde ad carcerem, abreptus, ibique pessimis modis habitus, cùm existimaretur Iudicis vxorem ad fidem Catholicam conuertisse (quæ tamen non illius, verùm alterius de Societate Patris operâ Orthodoxã fidem agnouerat) errore postea detecto dimissus ille quidem est, at earum perpessione ærumnarum valetudine adeò quassatâ, vt vno ferè post mense diem extremum finierit.

Anglus.
Eboraci.
Augusto.
1643.
ætat. 65.
Soc. 39.

Fides.

SE-

SEPTEMBER.

P. Antonius Iscida. Pintus.

Iapon. Nangasachi. 3. Sept. 1632. ætat. 63. Soc. 43.

PHilosophiâ, & morali Theologiâ in Societate eruditus, eâ quâ pollebat dicendi facultate per diligenter ad Iaponiæ suæ salutem vtebatur, magno suo periculo, sed non minore animarum fructu. Anno 1629. tentus, religiosũ sacerdotem se esse confestim confessus est. Spes illi certa vitæ oblata, si Christo nuncium remitteret: sed ille vitæ priùs quàm Christo nuncium remittere se paratum esse aiebat. Ferrum eius collo, pedibusque circumdatum, & indicta disputatio; in qua victor, cum tribus ex inclyta S. Augustini familia Patribus in custodiam detrusus,

Fides.

Mortif.

ibi

ibi orandi, corpusque afflictandi exemplis alius alium accendebat. Is interea qui eum prodiderat, miserâ morte interijt. Sic illi annus non vnus ductus inter carceris molestias, cùm semper adessent qui eum identidem ad sectas Iaponicas inuitarent. at ille incassum aiebat secũ agi: Christi se esse, ac fore: agerent, cruciarent, occiderent. Ad minas respondebat: se vltra minas etiam supplicia expectare; ac velle se cum illis certare, vtra pars priùs, illine pœnas irrogando, an ipse irrogatas ferendo deficeret. Alios ex alijs cruciatus in hebdomadas, menses, annos accerserent, & mortem lentam extenderent: hoc se in causa Christi cupere, hoc expe-

Fides.

Magnus animus.

pectare, vt sentiat se mori. Nec fortiùs dixit quàm fecit. Anno 1631. 4. Decembris aquis sulphureis variè cruciatus, suspendebatur, iuncturis vndequaque vi dirâ extensis, & scapulis aquâ bulliente perfusis. Quo rerum articulo cùm illum sui ciues iterùm ad defectionem lacesserent, atque vt Imperatoriæ voluntati obedienter annueret, seque verè Iaponem esse ostenderet, inuitarent; his nihil motus, & (quod omnes stupuêre) ab aqua nihil adustus est. Ita per dies 30. nouis & semper varijs sæuitiæ artibus tortus, iterùm carceri redditus, demum hoc die lento igne combustus est, victima gloriosa.

Est qui hoc die, anno 1645.

col-

collocet *P. Petrum Romerum*, de quo nos 22 Martij. Is post egregios annorũ 34. labores eo quẽ dixi modo cæsus est, quia à vafro homine pro cõcione coram populo accusatus, quòd nouam fidem promulgaret, viros à concubinis abduceret, morum licentiam ad Christi leges adstringeret. Hæc in eum cùm dicerentur; Petro horas canonicas recitanti, & eorum inconscio, Breuiarium sanguine immaduit; cuius ille causam reperire non potuit. Cæsus est cùm ad aram iret sacris operaturus. Guiraqueraius eius proditor fassus est (vt iurati testes affirmant) necem illi odio nouæ fidei, & amore Iaponicæ superstitionis illatam.

P. Tho-

P. Thomas Tzugi.

Iapon. Nangasachi. 6. Sept. 1627. ætat. 56. Soc. 38.

Cùm pro re Orthodoxâ præclarè apud suos Iapones satageret gratâ dicendi affluentiâ vt disertus ita impiger, ab ipso diuino sacrificio peracto in custodiam detrusus, multifariam à suis blandè seuerèque tentatus, effusâ quantâ maximâ poterat, felicis facundiæ copiâ se ignibus pro Christo deuouebat. Cum duobus suis comitibus ad flammas damnatus, post sudores genti suę 34. annis laudatè impensos, in ignis medio de Christi patientis tormentis, ac de fide Catholicâ magno verborum pondere perorauit. mox voce in cantum flexâ; *Laudate Dominum omnes gentes*; cantauit: & inter canendum extinctus est. Illud admirabile, ac Ia-

Fides.

Oratio. Mors.

po-

ponibus & Lusitanis testibus luculentis (qui ipsi adfuêre, ac rem accuratè oculis lustrauêre) exploratum est; pectus mortui P. Thomæ vltrò apertum dissilijsse; & ex illo visam egredi rubram flammam, quæ sursum in cęlum sublimis volatu igneo splendens abierit, eorumque qui hęc spectauêre Christianorum corda mirè accenderit.

Ignis pectoris.

P. Stephanus Pongràcz.

Aluinciensis domo, Philosophiæ Theologiæque studijs in Societate perfunctus, septem annos posuit in iuuentute Rhetoricis, alijsque disciplinis erudiendâ. Tum scholis, & conuictoribus pręfuit; & ad populum pro dignitate dixit. In Cassouiensi hæreticorum turbine

Hungarus. Cassouiæ. 7. Sept. 1629. ætat. 40. Soc. 18.

vnà

vnà cum P. Melchiore Grodecio Silesio, ac etiam Marco Chrysino Strigoniẽsi Canonico, Cassouię quintâ, sextâ, & septimâ Septẽbris die domo prodire prohibitus, triduum illud sinè cibo, ac potu duxit tam ipse quàm socij fame magnâ, sed siti maiore, vexati. Nam obtrusas sibi feriâ VI. & Sabbato carnes non admisêre; ne apud rudes id esset indiciũ quòd minis, promissisùe cessissent, ac fidem orthodoxã, cum Caluini sectâ commutassent. Cùm Canonicus ab hæreticis ad deserendam fidem Catholicam spe bonorum illi transcribendorum inuitaretur, Stephanus eum qui ea nunciabat Caluinistã disertè dixit mali dæmonis fungi officio; certum sibi ac

Fides.

ſocijs eſſe, in Ortodoxa fide mortem præ fortunis vitâque habere. Cùm Caluiniſtæ *moriendum* illis continuò eſſe dicerent, & cauſam eius ſententiæ rogarentur à Stephano ac ſocijs, reſpondêre: *Quia Paptiſtæ eſtis*. Hac verò de causâ, ſe ac ſocios mortem libentiſſimè oppetituros dixit Stephanus; & nudato collo ceruicem exporrexit. Septimâ Septẽbris coorto tumultu obuius è cõclaui progreſſus Stephanus roſtratâ clauâ ferreâ (bozogány vulgo dictâ) valido ictu in pectore percuſſus, proſtratus eſt. Mox illi caput fune circumactum, tantâque vi compreſſum, vt mortuus crederetur. Tota illa nox in cruciatibus diris acta, tenerrimis quibuſque corporis pa-

partibus intra bombardarũ rotas contortis. Cruciatus etiam est singulis digitis, gallo sclopi, vt vocant, subiectis, & pressis; cùm aures negaret promittentibus libertatem atque honores, si vel verbulo edito ad Caluini partes transiret. Iterùm id, iterùmque contentissimo studio cùm negaret Stephanus, dixêre illi; se verò eum ad id tormentorum vi compulsuros. Mox illi vstulatũ latus, vsque dum propè esset exanimis. Præterea constat P. Stephanum, cùm iam pluribus vulneribus lacer iaceret, ac se à vicino Catholico (à quo hæc habemus) audiri aduerteret, vicino illi ad retinendam perseueranter fidem Catholicam authorem fuisse, ac hortatorem,

rem, quicquid in re tam nobili ingrueret tormentorum. *Age*, aiebat voce quâ poterat, *& te bonum Christi militem præbe: iam ego ad conspectum dulcissimi IESV hinc euolo*. Eorum sanguis muris, & sicarij vnius vesti aspersus, diu recens apparuit quà erat fusus, neque abstergi potuit. Ioannes *Laios* Caluinista, *præfectus* fuit *carnificum*; à quibus Stephanus & duo socij in latrinam demũ deiecti sunt vulneribus cooperti; sed postea iude extracti, Catharinâ Palfiâ Proregis Forgachij cõiuge à Bethelehemo id impetrante. Reperta sunt capita obtruncata, facies concisæ, latera vsque ad costas fœdum in modũ exusta. P. Stephani digitus ab illa religio-

giosè, at priuata in veneratione, seruatus. Corpora Tyrnauię, apud S. Clarę Sanctimoniales in Deiparæ Assumptæ sacra æde, sunt condita. Auditos ibidem à religiosis illis Virginibus ad illa corpora cantus Angelicos, ad P. Ioannem Rumer Austriæ postea Prouincialē, scripsit P. Daniel Vasarhelyi; affirmauitque, id Virginem alijs Præfectam paratam esse iuratis testibus cōfirmare: ad hæc; eadem corpora nec alibi sinè miraculis iacuisse. Aiunt etiam nonnulli, corpora è latrinæ sordibus eruta suaui odore fragrasse; ac hæreticum quendam dixisse, auditum à se fuisse concentum Angelicum ad illa corpora tunc adhuc in cloaca iacentia.

Mors.

P. Ed-

P. Edmundus Arousmithæus

Huius doctrina hæreticis silentium sæpè imposuit. Captus, in ipso carcere vnum conuertit. Scripto illi obiectum, quòd Sacerdos, quòd Iesuita, quòd seductor esset; quippe qui dixerit: Extra Romanam Ecclesiam neminem saluum fore. Duo testes adfuêre qui eum sibi Catholicæ fidei amplectendæ authorem fuisse ac suasorem testati sunt. Ideò capitis damnatus, raptari, suspendi, & in frusta secari iussus est. Ter in scalis flectens genua: *Dulcissime IESV*, inquit, *tibi vitam hanc meam in meorum satisfactionem peccatorum vltrò deuoueo*. Tum ei quem in mortis tempora vsui sibi futurum conscripserat libello legendo intentus,

Anglus. Lancastriæ. 7. Sept. 1628. ætat. 43. Soc. 5.

Fides.

Mors.

precabatur: & à Prædicante (vt vocant) seu concionali hæreseos ministro, ad hæresim inuitatus, illique seuerè respondens, Catholicos ad magnanimam perseuerantiã hortabatur. Cæsus, Ambrosio Barlo ord. S. Benedicti religioso Sacerdoti, earum quæ agebantur rerum inconscio, adeòque absenti, postridie spectabilis adfuit, & disertè dixit, *quàm benè secum esset actum* Lancastriæ. Eadem illum manere ibidem: pergeret porrò, satageret pro fide Catholica. id quod factum, Ambrosio pari mortis gloriâ Edmundum secuto ibidem 20. Septembris anno 1641. Fama est, idem ab Edmundo eidem prædictum Lancastriæ in carcere, cùm istic Edmundum

Discè à mortuo.

Am-

Ambrosius extremùm inuiseret.

P. Melchior Grodecius.

Hic vnà cum P. Stephano inter Apostolicos labores versatus Cassouiæ, pari cum illo morte à Deo est postridie honoratus. Sicariorum, siue carnificum, vnus, cùm aspersam Patrum Stephani, & Melchioris sanguine suam vestem arte nullâ posset eluere, aliam induit: verùm & in illa, non secus ac in ea quam exuerat, cruentæ sanguinis maculæ conspectæ sunt, quicquid illam perlueret.

Silesius. Cassouiæ 8. Sept. 1619. ætat. 35. Soc. 16.

Sanguis.

P. Carolus Spinola, seu Iosephus à Cruce, cum octo socijs.

Heros hic fuit illustrissimi sanguinis, & virtutis. In Lusitanico itinere ab hæreticis Anglis captiuus abuectus

Italus. Nangasachi. 10. Sept. 1622. ætat. 58. Soc. 37.

in Angliam; inde liber, in Lusitaniã, Indiam, Iaponiam appulsus est. Meaci septennio minister fuit Collegij, *Charitas.* charitate tantâ, vt quos eâ incendi volebat P. Franciscus Pacecus, ijs author fuerit vt cum Carolo frequenti consuetudine *B.V.* vterentur. Familiare illi fuit Beatissimam Virginem nouies verbis Angelicis salutare, in honorem nouem mensium quibus Christus in eius vtero habitauit. Paruulo animam in campis agenti *Zelus anim.* aquam è strophiolo in caput dissimulanter expressit, eumque baptizauit, & paruulus breui animam expiatam edidit. Ea res Carolo tanto solatio fuit, vt id vnicum totius suæ Iaponicæ nauigationis & laborum abundè magnum pretium sibi esse sit te-

testatus. Cùm valeret, noctibus propè singulis (nec rarò ad sanguinem vsque) se verberabat. Fructus Iaponicos cùm magnoperè appeteret, per plures annos non gustauit: postea tamen iussus, obtemperauit. Quotannis per mensis vnius interuallum se se recipiebat ad silentium exercitiorum. In sæuissima contra Christianos persecutione, sub *Ioseph à Cruce* nomine occultus latuit ad opitulandum Christi fidelibus: & iniquissimis licèt illis temporibus quinque millia capitum baptismo lustrauit. Tandem 14. Decembris anni 1618. Omuræ abreptus est in carcerem, in colle ventis & omnibus cæli iniurijs peruium, angustum, eòque multifariam ærumno-

Noctu. Mortif.

Mensis. Oratio.

Fides.

14. Dec.

sum; in quo adeò angustè sunt habiti Carolus, & socij, vt singuli integrum trium palmorum spacium non haberent. inde illis tot ęrumnę, vt singuli corporis sensus suos quisque dolores haberet quibus affligeretur. Ad somnum extendere se non poterant; cibus nunquam eximebat famem, sed mortem tantùm arcebat. Diuinum tamen sacrificium, quod Carolus quotidie celebrabat, vim animi ei tantam addebat, vt diceret, sibi ergastulum illud paradisum videri; licèt in æstate diurnis nocturnisque sudoribus maderet, hieme autem frigore acerbissimo gelidus rigeret; vt taceam odorem teterrimum, & vermes, aliasque sordes humani corporis in

Sacrum,

situ,

situ, squalore, atque putredine. In quadragesima, omnes quotidie benè longam verberationem instituebant. Sed & aliàs, extra festos dies idem agebant quotidie; MARIAno quoque officio, præter pensum canonicum, quotidie recitato. 4. Nouembris 1620. S. Caroli deprecatione acris illum febris, nullâ medici ope, deseruit, redditum sanitati. Cùm ad supplicium vocarentur, psalmos vnà, cum dulcissimis lachrymis cecinêre. In loco supplicij triginta millia Christianorum qui affluxerant sunt censa. Columnis alligati stetêre per horam, antequam ignis subderetur, & Carolo incipiente, læti cecinêre: *Laudate Dominum omnes gentes.*

Mortific.

B. V.

4. Nou.

Oratio.

tes. Cùm iam lentus ignis arderet, duo Iapones facti sunt fidei desertores. Etuerò Carolus flens ante prædixerat; non omnes ex eo numero coronam accepturos è manibus Angelorum. Scintillæ quædam è rogo in pectus Caroli aduolârant, eique adhæresebant. vnde ille primus corruit lento illo igne extinctus, secutis reliquis. Omnes de Societate fuêre octo: ex Ord. S. Dominici item octo: Minoritæ quatuor: triginta alij Christiani. Prædixerat Carolo P. Bartholomæus Riccius, illum in Iaponia fidei odio occidendum. Orandi signo domi audito, statim in genua se abijciebat, nec surgebat vsque dum hora effluueret. Eos qui in Christi

Oratio.

odium

odium de Societate sunt occisi, nominatim singulos adnotabat, & priuatâ religione quotidie illorum opem exposcebat. Cusi sunt à Spinolarũ familiâ inclytis & facinoribus & opibus orbi notâ, nummi cum imagine Caroli conflagrantis. Socij P. Caroli ea in morte fuêre hi:

P. Sebastianus Quimura.

Fuit hic primi qui in Iaponia Christum agnouit nepos, ex illustri plurium infidei odium cæsorum domo; idemque primus Iapon Sacerdos, anno 1601. initiatus. Paupertate, candore animi, ac simplicitate morum erat amabilis; orandi tam studiosus, tamque accuratus, vt semper illi ad manum fuerit arenarium horologium

Iapon. ibid. ætat. 57. Soc. 38.

Oratio.

ad metiendum precationis tempus. Inter flammas per trium horarum spacium stetit, summâ & quietâ lætitiâ, oculis in cælum sublatis, manibus in crucem ad pectus compositis.

Sex reliqui, tirones Iapones.

Combusti sunt cum Carolo, & Sebastiano tirones hi:

Antonius Kiuni. Gonsaluus Fusai, ætat. 40.

Ludouicus Cauara. Michaël Xumpo, ætat. 33.

Petrus Sampo. Thomas Acafoxi, ætat. 50.

Septimus capite truncatus est *Ioannes Ciucoga*.

Fides. His oblata erat libertas, si Christum desererent: sed mortem potiùs elegêre; ac mortis accepto nuncio vnà

om-

omnes *Te Deum laudamus* cecinêre. *Petrus Sampo* Iudici multa dicenti; Vtinam, inquit, vox hæc mea toto regno latè posset audiri! Altissimos montium vertices conscenderem; & omnes, omnes Iapones, die ac nocte ad fidem, ad cælum, euocarem. *Zelus.* *Fides.*

Thomas Acafoxi, Domûs famulum captum duci cùm vidit, etiam se quæsitum fuisse ad necem certior factus, eos à quibus quæsitus fuerat est assecutus, dixitque; sibi ea vincula deberi, non seruo. Dimisso ergò seruo substitutus ipse, vinctus, & flammis lentis absumptus est. *Mors optata.*

P. Petrus Diaz, & 4. Socij. *Lusitanus. 13. Sept. 1571. ætat. 45. Soc. 23.*

Occiso nuper Ignatio Azeuedio, illa quâ Petrus in-

Indiam vehebatur nauis ab hæreticis capta est. P. Petrus, qui alijs præerat, ab auditis aliorum confessionibus redux, vnà cum *Gaspare Goë*, & puero tenello, qui à P. Petro auelli se non patiebatur, occisus.

P. Franciscum Castrium, in excipiẽda vulnerati cuiusdã confessione inuentum, Galli hæretici certatim punctim, ac cæsim confodêre.

Michaël Aragonensis Scholasticus magnâ in seipsum sæuitiâ, & ingenio nobili celebris, cum *Francisco Paulo*, in mare præceps deiectus. Mox in Sanctorum reliquias & imagines effusus furor hæreticus. atque hæc omnia tantâ rabie acta in Societatis homines, vt Gaspar Gonsaluius sociorum vnus, vile

ac timidum caput, cùm Iesuitis haud parci, imò illos maximè peti, videret; veste Societatis positâ, se turbæ immiscuerit. Sed mortem gloriosam quam fugiebat cum ignauâ commutauit. Etenim ab hæreticis in mare abiectus est cum turba inutili, quam illi alere nolebant, ceu nauis ignauum atque inutile pondus. Singillatim de *P. Petri Diaz* virtutibus illud affertur; eum adeò fuisse modestum, suique custodem, vt ferè in se componendo videretur occupatus. Diuinum officium semper de genibus recitabat. In confessionibus, potissimùm ad scrupulos eximendos, fuit adeò promptus ac dexter, vt auditus fuerit quidam dicere; paratum se ad

ex-

extrema orbis limina Petrum sequi, vt illo confessario vti posset.

P. Guilielmus Boytonus.

Hibernus. Cassellæ 13. Sept. 1647.

Hic post operam in Ciuium suorum vtilitates impigrè impensam, in clade Cassellensi (vbi trecentos Hibernos milites Catholicos septẽ hæreticorum millia obruêre in templo) tunc istic vnà collectos Catholicos Sacramento pœnitentiæ expiabat. Ibi victor hæreticus miles dirè in canos senes, in fœminas, in paruulos cæde grassatus est, sanguine latè profuso. Maxima sæuitiæ pars in Sacerdotes incubuit. Hos inter cecidit felix victima etiam *Boytonus*, cùm hæretici, Sacerdotes potissimùm ad necem deposcerent; si hos dederent, mi-

Fides.

li-

litem omnem impunè abire permissuri.

Octo Socij in odium fidei occisi.

Decem superstites socij P. Petri Diaz (de quo heri) carceribus, pugnis, alapis, & sputis malè mulctati. In summo vertice contundebantur, in coronæ Sacerdotalis opprobrium; obiectantibus hæreticis, quòd in Brasiliam vsque tenderent ad fidem prauam (vt ipsi aiunt) proseminandam. *Lusitani. 14. Sept. 1571.* *Fides.*

Petro Fernandio Nouitio, quòd modestus esset, oculos digitis aperiebant, caput paxillis surrigebant. Exprobrabant cachinno hæretico, quòd à Christo, à B. Virgine, atque à Sanctis non iuuarentur. In mare abiecti sunt *Modestia.*

Pe-

Petrus Fernandius, & Ioannes Aluarez, &

mox hausti sunt. Didacus Ferdinandus adnauit ad nauem aliquam, & receptus est; vti & Sebastianus Lopez. Alij fessi luctando cum aquis, *Credo* & *Miserere* recitabant cum *Alphonso Fernando* illicò submerso. IESV nomen implorauit *Andreas Pais*, & haustus est; ac post hunc *Ferdinandus Aluarez*. Eandem in aquis mortẽ oppetiêre *Petrus Diaz* & *Didacus Carualius*. Piratarum illorum anteſignanum, aiunt postea in oppido sibi natali, securi occisum. Nauta præcipuus, cùm nostros in mare abijceret, ipse quoque delapsus, ac mersus est. Alphonso contra fidem plura obiectantibus respondenti,

Fides.

ti, disertè dictum est: *Ob id ipsum est tibi moriendum.*

P. Camillus Constantius.

Nobilis hic, locuples, & castissimus adolescens, olim immissam ad se dolo consceleratо noctu fœminam, casto furore plenus, eiecit; & actis Christo Crucifixo gratiis, IESVM ac MARIAM, ne vnquam inquinaretur, precatus est. Indiâ, & Iaponiâ impetratâ potitus, præter labores Euangelicos, & exilium, plures ærumnas tolerauit. Militis personâ tectus in Iaponiam redijt, per omnem industriam atque pericula in animarum commoda intentus, & omnia noctu concursans. Capitis damnatus, delirus putabatur; quòd diceret, se iam votorum suorum summam penitus attigis-

Italus. Tabiræ. 15. Sept. 1622. ætat. 50. Soc. 30.

Castitas.

giſſe. Tabiræ ad Firandum rogo addictus, palo fune ex arundinibus texto alligatus,
Fides. ad populum de animæ immortalitate, ac felicitate fidei Chriſtianæ dixit egregiè. Incendio inuolutus,
Oratio. orabat: & flamma tantiſper diducta, ſeu aperiri viſa, illum orantem oſtendit,
Mors. canentemque: *Laudate Dominum omnes gentes. Gloria Patri, &c.* Tum tertiò Iaponicè pronunciauit voce clarè perceptâ: *O quàm benè mihi eſt!* Iam flammis abſumebatur corpus, cùm adhuc *Sanctus*, *Sanctus*, *Sanctus* quinquies cantare auditus eſt. Dicebant barbari; tantam illam eius viri fortitudinem ſupra mortales vires altius quidpiam habuiſſe.

P. Mat-

P. Matthæus Fernandez.

Cocini natus in India, in Iafanapatan quinque millia mortalium baptizauit. Lanceis deinde confossus, & capite plexus est. *Indus. in Iafanapatania. 15. Sept. 1628.*

P. Bernardinus Pecius, seu Senensis.

Eodem die ibidem obtruncatus, post insignem diligentiam nauatam pro salute animarum. Aiunt reliquias illius suaui odore fragrasse. *Italus. ibid.*

P. Rudolphus Corbæus.

Huius & Pater, & duo fratres Societatem ingressi sunt, matre cum duabus filiabus ordinem S. Benedicti professâ. Celebris fuit Rudolphi virtus ab admirabili rectione linguæ meditatè loqui, & prudenter tacere scientis. Per annos 12. clam *Hibernus. Londini. 17. Sept. 1644. ætat. 47. Soc. 20.*

Lingua.

in

in Anglia pedes concursans omnia, laborauit; & 18. Iulij 1644. ferè in sacro deprehensus, non negauit quis esset.

Fides. Patibulum suauissimè exosculatus est amplexu tenerrimo. Vicecomes 17. Sept. disertè affirmauit ei hoc die moriendum, *quòd plures ad*

Fides. *Ecclesiam Romanam seduxerit*. Aderant ad patibulum Sacerdotes qui illum, & Ioannem eius amicum pari de causa cædendum, dato ab illis pœnitentis animi signo, à peccatis absoluerent. Ita suspensi: tum secti in partes, eo die quo Gerardus Corbæus Rudolphi Pater ante septem annos in Societate de vita migrârat.

Iapon. Iendi. Septembri. 1633. *ætat* 67. *Soc.* 47.

Ioannes Yama. Coad.

Inter cõtinuata vitæ mortis-

tisque pericula Euangelio præstantẽ suâ eloquẽtiâ operam per regna Iaponiæ quaquauersum excurrens nauauit, etiam ab exilio reuersus Macao. In carcere scriptione nobili Iaponibus suis offusas tenebras ostendit: & ibidem permultis profuit ad salutem per annos plures tentus, atque ab optimatibus etiam visitatus, qui explicatam ab illo fidei veritatem perspexêre. Iaponico tandem suspendio è pedibus in scrobem pendens vixit extremùm. *Fides.*

P. Michaël Pineda.

Solidarũ virtutum exemplis clarus fuit Michaël, multis in patria exhaustis pro fide laboribus postea extorris Manilæ in Philippinis. Inde reuersum cùm *Iapon. Nangasachi Septembri. 1633. ætat. 56. Soc. 26.*

ex-

exploratores omnibus exquisitæ solertiæ artibus ad necem quærerẽt, ab eo apud quem diuerterat, metu perculso, non quidem proditus est, sed clã nocte intempestâ, Cælo tunc maximè imbribus sæuiente, dimissus è domo. Ab eius noctis incommodis morbum contraxit; quo intra triduum confectus est, cùm ad cruentam mortem toto desiderio aspiraret.

Fides.

P. *Franciscus Macciadus*,
& P. *Bernardus Pereira*.

Lusitani. in Aethiopia. Septembri. 1625.

Sultano Sequedo Æthiopiæ Imperatore ad Christum adducto, ad ingentem rei Christianæ spem eò proficiscebãtur duo hi Patres Goâ. Per iter ab Auxa Gurellano Principe Mahumetano, car-

Fides.

ce-

cere, ludibrijs, vinculisque vexati sunt, atque occisi, quia id placiturũ credebatur Cabraëli, qui contra Sequedum Abassinę Imperatorem Christo addictum, pro Schismate tuendo arma ferebat: & sciebatur Patres hos ad Sequedum pro fidei Christianæ propagatione, adeòque pro extirpando schismate, proficisci.

Thomas Riocan.
Ludouicus Cafucu.
Dionysius Yamamoto. Nouitij.

Iapones. Cocuræ. Septembri. 1633.

Tres hosce Seminaria Societatis ad omnem Christianæ disciplinæ normam instituêre. Vnde illi postea socijs inter labores Euangelij vtiles vbique adiutores, ac periculorum quoque socij fideles adhęsêre. Fuêre ali-

quamdiu extorres à patria. ob Christi fidem: sed cùm redijssent, ac Patribus comites perpetui adessent, Nangasachi in carcerem conie. cti sunt, & (quia id petebant) ritè in Societatẽ admis. si. Cocurę tandem lento igne cremati sunt; quòd Christianam fidem populis prędicassent.

Fides.

P. *Georgius Fernandez* ætat. 33. Soc. 18.

P. *Gomez Damaralius.* ætat. 37. Soc. 20.

Lusitani. in Iaua. 24. Sept. 1580.

Georgius cum Aquauiua in Indiam venit: Gomez ante illum cum Valignano: idque se dixit à Deo per Deiparam, quæ Rupis Franciæ nomine in extrema Castella percolitur, impetrasse. nam peregrinatione votiuâ illuc profectus, quod à Superiori-

B.V.

bus

bus non poterat impetrare, ibi voti Indiæ adeundę compos effectus est. Ambo in ea quam Goâ Amboinum instituerant nauigatione; à Iauensibus, Christi ac Lusitanorum hostibus, vnà occisi sunt, cùm Christianos in naui expiarent. *Fides.*

P. Godefridus Thelen.

Per iter à Carbani oppidi hæreticis captus, illusus, percussus, tanquam bellorum & Papisticæ idolatriæ (vt illi loquuntur) seminator, ac tandem glande plumbeâ in pectus explosâ traiectus, cecidit in genua, & sublatis ad Deum manibus atque oculis; *Domine*, inquit, *exaudi orationem meã; & non intres in iudicium cum seruo tuo*. Tum in capite, ac reliquo corpore contusus, *Germaniæ ad Rhenum. 25. Sept. 1620. æt. 32. Soc. 8.* *Fides.* *Mors.*

sauciusque occubuit. In cadauere sex inuenta vulnera ampliora. Cilicium, flagellum, cereum Dei agnum, reliquias (quæ secum per iter ferebat) in ignem abiecêre. In loco cædis postea anno 1625. Carbensis Gubernator sacellum S. Crucis erexit, & omnem cæsi P. Godefridi tragædiam iltic depingi curauit. Hanc mortem sic obitam hæc vitæ ratio

B. V. præcessit. Sacerdotio extremo vitæ anno initiatus, officium diuinum cum otio, & meditatè recitabat. Quotidie coronam Deiparæ tertiò euoluebat, attentè atq; ue flagranter; & SS. Euchari stiæ

Euch. Sacramento adorando post prandium quartam horę partem dabat. Ad eandem percipiendā synaxim etiam

no-

noctu se parabat, somni parte decerptâ, & Angelo Custode rogato, vt citiùs excitaretur; ad hæc, sui verberatione præmissâ. Post diuinum epulum, vni sacrificio religiosè intererat. Si quis eius nominis ignarus de illo quidpiam loqui vellet: *Ille*, aiebat, *ille Pater qui tam frequenter ac feruenter orare consueuit*. Ludouici de Ponte operibus lectitandis pietatis suæ ignículos fouebat; S. Vrsulæ quoque colendæ, ac visendis eius altaribus, vbi id posset, addictus. Cilicium illi perfamiliare, in scholis etiam, ac in summo æstu. Christi patientis, & Beatissimæ Virg. Matris honori atque amori feriâ sextâ à vino, à cœnâ Sabbato, abstinebat.

Mortif.

Lectio spiritu.

Mortif.

B. V.

P. *Petrus Martinez*.

Hispanus. in insula Tacatucurana. 28. Sept. 1566.

Visâ in Societate mutuâ sociorum charitate, Societatem, à qua fuerat animo alieno, expetijt, & obtinuit. In illa parendi tam fuit auidus, vt non duo tantùm, verùm ducenta officia subire se paratum diceret, si obedientia ita vellet. quare fuit semper, in culina, in naui, ad operas, ad conciones, ad sacras expeditiones aptus & expeditus. In Florida inediam perpessus, dum omnes circùm terras lustrat, in illas Euangelium illaturus, è scapha extractus à barbaris, flexis genibus, elatis in cælum manibus, capite clauâ confracto, mortem quam optabat, quamque prædixerat, est adeptus. Catharina Martinez, Petri è germano ne-

Charitas. Obed.

Fides.

neptis, anno 1615. iam depoſita mortem opperiebatur; cùm vocem audiuit, quâ nominatim vocabatur. Ignaræ cuius ea vox eſſet, ac hærenti, dictum: Ego ſum tuus patruus, P. Petrus Martinez è Societ. IESV: Deus meis precibus incolumitatem tibi reſtituit. Incipe ab hoc die te impenſiùs dedere Dei obſequio: contemne teipſam, & mundum, & quicquid in eo eſt; & ceſſa à litibus. Hiſce auditis repentinò ſe ſanam reperit; ſtupente medico quòd iam incolumis ſe veſtiret, ac cæleſtis odoris quiddam fragraret in conclaui. Aiunt pluuiam quoque illius meritis, ac valetudinem, etiam alijs, impetratam.

Poſt mortem.

Diſce à mortuis.

Feruor.

Humilitat.

P. Ioannes de Fonseca.

Lusitanus. in Iapo-nia. 29. Sept. 1620. ætat. 50. Soc. 32.

Arimæ Iapones multos per annorum 16 interuallum fœcundo sudore conuertit. Hunc demum inedia, & ærumnæ longissimæ atque plurimæ confecêre, cùm tempore exilij socijs eiectis, clam ipse istic latuit vt Christi pusillo gregi prodesset.

P. Martinus Laterna.

Roxolanus. in mari. Baltico. 30. Sept. 1598. ætat. 45. Soc. 29.

Calisij literis imbutus est magnâ ingenij famâ vsque ad laudem extemporalitatis. Braunsbergensium Patrum pietate, doctrinâ, consuetudine delectatus; exemplo sui magistri, se in Societatem dedit 10. Maij. Fuit Philosophus, Theologus, & missionum Apostolus insignis; at planè mirabilis in pœnitentiâ prædicandâ, velut Ioannes in deserto. In

Exemplum.

Ste-

Stephani Batorij (inclyti, & rei Catholicæ ac Societatis studiosissimi Poloniæ Regis) castris triennio ad Regem Latinè, ad alios Polonicè dixit; ac vrbes postea præcipuas fructu suique nominis celebritate impleuit; Romæ quoque confectis feliciter negotijs, ad quę expedienda venerat Regis missu. A Stephani Regis obitu Cracouiæ factus ad S. Barbaram Procurator, subinde Leopoli socijs præfuit. Inde ad Sigismundum Regem accitus in Sueciam, cùm è bello pax affulgeret, in Poloniam reuertebatur. Sed nauis quâ vehebatur, ab hæreticis capta, omnes Catholicos vexandos exposuit hæreticæ petulantiæ procaciter in Pontificem, & Romanam

fidem grassanti. Dum ergò Martinus orthodoxos suos ad ea probra Christi causâ fortiter toleranda hortare-
Fides. tur, hæreticis innotuit, eum non modò Catholicum, verùm & Sacerdotem esse, atque adeò Iesuitam. Iam designabatur ad necem, cùm procacior quispiam intruso in os illi pane hortabatur vt comedat, breuì quod abundè biberet habiturus. Mox exuto, manus dirè sauciant, eumque, inflictis priùs vulneribus, mari mergunt. Ingenium illi fuit mite; sed in diuinis ardens audensque, ac semper cupidum plures ad Ecclesiæ gremium adducendi. Regij Secretarij oratione, tanquam *Laterna Poloniæ* luculenter laudatus est, additâ quoque, ex ore fame

ac

ac populi, martyris appellatione. Ioannes Demetrius Archiepiscopus illum pro concione prolixè laudauit. Laurētius Bienczovvski nobilis Polonus 37. annos natus, & de P. Laterna benè meritus, anno 1602. in Tartarorum seruitutem redactus in bello, de tigno appensus, atque instar globi ligatus foueæ imminebat, ne quà elabi posset. Hic persanctè affirmauit, sibi die 7. Iunij Deum, ac Sanctos imploranti, conspectum currum splendidum quatuor equis candidis vectum per mare, sedente in curru P. Martino Laterna radijs glorioso. Huic, num se nosset interroganti, respondit Laurentius; nosse: petiuitque quid sibi ea pompa vellet. Tum Martinus,

7. Iunij.

Post mortem.

Mori.

Cælum. præmia illa suorum laborum esse dixit, quos pro sanctâ

Fides. Petri naui exantlasset, in huius vitæ mari ac fluctibus. Equos, quatuor Euangelistarum, atque Doctorum Ecclesiæ probè explanatorum præmia esse ac symbola. Cæterùm, num à vinculis absolui vellet roganti Martino annuit captiuus Laurentius; & iussus ab eodem loca sacra Romæ, Cracouiæque inuisere, momento se liberum vidit in campo Russiæ quinquaginta leucis dissito à castris carcereque illo Tartarico. Hæc vidente, sed an vera essent hærente Laurentio, aurora exorta est, & ille visis vinculis ad pedes suos iacentibus, quatuor Polonos, qui ante quatuor dies ibidem captiui se fugâ

sub-

subduxerant, iter per eundem campum faciẽtes agnouit: Romam religiosè inuisit, rem hanc omnem suo confessario P. Matthæo Pakosk Pœnitentiario Polono, alijsque iuratus narrauit: & hæc omnia anno 1607. à Iacobo Lauro, cum Pontificis priuilegio, æri Romæ incisa sunt, ac vulgata. Anno 1603. 27. Sept. nautæ cùm Beatissimæ Deiparæ Chestochouiensis honori vota conciperent, vrgente periculo, narrauêre visum sibi P. Martinum in aëre: dixisse illum quis esset, ac prædixisse saluos fore; hortatum denique vt promissa fideles ad Deiparam exequi non omitterent. Anno 1607. (vel 8.) Leopoli Mater de filiarum in religioso cœnobio Nouitia-

27. Sept.

B. V.

tiarum constantia sollicita-, cùm illæ tam corpore quàm animo adeò affligerentur, vt seculum repetere omninò in animum induxerint priùs quàm religioso se Sacramento adstringerent; ad notum olim & charum sibi P. Martini nomen confugit quàm potuit dolentissimè ac flagrantissimè, pro ope, in re illâ infamiæ, ac salutis æternæ periculum inductura. Postridie illas inuisit, & valentes corpore, animo tranquillato, instituti sui retinentes, ac lætas læta inuenit.

Iacobus Antonius Tacusima.

Japon. Scikio. 30. Sept. 1633.

In carcerem odio fidei Christianæ coniectus, ibidem in Societatem adscribi petijt, & obtinuit; vir eloquens, ac præstantis exẽpli.

pli. Viuus feliciſſimo incendio conflagrauit, ab ijs damnatus ad rogum qui in illo, ciue ſuo, Chriſtianam religionem oderant, & extinguere nitebantur, morte deletis ijs qui eam prædicabant. *Fides.*

P. *Amarus*, ſeu *Maurus Moureira*.

Cùm ex incenſa ab hæreticis Luſitanorum nâui in aquas deſilijſſet, ijque alios adnantes cymbis exciperẽt, illum è veſte Ieſuitam, è corona (ſeu vertice illâ die raſo) Sacerdotem eſſe agnouêre; ideòque non recepêre cum alijs, imò contis truculenter confecêre. *Luſitanus ad Goam. 30. Sept. 1639. ætat. 42. Soc. 22.* *Fides.*

OCTO-

OCTOBER.

P. *Benedictus Fernandez.*

Lusitanus. Nangasachi. 2. Oct. 1633. ætat. 54. Soc. 38.

HVic à P. Vasco prædictum fuit, fore vt in fidei odium cæderetur. Tulit, fecitque quàm plurima in Iaponia pro fidei felicibus incrementis. Aduersarij ipsi miram hominis eloquentiam, nec minorem virtutum ac morum quàm linguæ elegantiam, in eo amabant, atque laudabant. Cùm captum hortarentur, *vt à Christi fide deficeret*; negauit decere id hominem, adeò ab ipsis laudatum; datâque illis in libello de fide lucubratione insigni, fidei suæ breuiarium ac tesseram illis explicuit; simul corpus obtulit ad tormenta pro illa fide. Sublimi equo, ceu in

Fides.

triumph-

triumpho, vectus, ab inuitis at Imperatorem timentibus, ad foueam damnatus est. Depositus de patibulo deinde tamen est; ne tã citò vitâ decederet. At breui postea in carcere gloriosum vitæ finem inuenit. Eodem die ac eadem de causa in foueæ patibulo pendens migrauit victor

P. Paulus Saitò.

Obijt athleta felix postea quàm septem dies pependit capite deorsum prono in foueam, sine cibo, sibi tamen præsens, dicensque; se ante P. Benedictum minimè moriturũ. Et verò eadem horâ, & ferè momento, vterque decessit. Illud stupendum. Aiebant satellites; se coram istic adfuisse, attentisque auribus accepisse verba duorum.

Iapon. ibid. 2. Oct. 1633. ætat. 57. Soc. 26.

Fides.

Charitas.

rum Illorum cadauerum ad rogum deportatorum, cùm se inuicem Lusitanicè ac Iaponicè salutarent, felicitatemque suam Benedictus Paulo, & hic illi vicissim gratularetur.

P. Melchior Consaluius.

Lusitanus Bazaini. in Octobri. 1551. Soc. 5.

Hunc S. Franciscus Xauerius Bazaini Collegio prę̃esse iussit. Multos ibi, & circùm, ad Christi fidem adduxit; nec pauca idola subuertit; erecto diuinæ Matri templo, & ephebio puerorum; ad paruulos fidei Orthodoxæ dogmatibus imbuendos. Xaueriano more, primis tenebris vrbem illam concursans, pulsato ære campano populum admonebat, vt preces funderet pro ijs qui lethalis peccati conscientiâ tenentur æternis inferni pœnis

P. V.

Vesperi.

ob-

obnoxij, nisi resipiscant; & pro illis animabus quas expiatorius ignis in purgatorio excruciat. Apostolicorum virorum elogio tam bonus eius vineæ operarius fuit, vt verbis id consequi perdifficile sit. Odêre in illo tantum fidei, ac animarum studium timidi iuxta & rabidi idolorum cultores; quare ne porrò Christianæ religionis fines latiùs, vt cõtinuatis laboribus faciebat, extenderet, veneno propinato mortem illi acceleraûere. P. Gaspar Barzæus illac iter tunc habens adfuit morienti.

Purgatorium.

Fides.

Iapon. Scimmosceki. Octobri. 1628.

Michaël Xuccan.

Catechesis, & concionum assiduitate, vigore, ac spiritu multos è suis Ciuibus ab idolis abduxit. Macai ob

fi-

fidem exul, & inde redux, nouo ardore se quàmplurimis Euãgelio lucrifaciendis per labores, pericula, ærumnas ex asse dedicauit vsque ad morbum, quem quà latendo, quà concursando, in fame, ac tecti aliarumque rerum humano vsui opportunarum inopiâ contraxit; & vitam, quam in flammis volebat, in ærumnis terminauit.

Fides.

P. Ioannes de las Missas.

Indus Manilanus. in Insula Marinduque. 4. Oct. 1625.

Redux 4. Octobris à peracta apud Patres S. Francisci, de eius laudibus concione, à Mauris, ac alijs barbaris ethnicis odio fidei furentibus, explosi sclopi globo interfectus, & capite truncatus est. Inde furor versus in templum, imagines, & quicquid iustrumenti

Fides.

ti sacri repertum est. Ex eius cranio propinatũ, haustum, & in cadauer barbaris modis sæuitum est. Iam ab ipsis religiosæ vitæ rudimentis habitus est Ioannes pro homine verè puro, ac sancto; habeturque pro explorata re ac certa, quandam Christi Cruci affixi, coram qua supplex attentione magnâ orabat, imaginem, illi aliquando fuisse locutam. Ea hodie quoque habetur in honore, ac reuerentia singulari.

Crucifixus.

P. Ioannes Acosta.

Ab anno 1604. in Iaponia çrumnosorum laborum plenus ibat, redibat, latebat, esuriebat; vt pusillo Christi gregi prodesset. In profundo latuit aliquando per nouem dies, cùm cibus illi per fu-

Lusitanus. Nangasachi. 8. Oct. 1633. ætat. 58. Soc. 42.

funem demitteretur : fuit aliàs quoque in specu abscõditus per tres menses. Tum 24. Augusti comprehensus, 5. Octobris Nangasachi suspensus in scrobem è pedibus, hoc demum die cursum victoriæ atque fortitudinis expleuit.

Fides.

P. Xystus Tocuum.

Iapon. Nangasachi. 9. Oct. 1633. ætat. 63. Soc. 43.

Hunc etiam suis Iaponibus ad Christum adducendis præstrenuè intentum, abreptumque in vincula ciuem suum æternâ ciuitate donandum in fouea suspendêre, capite deorsum depresso, pedibus verò in altum elatis. Ita hodie (vel vt alius autor est 10. Octobris) diem æternum inijt. Illi socius vt magni zeli, ita religiosæ vitæ mortisque accessit

Fides.

Da-

Damianus Fucaye. Coad.

Iapon & ipse, ac simili scrobis suspendijque tormẽto, in fidei quam propagabat odium, internectus. Cùm per ipsos 20. annos Prouincialem socius comitaretur, Catechesi suos ciues condocefaciebat, & ad baptismi Sacramentum præparabat. *Iapon. ibid. eodem die.*

P. Theodorus Mantels.

In Iaponia sancto labore per annos aliquot impenso rei Christianæ commodi permultùm attulit: atque idcircò barbaris odio cùm esset, venenum ab ijs propinatum ignarus hausit; & post biennij cruciatus, toxico pharmaca omnia superante, tandem enectus est. *Belga. Malacæ. incerto mense. 1593 ætat. 33. Soc 13. Fides.*

P. Xystum Tocum aliqui hoc die cæsum aiunt. Nos de illo 9. Octobris egimus. *10. Oct.*

Ri-

Richardus Biley, &
Ioannes Soppius. Nouitij.

Ad Treuiros. 16. Oct. 1588. Hos per iter in silua Treuirensi, pro suo in fidē Catholicam, & Societatem odio, tentos, & nudatos hæretici trucidauêre, corporibus ibidem, vt à feris deuorarentur abiectis. ac licèt frequentes per ea loca grassentur lupi, corpora tamen innoxia post aliquot dies reperta sunt.

Fides.

Anglus. Anno 1583. *Guilielmum Lacæum* Sacerdotem incerto mense ac die cæsum in fidei odium Eboraci cruentis Societatis heroibus accensent nonnulli. Rayssius ait eum in carcere Societatem petijsse, ac impetrasse. At Societatis epistolę de illo cùm taceant, ego rem in medio relinquo.

P. *Mar-*

P. Marcellus Franciscus Mastrillus.

Marchionum stirpe natus Neapoli, cùm etiam tum puer B. Virginis officium recitaret, identidem in lœtas lachrymas soluebatur, quòd barbaros mortem sibi intentantes videre videretur. Taurus illum furenter sublatum in cornua, illicò deposuit nihil læsum, posteaquàm ille conspectâ tunc fortè quę in domo picta erat B. Virginis imagine, opem illius imploraſſet. Eiusdem Dei Matris patrocinio vitā omnem ab omni lethali noxa duxit immunem. Sacro, quod pro cæso in vindictæ cupiditate sine Sacramentis mortuo famulo celebrabatur, ministrāti spectrum ignē spirans apparuit; & ille con-

Italus. Nangasachi. 17. Oct. 1637 ætat. 35. Soc. 20.

B. V.

Vindicta.

cidit præ terrore. In horto amœno videre sibi visus est efferri funebri pompâ fœminam candidatam, quæ Marcello nescio quid locuta est. Quicquid hoc rei fuerit, certè Marcello inde accessit perquàm magnus stimulus ad virtutem. Societatem ingressus, Indias vrgebat semper. Inde illi quotidiana in seipsum sæuitia incussis flagellis exercita, & crux ferreis cuspidibus horrida pectori arctè adstricta. Ipsũ Deiparæ quo vtebatur rosarium fuit è palo Iaponico, ad quem alligatus quispiam in fidei odium conbustus fuerat. Beatissima Virgo Marcelli Patrem moneri iussit de quadam sua imagine honoratè collocanda. Inuenta illa est in stabulo, &

Hortus.

Mors.

Mortif.

B.V.

com-

commissa Marcello; qui eam ornauit, & effecit, vt Sacerdotio constituto, locupletaretur à Marchione Patre. In primis exercitijs, per disclusum tam cubiculi fornicem quàm domus tectum, apertum Cælum, & in eo mira, spectauit; quibus deinde per omnem vitam se succendi ad excelsa persensit. Inter docendum aiunt nunquam iratum vultum præse. tulisse. E S. Eustachij imagine prorumpens in illum radius mirâ illum spe impleuit; cùm à Sancto illo diserte moneretur, fore vt Indias impetraret. Quodam de socijs mortuo, diuinitùs intellexit, voce perceptâ, alium breuì (sed alio longè ac diuerso ab hoc funere) extinguendum. Et nomina-

Exercitia.

S. Eustachius.

Radius.

tim exprimebatur is de quo ea vox dabatur. Et verò diuerso longè funere abijt ille: breui enim, Societate desertâ, desijt esse è numero Sociorum. Anno 1633 Neapoli cùm Dominicâ post festum Immaculatæ Conceptionis, pompâ solemni supplicatio celebraretur immaculato illi mysterio honorando, malleus in laborantis pro festi apparatu Marcelli tempora decidit, & illum prostrauit. Depositio de vitæ spe adfuit specie cultuque peregrini spectabilis S. Franciscus Xauerius; à quo persanatus est, voto è formula votorum Societatis à Xauerio ipso præeunte suggestâ concepto de Indijs adeundis; amabili, longo, vario, suauissimoque

S. Xauerius.

spe-

spectaculo. Interrogatus fuerat in summo illo vitæ iam fugientis periculo ab Equite candidis vestibus & cruce insigni, ac viatorium scipionem, & cereum ostentante; num scipionem ad iter, an cereum mallet, mortis nempe obeundæ symbolum. Respondit; malle se quod mallet Deus. Aliàs ab eodem, pluribus alijs qui faces accensas manu gestabant, comitato, visitatus, intellexit, illos eius amicos esse, ac pro illo enixè precari: morbum illius animabus purgatorij grauem esse, quòd eius interea ope carerent. Xauerium illum fuisse aiebat Marcellus; qui illi etiam inter vescendum, atque orandum sæpè adfuerit, lectulo assederit, animum ere-

Faces.

Purgator.

S. Xau.

xerit. Allata illi petenti est imago peregrini Xauerij, cuius ope vt Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum glutire posset, obtinuit; & se postridie sacrum celebraturum dixit. Iam vix quartâ horæ parte à morte abesse credebatur, cùm blandum sibi adesse Xauerinm vidit, nominatim ab illo vocatus. Mox votum, quod dixi, conceptum: admotæ, iussu Xauerij, capiti ægro S. Crucis reliquiæ; quas, Xauerio docente ac verba præeunte, sic salutauit: *Aue, lignum Crucis; aue Crux pretiosissima: me tibi totum dedico in perpetuum, &c.* Post hæc, atque his plura, & Xauerius, & omnis morbus abscessit; & Mastrillus postridie, 4. Ian. 1634. manè sacris est operatus

S. Xau.

Crux.

tus vigens, ac valens. Inde ille S. Angelum suum Custodem ad S. Xauerium quothoris ferè, velut nuncium, mittebat. Illius honori contextas ex eius elogijs liranias quotidie recitauit; *Radij.* & ex eius reliquijs vidit lucis radios erumpentes. In India è læto mœstoùe imaginis Xauerianæ vultu futura læta vel tristia legebat. Illo Goam appulso visa est non vna Crucifixi Christi effigies oculis apertis Iaponiam intueri. Cùm in mari Iaponico periculis iactaretur, cuidam pro Iaponia oranti 21. Iulij visa est è Cru- *Crucif.* *21. Iul.* cifixo lux fundi, & simul hæ voces auditæ: *Iam Sancti Spiritus lucem mitto*. Deinde ipse quoque Marcellus inclytâ iam morte perfunctus

ctus, eidem conspectus est coram Crucifixo de genibus, capite inclinato pro Iaponia preces effundere.

Oratio. Captus à barbaris, visus est toto capite collucere; & in carcere inter orandum totus lucidus, ac in alto sublimis conspectus est. Aquis, & igne candentibus instrumentis cruciatus, ad supplicium ductus est cum scripto, quo indicabatur; illum mo-

Fides. ri, *quòd legem exteram prædicaturus in Iaponiam venisset*. Cùm quarto iam die in fouea Iaponico more penderet, capite deorsum verso, nec moreretur; inde extractus, flectens sub gladio bis exclamauit; *Pater mi*, S. *Francisce Xaueri*! Bis inflixit illi carnifex ensem innoxium. Tandem

ter-

tertio ictu, cùm *IESVM* & *MARIAM* pronunciaret, capite truncatus est: & mox terra contremuit. Et Marcellus eodem tempore Manilę Petro Corcueræ Gubernatoris è fratre nepoti morti vicino apparuit: Madridij verò oratoris Cæsarei filius macie torridus repentè conualuit, nempe cuius à se in baptismo susceptì memorē se fore Marcellus in Iaponiā inde soluens promiserat: ibidem Comitem Rupis floridæ febris quartana eodem tempore deseruit, fidemque impleuit promissi quo Marcellus promiserat se illi sui memoriam certo indicio testaturum. Angina, febres, calculus, capitis alijque dolores & morbi, eius ope depulsi; oculi, ac membra

alia eorumque vsus restitutus; parturientes adiutæ, atque alia id genus, ij narrant qui eius gesta latiùs prosequuntur.

P. Isaacius Iogues.

Gallus. apud Hiroquæos. 18. Oct. 1646. ætat. 40. Soc. 22.

P. Caroli Spinolæ in fidei odium combusti herois imaginem in sinu circumferebat, & sæpenumero suspirabat desiderio paris mortis. Voti religione spopondit; se, quoad posset, latitare velle

Humilitas.

despectum atque abiectum. Totam aliquando noctem coram SS. Sacramento humi prostratus orando duxit, multa aspera, & ardua pati flagranter petens. Et responsum accepit: *Exaudita est oratio tua: fiet tibi sicut à me petisti: confortare, & esto robustus.* Apud Hurones in Septentrionis Africa labo-

Euch.

Pati.

Oratio.

ran-

ranti, Hiroquæi barbari Ethnici, vngues mordicus auulserunt, indices duos dentibus contriuerunt. Taceo pellem à corpore retorridam, cadentem, aliaque horrenda omninò. Igne, vnguibus, dentibus in illum fæuitum est cùm in carcere teneretur: quo ipso tempore facilè 70. capita Christo genuit in vinculis; & Renatum Nouitium crudelia passum, tandem coram se cæsum vidit, vt dixi 5. Augusti. Pax cum Hiroquæis composita illum inde extorrem eò postliminio pellexit; & ille disertè scripsit, se inde minimè rediturum. Interuersa est pax; & P. Isaaco decreta mors. Ferrum illi in caput illisum; præcisa ceruix. *Fides.*

Interi cælestia illa quæ diuina patiens vidit, fuit mirabilis Ciuitas, & in illa scriptum : *Laudent nomen eius*. Vbi pro tribunali se verberatum ait; sed recreatum simul à Iudice amplexu & lætitiâ, quam non poterat explicare, sentiens amoris diuini æstu accendi se magis ac magis; adeò vt velut in extasi exclamaret : *Virga tua, & baculus tuus ipsa me consolata sunt*. PP. Iacobum Bertric, Stephanum Binet, Petrum Cotonum aliàs intueri sibi visus, petijt ab ijs commendari Cruci, vt eius ciuem atque discipulum.

Liber. Aliàs in officina Crucibus coopertâ mirè sibi obiectâ librum sibi præberi vidit qui

Imitatio. contineret *Illustres pietate viros, & fortia bello pectora*;

quæ

quæ verba tunc audita, eius animo altiùs hæsêre infixa, ad imitationem Crucis. Inde illi amor Crucis, & Litaniæ è Crucis titulis concinnatæ, ac ea ipsa quæ patiebatur tormenta pro illorum, à quibus patiebatur, salute oblata. *Crux.*

P. Petrus Venustus.

A Sancto P. Ignatio in Siciliam missus, Nouitios istic religiosè instituit; ac digna egit Apostolico viro pro sanis & ægris, & probis & improbis. Inter alios Rogerium quendam Sacerdotem (hominem ob flagitiosam vitam nomine illo sacro indignum) suauiter, acriterque non semel quà monuerat quà rogârat, vt offendiculo probis oculis auribusque tandem esse desine- *Italus ad Bononam. 19. Oct. 1564. ætat. 43. Soc. 18.* *Zelus.*

sineret; eundemque optima promittentem Duci eius loci commendârat. Porrò ad aleas iterùm, aliaque probra relapsum, iterùm commonefecit vt saperet. Sed ille monitoris impatiens, & iam timens ne Duci quoque importunus hic monitor aliquid fortè suggesserit, suggeratùe consilij, monitorem de medio tollere constituit; atque hoc die ruri, domum ex agro redeuntem in itinere, à tergo tertiò in capite vulnerauit. Repertus Petrus à Biuonensibus, cùm voluteretur in sanguine, atque num facinoris autorem nosset rogatus, affirmauit, sed vt proderet induci non potuit, cùm diceret: Sinite illum: Deus ei ignoscat. Simulque breuì IESV nomen

Charitas.

men ingeminans expirauit; magno sanctimoniæ nomine post se relicto.

P. Georgius Schorichius.

A S. P. Ignatio Societati adscriptus, à culinæ officijs ad literas ingenium trãsferre est iussus. In Germania, postea pro fidei Orthodoxæ sanctimonia fidelis operarius multa gessit; ideòque Dux Albertus pro populis inferioris Bauariæ ad fidei Catholicæ veritatem reducẽdis illum delegit: id quod ille fecit feliciter, cùm eius ac Socij operâ, plus quàm tria millia veteris ac sanæ religionis lucem agnouissent. Submoti corruptores; instituti in suis officijs Sacerdotes; nihil non actum pro constabilienda Catholicâ veritate. Inde Badenæ similia pa-

Germaniæ Badenæ. 20 Oct. 1573.

Fides.

patrare iussus, & eò idcircò profectus; ne id posset, ab hæreticis veneno & morte inde secutâ prohibitus est.

P. Iulianus Nacaura, & duo Nouitij.

Iapon. Nangasachi. 21 Oct. 1633. ætat. 66. Soc. 43.

Principe Iaponiæ stirpe natus, Nangasachi à 18. Octobris ad hunc vsque glorioſæ mortis diem pependit toto corpore in scrobem inuersus. Fuerat hic vnus è trium illorum numero qui Romã inde missi fuêre legati à Rege Bũgi ad celebratissimum illum Greg. XIII. Boncompagnum, summum Pontificem. Româ redux, in Societatẽ adscriptus est, in eaque relatus in censum spiritualium adiutorum. Studijs ac laboribus apprimè deditus, totus in Deo erat, in ani-

animarum salute quærenda totus. Cùm illi aliquando vires ærumnæ variæ exhausissent, portari debuit ad succurrendum indigẽtibus animabus. Dum iret damnatus ad mortem, dicebat suis Iaponibus; illum se, illum Iulianum esse missum olim Romam è Iaponia mitiore: pro illâ Romana, & vera fide se nunc vitam deponere. *Zelus.*

Hoc etiam die scrobis tormento enecti sunt *Petrus*, & *Matthæus*, Nouitij.

Patrum Socij Iapones, ad Societatem in carcere aggregati. *Ibid.*

P. *Ioannes Matthæus Adamus.* *Italus. Nangasachi. 22. Oct. 1633.*

Anno 1602. in Indiam, biennio post in Iaponiam pro-

profectus est. Ibi ærumnas quàmplurimas, laboresque grauissimos animarum causâ perpessus, fame cruciatus, extremos quinque vitæ dies in tormento Iaponico egit de furca in fossam, suspensus è pedibus; & felix vixit.

Fides.

P. Antonius de Sousa.

Lusitanus. Nangasachi. 26. Oct. 1633. ætat. 45. Soc. 30.

Anno 1609. in Indiam profectus, Malacæ pro Iaponia procuratorem egit; exilium quoque perpessus. Aquæ in os infusæ, postea fossæ suspendijque tormento cruciatus, pependit capite deorsum prono in odium fidei appensus 18. Octobris: & ab illo die legitimè certauit fortis in fide; atque hoc demum die agonis felicis gloriam consummauit.

Fides.

P. Fran-

P. *Franciscus Lopez*.

Anno 1556. Indiã ingressus, ibi ad annum vsque 1568. impigritate insigni sudauit pro Euangelio Christi: quo demum anno cùm Cocino Goam nauigaret, à Mauris Christianæ fidei perinfensis comprehensus, & pro Christianorũ Sacerdote agnitus, rogatusque *num Mahometum sequi vellet*, cùm id magno animo ac voce negans execraretur, postea quàm cum illo multis tam blandè quàm minaciter est actum, ille luculenter iterùm vitam priùs & potiùs quàm fidem à se deserendam testatus est: atque eapropter hasta illi altè in pectus, & ilia adacta est; tum acinace fissum caput, & corpus in mare proiectum. Fuit Franciscus, vir ab ani-

Lusitanus. ad Goam 29. Oct. 1568.

Fides.

ma-

marum in salutem asserendarum desiderio planè impigro, ac disciplinæ religiosæ curatiùs obseruandæ amore insignitè laudatus.

P. Matthæus Couros.

Lusitanus in Iaponia. 29 *Oct.* 1633. *ætat.* 65. *Soc.* 50. *Fides.*

Anno 1586. Indiam cum lachrymis à moderatoribus impetrauit, & sudore magno coluit. Præfuit in Iaponia domicilijs, atque Prouincię; ac miris modis exploratores non semel euasit, velut perpetuo quodam martyrij rudimento in syluis, in stabulo, ac vbi vbi latebræ dabantur, latens; vt animarum saluti adesset. Aliquando in specu sub terra per octo menses delituit. Aliàs per arctum elapsus est: & ne deprehenderetur, repetito S. Felicis Nolani miraculo fecit Deus telam suam repentè istic prę-

Aranei tela.

te-

texente araneo. Propè Fuximam in quodam tugurio in pace obdormiuit, ærumnis confectus, & mortem flammis illustrem desiderio solo complexus.

Dominicus Colinus. Coad.

Claro apud Hibernos ortu natus, contra sectarios centurio in Gallia militauit, factus in Hispania postea dux classiarius per annos octo; semper & miles bonus, & vir frugi. In Societatem receptus, ex Hispania in Hiberniam proficisci iussus, ibi ab hæreticis captus, pro tribunali in veste Societatis comparuit, nil spes minasque moratus, quibus *vt à fide Catholica deficeret* vrgebatur: ac illos etiam execratus, qui submissi clam suadebant *vt fidem Catholicam tantisper dis-*

Hibernus. Corcagiæ. 31. Oct. 1604. ætat 35. Soc. 4.

Fides.

dissimulanter obtegeret. Ad suspendium damnandus, in carcere dira subijt tormenta, quibus in illum sæuitum est; donec 31. Octobris in veste Societatis, reuinctis post tergum manibus, laqueo è collo pendente ductus, sub patibulo se demisit in genua & orauit. Escalis, Catholicis author fuit, grauissimè admonens, ne se spe, metu, alijsue hæreticorum fraudibus interuerti, atque à recto seduci sinerent. *Suspicite, inquiebat, in cælum; & priscam fidem quam præclari maiores vestri sunt professi, non degeneres, perseueranter conseruate; pro qua & ego nunc, vt videtis, mortem oppeto.* Mox deturbatus pependit, & carnificatus est. Aiebant Catholici, eum à Deo

Cælum.

etiam

etiam miraculis honoratum.

NOVEMBER.

P. Petrus Paulus Nauarrus, & duo Socij.

ANno 1584. in Indiam, inde in Iaponiam penetrauit: vbi cùm pro fide libris & concionibus multùm, varièque satageret, extorris è Iaponia, eòdem clam redijt ignotâ veste, nudipes; noctu ad Christianos adiuuandos tacitè cuncta perreptans. In fouea latuit per plures dies, à Deo istic mirificè recreatus. Socios rexit charitate morem communem supergressâ. Pro morte (quam flammis absumptus obijt glorioſam) se parans, generalem confessionem,

Italus. Ximabaræ. 1. Nouemb. 1622. ætat. 62.

Zelus.

Præparatio ad mortem.

nem, & S. P. Ignatij Exercitia ei præmisit: orandi assiduitatem intendit, eique alterum tantum adiecit: cilicium nūquam deposuit; singulis noctibus acerrimè se verberans, hebdomadâ totâ ieiunans, & in ipsis quoque carceribus Christum prædicans, plureſque baptizans. Totas aliquando noctes dedit MARIAno P. Spinelli throno, seu libro in linguam vernaculam transferendo, quem etiam feliciter deduxit ad finem: vt istic Deiparæ gloria propagaretur. Primo die Nouembris (tum adhuc inconscius eum diem sibi supremum esse in hac vita) sacrificauit lachrymis affluenter effusis, & ad 26. Christianos tanto sẽfu dixit, vt omnes largo fletu

B.V.

Sacrum vltimum.

tu maduerint. Allata mortis sententia hæc erat: *Xocun Imperator Iaponiæ Patrem damnatum iubet viuum comburi, quòd remanserit in Iaponia, iussus excedere; & contra Regis edicta, quæ prohibent Christi legem vulgari, eam disseminarit.* Rosario è collo pendente, velut torquatus, lætus ibat ad mortem, Socijs præcinens litanias. Palo alligatus, cùm inter flãmas IESVM & MARIAM ingeminare audiretur, concidit. Cilicium etiam in corpore mortui est repertum. Organtinus Tanxu in carcere odio fidei vinctus, biennio postea P. Petrum Paulum vidit in amœno loco splendentem; & se quoque ad illum locum breui peruenturum audiuit: id

Fides.

B.V.

Litaniæ.

Calum.

quod factum, cùm haud multò post eadem de causa combustus est.

Dionysius Fugixima, & Petrus Onizacca.

Iapones eodem die.

Hi duo Iapones de Societate, cum tertio quodam externo, Patris Petri Pauli Socij fuêre vsque ad mortem in flammis adeptam. Cùmque ad illam animo hilari irent, litanias cum eo cecinêre.

Litaniæ. Oratio.

P. Laurentius Passokius.

Silesius. in Castris. 2. Nou. 1642. ætat 42. Soc. 18.

Præclarè in castris operæ vtiliter positæ veluti pretium tulit nobilem mortem Laurentius. Etenim cùm tribuni in Lipsiensi pugna vulnerati confessionem exciperet, ab hoste hæretico victore deprehensus, & quis esset interrogatus, ac MARIAM Deiparam execrari

B. V.

iussa-

iussus, se Sacerdotem Orthodoxum professus, MARIAM verò non tantùm nolens execrari, sed & sūmis quibus poterat laudibus extollens, ab exacerbato per eam audaciam hoste, gladio percussus, & glande plumbeâ eodem in loco peremptus est. In Societate Ministri ac Rectoris munijs laudatè functus, non semel etiam ob fidem extorris, eiusdem amore non pauca & tulit, & fecit. *Fides.*

P. Matthæus Cramerus.

Idem dies eodem loco causâ non dispari extinctum vidit P. Matthæum Cramerum, cùm ex equo desiliens aures præberet peccata confitēti tribuno Catholico eadem in pugna saucio, & mortem opperienti. *Bohemus. ibid. eodem die.*

P. Iacobus de Mesquita.

Lusitanus. in Iaponia. 4. Nou. vel 14. 1614. ætat. 61. Soc. 39.

Nobili domo natus, & P. Francisci Pacieci auunculus. Per annos duodequinquaginta Iaponiã excoluit. Duxit ad Greg. XIII. Bon-compagnum, magnum illum & Apostolicâ suâ illâ beneficentiâ orbi terrarum notum Pontificem, in Europam trium Iaponicorum Principum Oratores. Virtute, ac labore quàm doctrinâ maior, magna planè ac mira perpessus est. Duo in silua armati illum iam adoriebantur, tesserario signo alijs quo-

Oratio.

que ad idem faciendum dato: ille interea se ad orandum composuit, & illæsus permissus est. In celebri illa Iaponiæ tempestate contra Christi sectatores coortâ,

Fides.

cùm Christiani vrgerentur

ad

ad venerandum idola, & templa diruerentur, etiam Iacobus eiectus in exilium, ærumnis confectus, per iter in tenui piscatoris casa, felici morte lætus contabuit.

P. Ioannes Arnoldi.

Impiger operarius Dei. Cùm diuinis operatus à sacro & concione rediret, eius calix & sacrificales vestes ab hæreticis rusticis direptæ, ac per contumeliam impiè tractatæ: ipse ab ijsdem, posteaquam sudibus pessimè vapulauit, deinde ascià perfracto capite arbori est alligatus. Iugulum illi præscindens dirus rusticus: *I nunc*, inquiebat, *& hoc ore, si potes, tuum illud Dominus vobiscum repetito.*

German. Vvisselhofdæ. 11. Nou. 1631.

Fides.

P. Vincentius Damianus.

Italus. in Philippinis. 11. Nou. 1649. Ætat. 34. Soc. 18.

Anno 1641 Philippinas obtinuit. In ipsis Indijs Indias magis reconditas, & arduas perscrutatus. Fuit inconditæ illius turbæ ad mitia studia suauis ductor. Apud Iubigenses, & Bacerenses barbaros heroë digna gessit pro fide, & passus est; vsque dum in Crucifixi amplexu (pro quo, & cui animam deuouebat) lanceâ confixus, vitæ finem impleuit: & eam quam ab infantia incorruptam ab omni grauiore noxâ seruârat innocentiam, deuotâ puri sanguinis purpurâ cumulatam nobilitauit; religiosorum iuxta, & seculariũ ore dictus *magnus Euangelij vindex*, & ipsâ morte assertor. Sic mori decebat virum in primâ ætate Angeli-

Fides.

licum, heroëm in robusta. Nox illi persæpè vigil ducta in delicijs Dei; quem vbique præsentem perpetuâ consuetudine ad opem suæ tenuitati ferendam religiosè vocabat. Vnde illi vis animi vegeta, & vires corporis, ac dulcis de fideli Deo fiducia, illis etiam quas de diuinæ perfectionis excelsitate particulatim in Deo sæpè mente tractabat commentationibus validissimè confirmata. *Oratio.*

Paruus Ioannes, seu *Nicolaus Odoenus*. Coad.

Hic in Anglia sub adscito Ioannis Parui nomine latuit, & in pusillo corpore magnam animi vim ostendit. Excelluit ingenio ad inueniendum, accomodandumque latebras in quibus delitescerent Pa- *Anglus. Londini. 12. Nou. 1606.*

tres, & sacer apparatus. Non semel in carcere, cate-
Fides. nâ grauis, colaphos, inediam, & alia perpessus est quæ hæreticus furor in Catholicos exercet cùm rerum
Mortif. potiuntur hæretici. Cilicium tamen, idque persanè asperum, nunquam à corpore deponebat. Per tres ipsas horas tortus, pependit ferro onustus; sed nihil quod fidei, nihil quod fidelibus noxæ foret dixit, aut admisit. Eâ fuit modestiâ, vt ve-
Humilitas. lut indignus Coadiutoris nomine, semper se pro Patrum famulo potiùs quàm Coadiutore haberi optaret. Cùm iterùm captiuus teneretur; sciretur que quàm nobilis cæcarum latebrarum artifex esset, miris, longis, inusitatis per septem horas ipsas tor-

tormentis excarnificatus est per continuatos plures dies, viscеribus ipsis fluentibus. Ita fortissima, & innocentiâ magnisque virtutibus diues illa anima lacerum corpus memorabili fine deseruit.

P. Franciscus Riberius.

Goæ ad Societatem aggregatus, Mozambico posteà ad Cafres in extrema zona torrida sitos profectus est, missu maiorum; & cum Rege non parùm profecit pro Christi lege prædicanda, erigendâ Cruce, templis excitandis. Ea res Saracenorum pro lege Mahometi contra Christi legem satagentium odia excitauit, quare illum ad aras diuino sacrificio intentum hastis trãsfixum interemêre, hostiam gloriosam.

Lusitanus in Africa. incerto mense. 1620. ætat. 36. Soc. 21.

Fides.

Sacrum.

P. Franciscus Fernandius.

Lusitanus. apud Chatiganos. 14. Nou. 1602.

Cocino Bengalanum in Regnum anno 1598 missus, ibi linguam perdidicit; & quà dicendo, quà scribendo ad fidem Christi plures adduxit. Pacem Lusitanos inter ac Barbaros fortè rixantes dum conciliaret, à turba probris & pugnis pessimè acceptus, ad carcerem abreptus, in ferro & ærumnis diem extremum obijt, si non fidei victima, certè virtutis, id est pacis, & charitatis. P. Iacobum de Mesquita hoc die putant aliqui diem vltimum morte confecisse: nos de illo 4. Nouembris.

Indus. in Paraquaria. 15. Nou. 1628. ætat. 52. Soc. 19.

P. Rochus Gonzalez de S. Cruce.

Hispano quidem ortu, sed na-

natali solo in Paraquaria natus, & educatus est in Reductione Beatiss. Virg. Assumptæ, vt vocant. Varios istic populos mitigauit, & Christo subegit. In Vrugaicam Prouinciam primus Christum intulit anno 1620. & primæ ibi Coloniæ, seu Reductioni Immaculatę Cõceptionis nomen dedit. Ipse barbaris mapalia concinnabat, Rempublicam, & magistratus distinguebat; leges & agros dabat; communis omnium rusticus, agrariæ œconomiæ præfectus, Pater, magister, omnia. Quæsitus est aliquando ad necem; cùm autem non reperiretur, templum & Crux diruta est. Etiam terram Tapè lustrauit. Post sacrum *Fides.*

celebratum, ab irruentibus coniuratis bicubitali clauâ ligneâ silice armatâ in P. Rochi caput vibratâ, eius cerebrũ humi dispersum est, alijs alia vulnera certatim exaggerantibus, & mox barbaro plausu orto. Inde ita vt erat quassatum caput resectum est. Quinquaginta tres barbari testes affirmant auditas cordis è pectore P. Rochi has voces: *Occidistis eum qui vos diligit: occidistis corpus meum: & ossa mea contriuistis: at non animam, quæ iam inter Beatos versatur in Cælo. Multæ vobis calamitates euenient ob mortem meam: quia venient filij mei pœnas repetituri, ob violatam Dei Matris imaginem.* At illi: Hem præstigator ille adhuc lo-

Cor.

Charitas.

R. V.

loquitur? Mox euulsum illi cor è pectore loqui desijt. Cor in ignem vnà cum teli cuspide iniectum, combusto telo, integrum inuentum, & anno 1633 Romam perlatum est. Omitto ea quæ de iumento illius perscribuntur.

P. Alphonsus Rodriguez.

Innocens illi ad mortem vsque fuit conscientiæ sanctæ nitor; ingenium literaturâ multâ instructum: sed oculi hebetes, à fusis crebrò lachrymis, cogitatis potissimùm cruciatibus amantissimi Crucifixi. Cæso P. Rocho, ignarus quid rerum turbaretur Alphonsus prodijt; & non vno Indico acinace in capite saucius, in li-

Hispanus 3/4. ibid. Soc 14 1/2.

Oratio 1/2.

limine templi concidit victima fortunata. Et huius, & P. Rochi cadauera vulneribus cooperta, circa templum raptata, truncata, ignibus iniecta, vnà cum eburneo altero & altero plumbeo Crucifixo. Sed tam corpora quàm Cruci affixi Christi simulachra postridie integra inter cineres templi reperta sunt. Sacrificalis liber, & Beatissimæ Virginis Matris imago frustatim discerpta; ob quam cor P. Rochi eis, vti dixi, minitabundâ voce loqui auditum est.

Fider.

Crucifixus.

B. V.

Indus. apud Tepeguanes. 16. Nou. 1626. ann. 35. Sæc. 14.

P. Ferdinandus de Toar.

Culiacanæ in Hispania noua claris natalibus, & beneficâ erga Societatem stirpe

pe ortus, ingenio ad omnem literariam disciplinam, & ad Ecclesiastæ dotes ac munus prompto Societatem ornauit. Beatissimam Virginem precibus variè coluit; sed imitatione potissimùm virginitatis, & humilitatis. *B.V.* Mater illius, pia, & locuples vidua, vnà cum nepte, sanctimonialibus se adiunxit. Apud Tepeguanos dum pro re Christiana satageret, contra illum, & socios, ac religionem denique Christianam, barbaros illos concitauit homo veneficus: cuius verbis efficacitatem addidit adspectabilis palàm dæmon, tristia illis minatus omnia, ni venefico illi parerent. Ergò P. Fernandius humi profligatus, & in pectore lanceâ *Dæmon.*

con

confossus est ; alijs barbaris ibrerea exprobrantibus, di-
Fides. centibusque: Itane peracta iam vobis videntur omnia, cum vestro illo carmine: *Pater noster*, *Aue MARIA?* Videbimus quomodo Deus ille quem prædicant hunc suum mortuum suscitabit. P. Ferdinandus cùm olim, tunc adhuc puer, videret matrem suam occupatam in scrinio paruulo præparando, vt in illo P. Gundisalui Tapiæ in odium fidei tunc cæsi caput reconderet, dixit: Nimis angustus est loculus iste pro illo capite. Serua hoc scrinium capiti meo, Mater: nam & ego sic cædar. P. Franciscus Aristæ Missionis Su-
Mors. perior, persanctè testatus est, Patrem Ferdinandum illicò

ab

ab obitu sibi conspectum, pallidum, specie mortuali; mirantique sibi, ac petenti ecquid cum illo ageretur, mox vultu hilari respondisse: *Benè, feliciter! In Cælo bona omnia mihi abundè sunt: in Deo omnia bona possideo: nec quicquam aliud mihi desiderandum est.* Et videri desijsse. Matri quoque illius, Mexici venerabili specie vir de Societate quispiam per quietem dixit; Eius filium odio fidei cælum esse. ac paulò post, appulso istuc mortis nuncio, veritas dicti apparuit; mirâ cum ijs consensione quæ matri iam olim puer de se à barbaris cædendo, vt retuli, prædixerat Ferdinandus. P. Petrus Ortigosa, eius olim magister, per

Cælum.

per quietem vidit agmen aduolantium ad se in candida nubecula pulcherrimarum columbarum, quæ cantu quodam eum ad Deum laudandum inuitabant, canentes: *communem omnium Dominum laudibus efferamus.* Inter hæc alis blandè plaudebant; & Petri brachio insidebant. Dux aliarum se Patris Ferdinandi speciem præbuit agnoscendam è columba velut mox homo. Et hæc Petrus iureiuraudo affirmauit.

Columbæ.

P. Ioannes de Castillo.

Hispanus in Paraquaria. 17. Nou. 1628. ætat. 33. Soc. 14.

In Paraquaria pulcherrimis perfunctus laboribus cū P. Rocho, de quo heri dixi, Caciquij diuinitatem sibi arrogantis iussu, dum diuino officio recitando intendit, fu-

fustibus verberatus, iaculis confixus, ense tribus vulneribus saucius, nudus per aspera perque aquas fune raptatus, orabat Deum latinè; ac vernaculo idiomate ingeminabat identidem: *Tupare*; id est; *Sint hæc Dei amore*. Expansis deinde in crucem brachijs, arbori alligatus, percussus, duobus saxis capiti illisis interemptus est. Cadauer à tigridibus intactum, flammis abolitum: Crucifixi effigies in templo contrita: & ille diuinitatis affectator, sacris per ludibrium indutus baptizatos coadunauit, eorumque vertices aquâ calidâ abluit chrismati abolendo; linguas testâ rasit, sali baptismatis eradendo.

Amor Dei.

Patientia.

Fides.

P. Di-

P. Didacus de Orosco.

Hispanus. apud Tepeguanos. Ib. Neu. 1616.

Illustri ortu, Marchionis Mortariæ nepos, cùm puer adhuc esset, aiebat se Societati daturum nomen; in Indiam transmissurum; ibique cædendum in odium fidei Christianæ. Apud Tepeguanos passus licèt durissima, tamen corpus tenerum flagris ac cilicijs atterebat, seruando virginitatis thesauro; quem & seruauit.

Mors prædicta.

Extremo die, prædixit Christianis; eo die sibi moriendum esse: id quod factum.

Euch.

Etenim cùm Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum portaret, visi sunt illud impij barbari adorare. Aiebat ille; præsentem istic esse Deum, qui bonis præmia,

ma-

malis verò ſupplicia eſſet redditurus. At illi, mentiri eum dicebant; Deum enim Chriſtianorum non loqui. Irruitur in ſacram pyxidem (quam cuſtodiam & ciborium vocant) ſparguntur ſacræ particulæ: imago Beatiſſimæ Virginis (quam nobilis vir ponè geſtabat) diſcerpitur; Chriſtiani cæduntur. P. Didacum barbari octo corripiunt, & eo in altum ſublato clamãt id quod ab eo in ſacro ſæpè audierant: *Dominus vobiſcum.* Reſpondent alij: *Et cum Spiritu tuo.* Interea vnus quiſpiam dorſum illi, ac pectus iaculo eminus tranſuerberat. Humi proſtrato in crucis modum explicant brachia, illo dicente: *Agerent; ſibi mori pro Deo certum eſſe.* *Fides.* *B.V.* *Mors.*

Tum

Tum securi sæuiens in eum quispiam, illum à tergo à vertice ad imum vsque diuisit. In femore inuentum cilicium quod profundè in carnem penetrârat.

Cilicium.

P. Bernardus de Cisneros.

Anno 1605. in nouam Hispaniam nauigauit: vbi labores, verbera, vulnera plura perpessus est, ob idolum euersum. Indus quidam illum tribus plagis pectori inflictis prostrauit: sed Bernardus curatus est; nec autorem prodidit. Postea lanceâ confixus, extremum in capite vulnus accepit, & obijt.

Hispanus. ibid. 18. Nou. 1616. ætat. 34. Soc. 17.

Fides.

P. Ludouicus de Alabes.

Claro in noua Hispania genere orti Ludouici nomẽ cùm in album baptizatorum referret Parochus è S. Do-

Indus. ibid. 18. Nou. 16 6. æt. 27. Soc. 9.

mi-

minici familia religiosus, quadam præclaræ illius mortis vaticinatione, solius illius nomen, præter morem, grandi & rubro charactere in librum retulit. Putatur baptismalis, quam vocamus, gratiæ iacturam fecisse nunquã per aliquam grauem noxam. Perspicax conscientiæ suę custos, in illa, velut in radio, etiam atomos peruidebat. Modestus illi vultus, & oculi sæpenumero in cælum sublati, cùm eas preces vibraret voce vel suspirio, quas iaculatorias appellamus. Ad mortem cruentam se multâ sui afflictatione parabat, frequenter tres quatuoruè horas orasse animaduersus, & Beatissimæ Christi Matris omni studio colendæ perstudiosus: à qua

Innocens.

Oculi.

Oratio.

Cælum.

B.V.

etiam

etiam certior factus est, fore vt in odium fidei cæderetur die quoque numinatim præstituto quo id futurum esset. Aiunt illam ter ei locutam. Et verò coram B. V. imagine orantem vidit quispiam, vocemque humanâ longè augustiorem audiuit quæ illi mortem illam glorioſam promittebat; Ludouico gratias impensè agente, ac annuente. In sacro auditus est dicere: Itane, Domine, tali morte cademus? Et omnes? Fiat voluntas tua. Vnde & F. Sebastiano Montano Ord. Præd. disertè prædixit fore vt vterque in fidei odium trucidetur. id quod euenit.

Mors.

Sacrum.

Hispanus. in vico S. Ignatij. 18. Nou. 1616. ætat. 40. Soc. 15.

P. Ioannes de Valle.

Indos industriâ continuatâ mirum in modum iuuabat

ex-

excolebat. Ipse quoque arabat, vt illos arare doceret; ipse illis coquus, Pater, frater, minister, omnia. Mul. *Charitas.* ta probra (etiam à Christianis Europæis diuitibus) perpessus est, & falsas calumnias. A sacrificio reuertentem, sacrificali ad- *Fides.* huc apparatu indutum colapho percussit barbarus: & causam rogatus; *causam esse dixit ipsum sacrificium quod celebrasset.* At hæc illi valdè crebra & vsitata fuêre. Ipse vt seipsum ad sanguinem *Mortif.* vsque cæderet, foras in agrũ secedebat. Pacificatorijs verbis, & artibus mirè præstabat. vnde illi *P. Ioannis à Pace* nomen adhæsit. Incubiculo in quo eum esse constabat quęsitus ad necem à barbaro, videri non potuit,

licèt barbaro compertum esset Ioannem istic esse. Glorioſæ cæli Reginæ supra quàm explicari satis possit fuit addictus. Audito MARIÆ nomine erubescebat, oculis colliquescebat, ardebat. Voto quotidie instaurato promittebat, se nil negaturum quod illius nomine peteretur, si suæ conditioni esset consentaneum id præstare. Chirographum suo sanguine conscripsit, quo se illi in mancipium dedicauit. Rosarium ei erat loco catenæ mancipij, quod ille flexis genibus quotidie recitabat. Clientelæ pretium, tessera, tributum erat, quicquid cogitaret, loqueretur, aut ageret, Virgini Beatissimæ dedicare. A festis B. Virginis per octo dies

B.V.

Mancipium.

Festa B.V.

Litanias illius septies quotidie recitabat. Familiare illi erat, Sabbato & B. V. festis, atque vigilijs illud rosarij genus, quo ei centies & quinquagies, loco salutationis Angelicæ, gratulabatur de tantâ gloriâ maternitatis cum virginitate coniunctæ. Celebrem quandam Deiparæ augustæ imaginem interdiu quotidie, ac noctu sæpiùs, visitabat; quæ postea, eodem tempore quo ille trucidatus est, telis confixa est. Nihil aggrediebatur vnquã nisi priùs consilio & auxilio Deiparæ implorato. Trimestri ante mortem scripsit; se ante trimestre in fidei odiũ occidendum à Tepeguanis. Aliqui in inclytæ illius mortis omen vertêre, quòd in caput P. Ioannis Missæ sa-

Litaniæ.

Sabbatum.

crificium celebrantis palma è S. Agnetis statuæ manibus sit delapsa. Virginem semper vixisse, ac eò etiam Deiparæ charissimum fuisse, compertum est. In eius collo pendens lipsanotheca reperta est cum particula S. Crucis, & chirographo quo se Beatissimæ Virgini in mancipium dedicârat. Petierat ab illo Guadaniæ Gubernator particulam Crucis Christi. Respondit Ioannes; habiturum, sed alibi. Respondit promisso euentus. Etenim inuenta de eius collo pendens illa Crucis particula eidem Gubernatori cessit, memori promissi à Ioanne seruati.

B. V. Mancipium.

Hispanus. apud Tepeguanos. 19 Nou. 1616. ætat. 42. Soc. 23.

P. Ioannes Fonte.

Vir vndequaque impiger ad labores magnis etiam ac

ac multis ærumnis graues, cùm sitis illum non rarò ad lacunas ipsas bibendas compelleret. Ipse laterculos Indis conficiebat, vt domos extruerent; ipse aratra fabricabat, agrosque colebat; ipse infirmis coquus, medicus, mediastinus, cibum in os inferebat: omnes blandè, se verò longè seueriſſimè, habebat. Linguas feliciter memoriæ commendauit; Tepeguanam arti etiam illigauit vt disceretur. Multos Christo lucratus, ideircò in carcerem aliquando ad mortem fame istic obeundam coniectus est. Eius cadauer inuentum cinctum cilicio. Tertio post mense tam huius quàm *PP. Ioannis de Valle*, *Ludouici de Alabes*, & *Hieronymi de Moranta* cor-

Charitas.

Zelus.

Mortif.

pora humi nuda, planèque recentia reperta sunt, duobus canibus illa custodientibus. Integer item manipulus cõcionum, nil corruptus inter tot imbres, ac niues.

P. Hieronymus Moranta.

Hispanus. ibid. ætat. 41.

Fuit socius P. Ioannis in vita, & morte. Deprehensus est aliquando in loco ab arbitris remoto, Cruci affixi Christi effigiem tenens manu alterâ, alterâ se flagellans, & plorans vbertim, *Mortif.* *Crucifixus.* oransque pro salute Indorum, ac pro efficacitate concionum, vt eæ in corda profundissimè penetrarent. *Oratio.* Inde concione quadam vnicâ facilè quingentos conuertit. Hispani illum Sancti nomine appellabant ab excelsâ existimatione virtutis. *Sacrum.* Columba circa illum sacri-

fi-

ficantem volare visa est non semel, sanguinis fundendi index. Cædendum in fidei odium prædixit Alphonsus Rodriguez; id quod hoc demum die patratum est. In huius quoque cadauere cilicium est repertum. *Mortif.*

P. Ferdinandus de Santaren.

Per annos 23. in missionibus Indiæ versatus, virginitate, ac sanctimoniæ laude illustris asperrima multa pertessus est. Supra 40. noua templa istic erexit: & vt minimùm quinquaginta millia capitum suâ manu baptizauit. Aliquando à duobus Indis petijt arbori alligari, & dorso toto flagris concidi. Magna in illo eminuit custodia oculorum, suauis placido in ore verborum vis ac *Hispanus in Tenerapa. 20. Nou. 1616.* *Fides.* *Mortif.* *Oculi.*

robur, & dulcissimæ in tot periculis ac rebus asperrimis è cælo voluptates. Aiebat; quòd *velle ærumnis carere sit idem ac velle Christo tergum obuertere, atque illum solum sub Cruce relinquere*. Finem ærumnarum reperit in morte, quam illi Tepeguani odio fidei, quæ latiùs se porrigebat, accensi intulêre. Cùm cæderetur humi abiectus, rogabat; eccur occideretur. Respondêre barbari: Satis superque esse causæ ad cædem *quòd Sacerdos Christianus esset*. Ita illi clauâ confractum caput, cerebrumque dispersum est.

Patientia.

Fides.

P. Ægidius de Abreu.

Lusitanus. Iacætæ. incerto mense. 1624.

In India orientis, cùm in Iaponiam proficisceretur, ab hæreticis Batauis tentus, biennio in carcere salutari-

ter

ter instruxit Catholicos ibidem vinctos, & expiauit, atque in fide firmauit; ne illam sub hæretico iugo spe aut metu inducti deserererent. Eapropter ab hæreticis contumelijs, inediâ, & vario crudelitatis inhumanæ ingenio cruciatus, cognomentum apud illos habebat ferè *diaboli*, & *Papistæ*. Demum plagis quoque adiectis confectus, victor animam edidit. *Fidos.*

P. Ludouicus Alnarez.

Concionator tantus fuit, vt summus Pontifex Præposito Generali dixerit; se auditione accepisse, esse in Lusitania Ecclesiastæ cuiusdam de Societate facundiam tam sanctam, nomenque tam inclytum, vt *Paulus* audiat à dicendi vi singulari. *Lusitanus, Annij. 25. Nou. 1590.* *Conciones.*

Penetrabat aures, & corda: idque vt faceret, arte illâ vtebatur, vt ad concionem dicturus se acerrimè verberaret, ac fleret coram Deo, oraretque flagranter. Etiam in ætate prouectâ pedes obibat missiones trans Tagum, libros ipse baiulans & cibi aliquid; vt nobilium conuiuia euitaret. Si nihil secum attulisset, precario victitabat, Xenodochio diuersorij vice vsus. Mundum muliebrem insectatus est Apostolico spiritu plenus, citra humanas spes aut metum: & prædixit; breui fore, vt vanum petulantemque illum splendorem barbaris darent fœminæ, ad maritos è vinculis redimendos; id quod post Africanam Sebastiani, Regis amabilis, cladem factum. So-

Martif.

Concio.

Vanitas fœminarum.

Vocatio.

cie-

cietatem tanti faciebat, vt diceret; se à porta nostra non recessurum, etiam si è Sociorum numero pelleretur. In Christi Cruci affixi cogitatione mentem ita defigebat, cùm aliàs, tum verò quando enata illi nescio vbi caro ter à chirurgo secabatur; vt nihil doloris persenserit, certè fortissimè dissimulârit. A quodam, qui praua suos mores ab eo corripi ægrè ferebat, venenum illi in missione porrectum haud vana opinio est. Vbi virus in venas grassari aduertit, in Xenodochium (non autem ad nobiles inuitantes) deferri voluit, gratias Deo agens, quòd in loco pauperum moreretur. Corpus Eboram illatum est, pompâ om-

Cruciſſ. Patientia.

nium ordinum rarò ibi spectatâ.

P. Antonius Franciscus Critana.

Hispanus. in Iaponia. 28. Nou. 1614. ætat. 64. Soc. 43.

Anno 1584. in Indiam, inde in Iaponiam penetrauit, zelo, & religione erga SSS. TRINITATEM ac Deiparam Virginem prorsus cõspicuâ. Post felices ærumnas, & Euangelium totis viribus propagatum, proscripto, & in exilium nauiganti, mors grauissimis ærumnis accelerata vitæ finem attulit.

Fides.

Leonardus Kimura. Coad.

Iapon. Nangasachi. 28. Nou. 1619. ætat. 44. Soc. 17.

Maiores habuit quorum vnus ab ipso S. Francisco Xauerio fuerat baptizatus. Licèt Nangasachi nobilis esset, ac literis perbenè operam nauasset, tamen maluit Coadiutorum albo adscribi, insigni exemplo. Alijs è Ia-

Humilit.

po-

ponia extorribus, ipse, superiorum iussu, latuit Nangasachi; vbi in carcerem coniectus, in eo vnà cum alijs vixit velut in religiosâ domo. Manè horæ duę compręcationi datæ, altera ei quæ mente, altera ei quæ voce fit. Inde recitatæ Sanctorum omnium Litaniæ. Reliquum otium pijs libellis lectitandis impensum vsque ad prandium. Post meridiem vnâ iterùm horâ oratum. Inde horę quatuor legendo, scribendoq; trâsmissæ, iterùmque secuta per horam oratio. Feria quarta, sexta, & Sabbatum ieiunio, ac flagellationi dedicabantur. Feriâ VI. in honorem quinque vulnerum Crucifixi, per quinque horas oratum. Vno anno, cùm sine so-

Ordo diei.

Oratio.

Mortif.

socijs hæreret in carcere, peranguſto, nihil de conſueta animi hilaritate dimiſit, inediâ ſe & quotidianâ verberatione afflictans. Octuaginta ſex capita ibidẽ Chriſto addixit, & abluit. An Ieſuita eſſet rogatus; affirmauit: cur in Iaponia perſtitiſſet contra decretum; reſpondit: *vt Chriſti Euangelium prædicarem*. Tum Iudex bis repetitâ voce dixit: *Idcircò igne abſumendum eſſe*. Mox actis gratijs Leonardus teſtes voluit adhiberi; ſe Euangelij causâ damnari. Stipiti alligatus, igne iam in flammas gliſcente ac erumpente, nullam doloris ſignificationem dedit; aiebatque ſibi nihil dolere: ſuaue eſſe dulce illud incendium. Ambuſtis vinculis, li-

Fides.

Lætæ patientiæ.

Mors.

liberâ vtraque manu prunas collegit, & illis caput, veluti rosis, coronans, cecinit: *Laudate Dominum, omnes gentes*; Christianis interea IESVM & MARIAM clamantibus. *Oratio.* *Rosæ.*

DECEMBER.

P. *Edmundus Campianus.*

ROmâ Brunam ad tirocinium missus, in Bohemia postea Rhetoricam, Dialecticam, Physicam docuit. Romam redire iussus, missu Pontificis in Angliam profectus est pedes cũ P. Roberto Personio anno 1580. Audiebatur cum lachrymis à Catholicis, etiam quando *Missificantes*, vt ipsi Sacerdotes vocant, decreto proscripti sunt. Tunc decem- *Anglus. Londini 1. Decemb. 1581. ætat. 41. Soc. 8.* *Fides.*

ra-

rationes pro religione Catholica scripsit solidè, & latinè, quas nemo sapiens legit qui non laudauerit. Multis ille libellus ad orthodoxã veritatem lux fuit, & firmamentum. Iudas Eliottus proditor infamis Edmundum tandem comprehensum 17. Iulij tradidit tribunali, adeò hilarem, vt in eo innocens illa lætitia, & facundiæ suauitas vel ipsis hostibus lachrymas excusserit. Disputationes acres, & clarâ Cãpiani vincentis gloriâ peractæ. Auditâ capitis sententiâ, *Te Deum laudamus* pronunciauit, & populo palàm ostendit quanta sibi à Senatu & alijs promissa essent præmia, si à Catholica religione desciscceret. Vimineis cratibus ad patibulum ra-

raptatus, de plaustro ad populum, spectaculum facti sumus, inquit, mundo, Angelis, & hominibus. Appensus furcæ, & mox in quatuor partes sectus est, more Angliæ iam recepto. Fuit Campianus vir magnis ingenij, magnis virtutis, magnis tã glorioſæ mortis laudibus celebratus. Aiunt, Alephi iudicis ijs audiendis quæ contra Campianum dicebãtur intenti chirothecam vltrò copioso sanguine manasse; nullo in manu vulnere, dolore nullo, sanguinarij signum iudicij. Tamesis Londinum interfluens, tempore quo enecabatur Campianus, torpentibus vndis, præter morem immotus stetit. Græcij anno 1606. pro salute vxoris in partu labo-

ran-

rantis, Campianum, suum olim magistrum, implorauit vir nobilis; & coniux mox paruulum salua enixa est, ac nato Campiani nomen datum. Baronius in notis Martyrologij Romani 29. Dec. de Anglicanis fidei heroibus præclarè loquitur, & particulatim de illis *quos*, inquit, *nuper Sancta Societas Iesu velut agnos innoxios, in sacris septis, sanctis eruditionibus, acceptissimas Deo hostias saginauit*. Videri potest laudatus locus.

P. *Alexander Ioannes Briantus*.

Anglus 2. eadem die ibid.

Angelici oris, & eloquentiæ, Apostolici spiritus vir, post biennium Lõdini sacris laboribus impensum, anno 1581. 28. Aprilis in carcerem datus est, ibique fame, in-

incredibili, siti, equuleo deinde sæpiùs ac dirè vexatus. Scripsit in carcere epistolam, in qua dicit se ante biennium de Societate ineũdâ cogitasse, nunc verò Sacramento spopondisse id se facturum. Ante tormenta, recitato Beatissimæ Virginis rosario, se delicijs cœlestibus mirificè perfundi persensit: id quod ipse testatus est: & adiecit; in tortura vltima se quietum, solatij plenum, doloris expertem fuisse. Admitti ad Societatem petijt, & est admissus, votis quoque mox editis. Hæc ille scribens, adiunxit: Testis dies iste, testis & hoc Chirographum manus meæ in die iudicij. Cùm crucem gestans ad tribunal prodiret, iussus est illam abijcere. Sed ille;

Vocatio.

B.V.

Crucifixus.

No-

Nolo, inquiebat, nolo vsque ad mortem vexillum meum, Crucifixi miles, deserere. Ibo vt moriar pro illo qui pro me mortuus est prior. Ita post Campianum pari morte damnatus est, & interfectus. Remundus, & alij quidam, aiunt eum de furca deiectum in pedes constitisse.

P. Ioannes del Carpio.

Hispanus. Ogmurij. 3. Decemb. 1634. ætat. 52. Soc. 20.

In Philippinis (à Philippo II. Rege Catholico sic dictis Oceani insulis) magnoperè laborauit, iuxta votum illud quo se cõceptis Sacramenti verbis Deo in animarũ salutem deuouerat. Apud Pictos Indos, qui cutem punctim pingunt, perquàm strenuè in aliorum salutem incubuit; sed ita vt suæ quoque intentus, nullam omni-

Zelus.

nò

nò è legibus instituto nostro præscriptis laxârit. Mindanai Insulæ Regulus æger Mahometo vouerat, se, si conualescceret, omnium quos nāciſci posset Christum prædicantium Patrum capita illi sacrificaturum. Comprehensus Ioannes cæsus est acinace altè in caput impresso, cùm se Deo victimam, positis humi genibus, dedicaret. *Fides.*

P. Hieronymus de Angelis, & Simon Yempo Iapon Nouitius.

In tirocinio fræno eguit, ne fortè inediâ corpus conficeret. Cum P. Carolo Spinola in Indiam soluit; ab Anglis postea captus, & acerba multa perpessus. Illud mirum; quòd è naui in mare prolapsus, nullius ope adiu- *Italus. Iendi. 4. Dec. 623. ætat. 56. Soc. 38.*

adiutus, sub naui, à puppi ad proram delatus emersè-ferit, naui plenis velis velo-cissimè volante. Anno 1602 in Iaponiam appulsus, istic etiam socijs præfuit: in plu-res Prouincias intulit fidem primus. Alijs in exilium abactis, ipse diu latuit. In Regno Cami cùm vix mille Christianos reperisset, ipse breui decem millia capitum baptizauit. Labores, ærumnas-que tantas sustinuit, vt ma-cie torridus vix iam agno-sci posset, essetque planè alius à seipso. In carcere ipso captiuus alios quadra-ginta captiuos ad Christum conuertit. Damnatus capi-tis, cùm ad supplicium vnà cum alijs duceretur, causa mortis illius descripta, & palàm affixa est in hæc ver-

Fides.

Fides.

ba:

ba: *Homines isti tam grandi supplicio mactantur, quia Christiani sunt.* Ita exustus est, post pulcherrimam ad populum allocutionem, humi flectens. *Simon Yempo* è Bonzij cuiusdam discipulo factus eius Socius, & laborum comes, optabat in Societatem admitti, & in odium fidei Christianæ occidi: vtrumque est consecutus.

P. Andreas Gualdanes.

Hunc hoc die collocat Iacobus Stratius in suo menologio. Fuit P. Andreæ Ouiedo Patriarchæ superstes, olim socius, vir sinè dolo, ac in Abyssinorum salutem totâ contentione intentus. Vnde intra quinque mensium interuallum, eorum linguam perdidicit, & insti-

Lusit. Mazuæ. 5. Dec. 1596.

tu-

tutiones ac documenta fidei Christianæ Abyssinorũ idiomate scitè descripsit, ad Schismaticorum reductionẽ.

Fides.

In Mazua deinde Arabici sinus insula, cùm Christianum, & quidem Sacerdotem, eum esse agnoscerent barbari; à Turcis Christiani nominis odio incitatis tentus, & hastis transfixus est.

P. Ioannes Metella, & P. Ludouicus Matthæus Polingottus.

Lusitanus. Metteigammæ. 6. Dec. 1616. ætat. 32. Soc 18.

Cùm in Matteigammensi Ceilani Regni oppido laborarent fideles hi Euãgelij satores, Candiani milites amore suæ sectæ ac suorum sacrificulorum (quibus horum præsentia officiebat quàmplurimùm) odioque fidei, & illorum qui eam fidem prædicabant accensi,

Alter Italus. ibid. ætat. 38. Soc. 13.

eos

eos lanceis confixêre, ac recisa eorum capita palàm hastilibus affixa proposuêre spectanda: cadauera verò ad Crucis pedem abiecêre.

P. Carolus Garnier.

Aiebat se à B. Virgine collocatum in Societate. Anno 1636 in nouam Franciam vela fecit: atque vt lex Domini immaculata, illius ore feliciùs seminaretur, pœnitentiæ Sacramento se quotidie perluebat, tenerâ claritate. Oratio illi felix fuit citra vlla turbamenta interpellantium cogitationum. Non nisi *Supernaturalibus* (vt loquimur) *principijs*, ac *maximis* nitebatur, nullâ curâ respectuum humanorum. Nullum istic ærumnarum, aut expeditionum genus fuit in quo Carolus non fuerit

Gallus. apud Hiroquæos. 7. Dec. 1649. ætat. 44. Soc. 25.

Conf. quotid.

Oratio.

Charitas. apprimè versatus. Eorum-
Angelus. quos inorti proximos iuuabat, Angelis Custodibus omne illud negotium impensiùs commendabat. & visus illi adesse aliquando fuit Angelus, cùm ægro ipse adesset, id quod æger de illo narrans: *Vidi*, aiebat, *iuuenem pellucẽtem, lateris P. Caroli stipatorem: hic mihi hortator fuit, vt P. Caroli monitis parerem promptus; atque illius ductu proficere impen-*
Morbus. *sè contenderem.* Somnum-
Mortif. breuem carpebat; nec aliter quàm cinctu ferreo, & stellulis aspero ad lumbos accinctus: quo eodem cingulo ad cruentam sui verberationem vtebatur. Hoc die cùm Hurones Christianos ab Ethnicis Hiroqueis vexatos in tumultu, alios pœnitentiâ

ex-

expiaret, alios igni iam iniectos baptismo abluerat, duobus tribusue globis traiectus est. Iacebat ille iam propinquæ morti vicinus, cùm conspecto Hurone Christiano (qui decem ferè pedũ interuallo ab illo dissitus animam agebat) ad eum reptauit, & eum expiauit; mox penes illum triũphalem animã edidit, cùm tunc illicò eius caput iratus Hiroquæus barbarus securi gemino ictu impressâ ita confregit, vt cerebrum quoque illi elisserit. *Charitas.*

P. Natalis Chabanel, eius socius, breuì post illum, incertum quâ morte, interijt. Dedi de illo plura in mortibus illustribus. Aliqui ab apostata quodam fuisse trucidatum haud ex vano

produnt. Argumentari licet è spolijs, & occasione planè idoneâ; denique è minis illis quæ ex eius ore audiræ sunt dicentis; breui quempiam è Sacerdotibus Christianis manu suâ cædendum.

P. Iulius Cæsar Margicus.

Italus. in Siam. incerto mense. 1630. ætat. 44. Soc. 26.

P. Sertorius Caputus (vir ille sanctimoniæ laude vsque ad admirabilitatem celebratus) illi in Philosophia literarum simul & eximiæ virtutis magister fuit. Optabat Societatem, vt Indias & martyrij gloriam istic adipisceretur; cùm tam fœcundas earum palmarum Indias esse literæ nunciarent. In India, post alia, Siamensium saluti nauauit operam. ibi ab interprete suo perfido per calumniam accusa-

tus,

tus, & occulto veneno fructibus illito peremptus est. Eius corpus ignoti & Angelico vultu ac maiestate conspicui adolescentes circumstare conspecti sunt. *Angeli.*

Ludouicus Mendius.

Missu S. Xauerij in piscariam oram profectus, ibi perquàm diligenter operarij boni munus impleuit. Cùm autem in pusillũ Christianorum gregem, innato in eam quam susceperant religionem odio Ethnici cæde miserabili grassarentur, ac templo Christiano ignem circumdarent, blandè illos rogabat Ludouicus, vt ædi sacræ ac innoxijs Christianis parcerent. Hæc agentem Maurus in ceruice, ac in femore vulnerauit: mox præci- *Lusitanus in ora Piscaria incerto mense 1552.* *Fides.*

sum illi caput à barbaris asportatum.

Anonymi duo Patres, & alij quatuor.

In Salsettis incerto mense 1554. In Salsettis ad Goam duo è Societate Patres lapidibus obruti sunt ab Ethnicis, & internecti: quorum nomina nobis ignota in libro vitæ sunt, vt speramus: vti & *duorum Coadiutorum* anonymorum in Brasilia in odium fidei peremptorum. Memorantur etiam *Patres Antonius Fernandius*, & *Ioannes Beira*, incertum quo mense, die, loco in Christi eiusque fidei odium cæsi.

1555.

1556.

Hispanus. Mindanai 13. Dec. 1655. ætat. 57. Soc. 24.

P. Alexander Lopez.

Alter Italus. ætat. 24. Soc. 9.

P. Ioannes Montiel.

Anno 1645. Cachil Corralatus Mindanai Rex pacem cum Hispanis iuratus pepigerat, præsente ac teste

ſte P. *Alexandro Lopez*, qui Regnum illud Apoſtolicis ſudoribus rigârat; à Corralato tunc nõ niſi *Fratris* nomine appellatus. Huius pacis (quam Corralatus variè turbabat) firmandę ergò P. Alexander, & P. Ioannes Montiel (qui anno 1654. Româ iſtuc appulerat) ad Corralatum Manilâ ire iuſſi, omnes itineris comites Sacramento pœnitentiæ expiauêre; Patre Alexandro varijs quà precibus ad Deum fuſis, quà voluntarijs corporis afflictationibus in rem illam arduam comparato. Cùm verò Alexander, vnà cum ſocio, atque comitibus, flumen (quod iam in Corralati Regno erat) ingreſſi, iter ad eum intenderent, ſol è claro repentè obſcurus, & in- *Mortiſ.*

maiorem sensim circulum, vt videbatur, increscens, eruentus apparuit: id quod & Indos Patrum comites, & Corralatum exterruit. Appulsi ad Corralatum Patres, dum ille literas aperit, & P Alexandro, suo illi amico *Fratris* etiam nomine honorato, loquitur; Alexander opportunam eam occasionem ratus, blandè sermonem de Christiana religione induxit, cum verbis quàm mollissimis exhortatus, vt rationum momenta pro fide ac baptismo militantia sapienter expenderet, ac in tam veræ, tam necessariæ fidei lucem venire, adeòque baptismo expiari, ne cunctaretur; maximè cùm ingraueſcens iam ætas curam salutis maturè habendam es-

Fides.

esse admoneat. Quare ageret, ac datam in articulis pactionis pacis anno 1645. fidem de permittendis, vt in suo statu erigantur, Christianorum templis liberaret; imò ipse quoque fidem illam æternæ vitæ adipiscendæ tam necessariam complecteretur. Exarsit ad hæc sibi tam confidenter dicta Corralatus; & elato vocis accentu ferocior dixit; tantum se à Christiana fide abesse, vt ipse priùs Patres & Hispanos ad Maurorum sectam sit traducturus, quàm ab illis ad Christiana sacra conuertendus. Sed cùm amanter (vt aliàs agere cum illo consueuerat) pro Christiana religione amplectenda rationes plures adduceret Alexander, & explicaret; furenter è sede pro-

Fides.

prosilijt Corralatus, minaciter circumspectans & quærens quidpiam quod in illum posset conijcere: simulque signum dedit cuidam, vt illum è vestigio trucidaret. At ministro illo ecquid Corralatus innueret minimè assecuto, accurrit Regina, quæ aderat, & Regem coniugem amplexu stringens, familiarem, qui illi de cingulo pendebat pugionem, seu aliud quodpiam enchiridion militare, illi adimere nitebatur; affirmante Rege, se in eius gratiam illos illicò non trucidasse, qui sibi authores fuissent suscipiendæ fidei Christianæ: Patri simul comminatus, quòd si vnquam de simili argumento dicere sibi quicquam deinceps auderet, se tam illum,

quàm

quàm socium contrucidaturum, instar animalium immundorum. Gloriæ id religiosis & Christianis esse, martyrio potiri, dicente Alexandro; eo ardentiùs furens Corralatus, respondit; breui vtrique martyrium minimè defuturum: eosque inde abstrusos abegit. Et ne longum faciam; Patres non ita multò post quàm ex aulâ cessêre, ad Reginam, seu re vera, seu fraude euocati sunt; & per iter Alexander se in humeris ictum sensit, lanceâque percussum: atque illicò vnà cum socio à frequentissima irruentium Maurorum manu circumdati, eo in loco perempti sunt, Alexandro clamante; se libenter vitam ponere in prædicatione baptismi: ac mox

Crucifixus.

expirante in amplexibus & osculo eius, quem de pectore eduxerat Crucifixi. Tametsi verò reliqui etiam eorum comites ferè omnes deinde sint cæsi, hos tamen odio fidei esse trucidatos, & ex ijs liquet quæ dicta sunt; & ex eo quod ipse Corralatus ad Samboangensem Gubernatorem perscripsit: *Patres illos à Mauris suis Ministris esse morte affectos, quòd eos ad fidem Christianam adducere laborassent*; cùm eorum maiores minimè fuissent id genus fidei Sectatores. Patrum corpora Indus quispiam Christianus terræ mãdauit; quæ ab eodem Indo post mensis integri curriculum exarata, vt in Samboangam mitterentur, sanguine ac vulneribus tam recenti-

bus

bus purpurea sunt reperta, quasi tum primùm fuissent occisi.

P. Martinus de Aranda Valdiuia.

Perillustri ex Hispanis domo in Chile natus, literariæ aliquid, plus militari disciplinæ studij adhibuit adolescens, dux equitum. Anno 1592. dum Prætoris munus pararet capessere, Limæ in tirocinio sacræ exercitiorum solitudini se tantisper dare constituit: in qua vbi altiùs fluxam opum gloriam introspexit, Societatem se initurum voti religione firmauit; eamque impetrauit, sed non ita vt optabat, ad Coadiutorum officia obeunda. Studijs vtcunque perfunctus, ad Ciuncios abijt: vbi reptabat per asperrima mon-

Hispanus apud Elicuranos. 14. Dec. 1612. ætat. 51. Soc. 20.

Vocatio.

Humilitas.

montium & siluarum, ac per
Charitas. aquas non semel. Araucanis deinde pestilentiæ luę tabescentibus obsequia sua nauauit; quibus charitatis officijs multos Christo lucrifecit. Demum ad Elicuræ populos cũ P. Horatio Vecchio, & Didaco Montalbano missus, tertio die à barbaris neci est datus. Accu-
Fides. sabantur, & odio erant Patres, *quòd nouæ legis seminatores essent*; & *quòd uxores à Christianis è medio barbarorum acceptæ Christiano ritu sint expiatæ* hisce authoribus. Ergò genibus religiosè nixos inuasêre sicarij, & clauas ligneas ferreis muricibus amentatas, atque refertas, illorum capitibus illisêre: humi iacentes hastis confixêre; ceruicibus quo-

que

que præcisis. Lætissimos, atque fortissimo animo cecidisse affirmat Indus, qui inter cadauera iacebat viuus. Aiunt alia aliorum cadauera ab auibus vorata; trium horum intacta relicta.

P. Horatius Vecchi.

Miti, semper virgine, ac pio erga Dei Matrem ingenio fuit Horatius. Romæ cùm inter tirones exerceretur, optatam futuræ suę mortis gloriam diuinitùs intellexit, diuinâ synaxi perceptâ. Anno 1603 in Americam abijt, Limæ Philosophicis Theologicisque disciplinis probè imbutus. Postea in Chile, Christi legem explicuit; demum apud Elicuranos, non nisi Christiano sanguine molliendos, & subigendos ad fidem. Ibi arborii

Italus. ibid. 14. Dec. 1612. ætat. 35. Soc. 15.

Euch.

Cor. loquens.

ri alligatus, dissecto pectore, corde euulso per quartam horæ partē Christū prędicauit; id quod de P. Martino Valdiuia etiam affirmatur. Primi eius percussores ferè post annos 30. conuersi. Antonius Rangelius religiosæ planè virtutis Coadiutor, cùm hoc die anni eiusdem aquam haurirer ê puteo Cordubæ, dixit; eadem horâ alicubi gentium, longissimè dissitarū Nostros in odium fidei cædi, sanguinemque profundere. Cęsus cum his

Didacus Montalbus Coad.

Natus in noua Hispania, arte sarcinator, Socijs Arauci seruiuit. Inde ad Societatem admitti, ac Elicuram cum Patribus proficisci obtinuit. Primus cæsus est, cùm

Indus ibid. 14. *Dec.* 1612.

Oratio.

cùm in genua se demittens gratiam à Deo flagitaret ad mortem fortiter pro illius gloria oppetendam.

P. *Franciscus Buldrinus*.

Romæ natus, in Indiam, deinde in Iaponiam profectus, dum istic pace frui licuit magno ardore incubuit in vtilitates animarum. Interceſſit præclaris conatibus Daifusama, cuius imperio extorris Macaum deportatus est. Inde clam redux, toto ingenio in artes incubuit quibus & latere posset cultu vario, & prodesse quàmplurimis, idque abundè præstitit vsque ad mortem nobis incerto loco ac tempore obitam, inter sacros illos labores, ærumnas, atque pericula.

Italus. in Iaponia. incerto mense. 1633. æt 58. Soc. 40.

P. The-

P. *Thomas Hollandus*.

Anglus. Londini. 22. Dec. 1642. ætat. 42. Soc. 19.

Morum elegantiâ, ac virtute in placido ingenio magis gratâ & enitescente fuit eximius. Puer olim in Audomarensi ephebio cùm Sodalium Deiparæ albo esset inscriptus, cum duobus alijs è Parthenio illo cœtu in præstitutũ locum conueniebat. Ibi preces ad Cæli Augustam fusæ; habitaque de illâ pia colloquia. Tum in eiusdem Virginis honorem ea humilitatis exercitatio est inita, vt vicissim alter alterum commonefaceret de erratis, si quidpiam in Socio aduertisset. In Societate quoque tantâ pollebat gratiâ & eruditione in serendis diuinis colloquijs, vt *conflatus è spiritu*, & *Bibliotheca librorum Spiritualium* diceretur.

B V.

Humilitas.

Pia colloquia.

tur. Cùm iuuenes in Semi- *Mortif.*
nario regeret, illos præclarè in spiritu educabat, & persæpè se pro salute illorum flagris accipiebat. In Anglia, totus licèt in Catholicorum salutem esset intentus, tamen dexteritate mirâ se ab hæreticis tuebatur, alium pro alio scitè simulans, citra mendacium. Londini ab Apostata fidei proditus, 14. Octobris rentus, postea capitis damnatus est; Iudice ipso disertè fatso pro tribunali palàm: se nihil criminis de illo aliud habere quàm *quòd sit Sacerdos Catholicus*. Auditâ capitali sententiâ Thomas lætè respondit: *Deo gratias*! In carcere autem, Socios ad *Te Deum laudamus* vnà recitandum inuitauit. Moriturus, aiebat se esse Ca- *Fides.*

tho-

Amor Dei. tholicum Sacerdotem, & Iesuitam; paratum autem religionis causâ pro Deo ponere vel tot vitas quot haberet capillos in capite, quotque in Oceano essent guttæ, ac perfectiones in Deo. Cùm iam suspendēdus esset, clausit oculos tantisper; ac mox apertos in quendam de Societate istic præsentē coniecit ex initâ pactione; quod erat signum eum peccata fatentem è formula Ecclesiæ absoluendi. Tum appensus, strangulatus, deiectus è furcâ, & in partes quadrifariam sectus est, pro more Anglicano.

Petrus Correa, & Ioannes Sosa.

Lusit. in Brasil. 24. Dec. 1554. Soc. 5.

Hos hoc die collocat Stratius in Menologio; Catalogus tantùm in Decembri ponit.

nit. Correa vir nobilis, Brasilos cum ea quam ductabat militum manu capiebat, & ad Lusitanorum seruitutem venales damnabat. Monitus, resipuit; & Societatem iniit, ad eosdem pro cælo capiendos; id quod per annos quinque impensè præstitit, ad Carigios vnà cum Sosa coquo Coadiutore profectus, & Brasilijs *Doctor eloquentiæ* appellatus. Ceruix ei vesperi lethali vulnere saucia, postridiè repentè sana, & oculorum dolor acerrimus confestim extinctus, precibus Sociorum. Homines epulis barbaris destinatos clam dextrè baptizabat, aquâ è strophiolo expressâ. Apud Carigios cum socio feliciter rem gerebat: sed quidam furens libidine (quem ille à *Charitat.*

de-

deuoraturorum illum Brasilorum cultro carnario liberârat) qui auulsam à se (è ritu legis Christi) pellicem dolebat, barbaris in eos concitatis effecit, vt mortem illis consciscerent. Ergo Sosam primùm, deinde Corream, vtrumque ingenua procumbentem, sagittis interimunt; Christianis eum lugentibus, & vnicum veritatis interpretem, omniumq; Patrem, fratrem, amicum dolenter clamantibus.

Michaël Nacascima.

Iapon. in Vrgenio. monte. 25. Dec. 1628.

Per annos quindecim, Patribus seruiens multùm operæ contulit ad Christianam rem benè gerendam, & ipse quoque Christianos erudiuit, adiuuit. Eapropter captus, fustibus non se-

Fides.

semel vapulauit; & aliquando ex alto in aquas deiectus est. Supinus, aquâ in os infusâ, & vi rursum cum sanguine de corpore arctè compresso expressâ cruciatus, soli torrendus expositus, ibi leni aurâ è cælo aspirante recreatus est. In Vrgenio, ad Nangasachum monte prælto, & intus igneo instar Vesuuij, atque bullientes aquas quæ in stagnum confluunt, effundente, aquis illis perfusus est. Sunt autem aquæ illæ noxiæ, bestijs etiam, auibusque illac fortè volantibus. Si verò illis tinguntur humana corpora, vlceribus doloribusque miserè cruciantur. Hos cruciatus expertus est persæpè Michaël, etiam per bullientia illa stagna traductus: atque

Mons igneus.

que inter hæc tormenta, cùm Christum ac fidem semper profiteretur, extinctus est. Lubet hac occasione hîc offerre legendum

Edictum Iaponicum.

Cardim Catalogi pag. 78.

Toxogunus Imperator, cõperto Lusitanos Macaënses violare legem toto Iaponico imperio promulgatam, aduersus legem Dei, *missis Macao clam Prædicatoribus Euangelicis, qui inducendo Iapones ad mutandam Religionem, susceptà Christianorum lege grauissima admittunt scelera morte digna.* Ad hoc, eosdem Lusitanos Macaënses annonam, & alia necessaria submittere, ac succurrere prædictis *prædicatoribus, & Christianis, qui occultè viuunt in Iaponia, id quod eadem lege vetitum est.* Id-

cir-

circò publico edicto Lusitanis omnibus interdicit absolutè nauigationem & cõmercium Iaponię sub pœna mortis, & comburendæ nauis ac merciũ. Die 4. Augusti 1639.

Hinc liquidò patet, exiliũ, & mortes Christianis apud Iapones odio fidei irrogari.

P. Ignatius Fialho.

Lusitan⁹. in Mogorea. incerto mense 1633.

In Mogoris imperio cùm secundo successu res fluere viderentur, Rege mortuo, filius, Mahometi æquo tenacior suffectus est; qui rem Christianam miserè perturbauit, & multos ad vomitum redire coëgit. In ea tempestate P. Ignatius cùm Christianos ad retinẽdam in susceptа religione cõstantiam acriter hortaretur, & Cruci affixi Christi effigiem manu efferens ostentaret, gladijs

Fides.

pluribus vulneratus, in opere nobili vitæ finem imposuit.

P. Petrus Andreas de Zamora Nouitius.

Hispanus. in Philippinis. 28. Dec. 1639.

In insula Mindanao videbatur semen fidei Christianę nuper à Marcello Mastrillo iactum bonam messem promittere. P. Petrus Societate iterùm impetratâ, in ea secùdùm tiro, ad eius agri cultionem destinatus est; quia virtute iam benè maturus.

Charitat.

Apud Buhayenses milites egregia de illius sãctimonia fuit opinio, cùm suo corpori pessimè faceret, alijs verò quàm optimè facere pro viribus conniteretur, nobili flagrantiâ charitatis. In omni rerum ad vitam degendam necessariarum penuriâ superabundabat gaudio, & valebat firmus corpo-

pore, animo firmior. Nitebatur omni operâ Mahometanos inter & Hiſpanos amicitiam componere; quò viam aperiret, ad eos Chriſto ſic addicendos. Hoc agentem adorti Mahometani, vulneribus ita confecêre, vt tertio poſt die animam exhalârit.

P. Antonius Sociro.

Luſitan⁹. in Ceilano. incerto menſe. 1637. ætat. 61. Soc 45.

In Ceilano inſula per annos multos Chriſto militans multos ad eius fidem adduxit. pedes itinera ingentia exantlauit. Magnum in illo fuit orandi ſtudium; incredibilis amor arctiſſimæ paupertatis. Opinio ſanctimoniæ de illo tam erat peruulgata, vt ſinè illo in barbaros mouere Luſitani nollent: dicerentque; Deum ab eo exoratum dare victorias. Sitien-

Oratio.

ti exercitui aliquando, veluti nouus Moyses fuit, quando fusis ad Deum precibus rupem baculo percussit, & aquam affluẽtissimè inde elicuit. Captus à victoribus barbaris, viuus ad eorum ducem adductus est. At ille indignatus est, quòd eum non trucidassent qui suorum Pagodum (idolorum) hostis esset tam acerbus, tamque infestus, ac noxius. Eo veluti signo necis dato, adactis in eius pectus hastis, cùm in genua prolaberetur atque oraret, perfossus est, & extinctus.

Oratio.

Fides.

P. Bernardus Nugueira.

Aethiops. in Regno Goiamæ. mense, ac die incerto. 1653.

Lusitano Patre viro nobili Fremonę in Æthiopia natus, ab Emmanuele Almeida nostro diuinis literis egregiè imbutus, Alphonsi Mendez

Pa-

Patriarchæ comes, deinde Vicarius, & Rasselę Christos in fidei odiũ à nepote Imperatore sui fratris filio postea suspensi confessarius fuit. Demũ Societatem impetrauit; & in Regno Tygrè, ac deinde in Regno Goiamæ Catholicis magno fuit præsidio. Proditus tandem, ac tentus, decreto Catholicis qui Romanam fidem deserere nolunt supplicio, suspẽsus est; fassis ipsis quoq; Schismaticis, & Rasselam Christos, & P. Bernardum eâ quæ Romanę fidei cultoribus infligi solet morte mulctatos. *Fides.*

Supplementum.

Anglus. in Anglia. 25. Ian. 1652. ætat. 80. Soc. 55.

P. Ioannes Vorthingtonus.

Siue socios regeret, siue cum hæreticis, Catholicisue

ageret, fuit prudentiâ, morumque suauitate singulari. Missiones per 46. annos obiuit strenuè in Anglia. Supremi aliquot vitæ anni ei in carcere fluxêre; in quem fidei Catholicæ odio coniectus, ibi morte inclytâ, sed incruentâ, illud feliciter est adeptus: *Educ de custodia animam meam*. Quanto ingenio citra mendacium ad varia quæsita variè ab hæreticis agitatus responderit, quàm cautè se vbiq; circumspectèque habuerit, quàm feliciter sæpiùs ex ipsa velut acie nouaculæ prudens euaserit, quanto animo sibi præsens & latuerit, & prodierit, quanta tulerit feceritque; longior est, & id genus missionibus haud inusitata narratio. Cæterùm, quid etiam

Fides.

Ps. 141. 8.

de

de incruentis hisce, inter aut post ærumnas in odium fidei illatas mortibus sit sentiendum, videri potest S. Cyprianus, S. Augustinus, & ex his Soarez in Defensione fidei Catholicæ.

lib. 6. c. 11. à n. 19.

P. Christophorus Ferreira.

Compertum non est quo die agonem glorioſum expleuerit hic heros Christi; sed placuit illum hoc S. Marcellini lapsi primùm, deinde coronati Martyris die ponere; quippe qui & ipse tormentis Iaponicis impar, cùm in fossa è pedibus in caput pronus penderet, defecerit; postea tamen facti pœnitens (vt quidem de illo credibiliter plurium literæ aiunt, & ego fidem illis, licèt non planè indubitatam, probabili tamen famâ nixam, tantisper

Lusitanus Nangasachi. 26. April. 1652. ætat. supra 80.

adhibeo; paratus aliter credere, si magis explorata olim contra fortasse afferantur) facti, inquam, pœnitens, magnum vt olim fragilitatis suæ, ita postea diuinæ misericordiæ documentum sit factus: ne vel nobis præfidentes corruamus, vel de Deo desperãter cogitare aliquid audeamus. Apud Iapones *Yendo Tecia* illi nomen fuit: vixitque semper in mœrore animi, conscientiæ stimulis agitatus; neque tamẽ palàm Christum fateri ausus: ne tormentis subiectus ab eodem iterùm deficeret. Tandem instinctu Dei horrendũ Apostasiæ flagitium exosus, decreuit hisce tormentis potiùs corpus obijcere quàm æternis. Quocirca cùm iam ætate annum octuagesimum

su-

supergressâ, & morbis graui, lecto affixus decumberet; suspirabat sæpè, aiebatque dolenter: Itane, Domine Deus meus, fieri potuit, vt ego sanctissimæ tuæ fidei desertor sim factus, metu amittendæ vitæ huius tam caducæ? O Domine! O misericordiarum Pater! Erraui, sicut ouis quæ perijt. Ah, mi Deus, ah Domine mi, quantum me pœnitet, quòd te offenderim! Et plura his vbi dixit; illud crebrò repetebat: Domine, suscipe hanc meam voluntatem in sacrificium! & adminiculo tuæ gratiæ me sustenta; vt constans in tormentis perseueranter tester amorem meum erga te vsq; in finem. Hæc inter vberes lachrymas, atque singultus crebrò ingeminantem audie-

bant vicini Iapones ; à quibus commoniti Gubernatoris milites, Christophorum velut visitaturi adiêre; ac ex eo incredibili dolore pleno, doloris causam rogauêre, audiuêreq; causã esse quòd à Christo vero Deo ac homine, metu mortis & cruciatuum, turpiter defeciſſet. Quare idem Xoyę Gubernatori nunciauit; se nimirum fidem Christianam profiteri, eamque tueri velle vsque ad mortem. Quapropter Gubernatoris iussu ad fossã raptatus est, Christum sẽper clamans, ac prædicans; ibique de tigillo suspensus felicem agonem concluſit: bonis quæ habebat mox ad fiscum redactis, vt fieri solet in ijs, qui in fidei odium occiduntur.

Fides.

Præ-

Prædixerat de hoc Marcellus Mastrillus iam olim, fore vt in Iaponia nouum Marcellinum habeamus. Cùmque sacrificaret, ac Bastum Coadiutorem virtute supra ordinariam magnâ illustrem rogaret, vt eo in sacro Christophorũ Deo impensiùs commendaret; à sacro peracto dixit P. Marcello Bastus: visum sibi Christophorum Ferreiram in veste Societatis, sed sordidâ, cùm ille diuinam hostiam tolleret in sublime: cùm verò illam frangeret, conspectum sibi eundem in veste mundâ, & nitidâ: denique cùm diceret, *Domine, non sum dignus*; Ferreiram coram ibi constitisse in veste vndequaque candidâ, *Vocatio.* *Sacrum.*

& instar crystalli translucidâ.

Ad Maj. Dei,
Deiparæ Martyrum Reginæ,
S. P. Ignatij, Xauerij, ac
omnium Sanctorum ho-
norem, & gloriam.

AV-

AVTORES.

Index MM. ad calcem Biblioth. Scriptorum.
M.SS. literæ ad PP. Generalem, & Assistentes datæ.
Acta Sanctorum, Bollandi, & Henschenij in Februario.
Cardimi MM.
Ioannes Nieremberg. in viris illust. & alijs suis operibus.
Annuæ Soc. variæ, etiam M.SS.
Hist. Soc. impressa, & M.S.
Mortes illustres Phil. Alegambe, &c.
Vitæ quorundam è Societate impressæ, & M.SS.
Incitamenta, & Praxes cultûs B. Virginis Græcij impressa vsque ad annum 1651.
Diurnum quotidianæ virtutis è varijs Iesv, & Mariæ sociorum & clientum exemplis, & ephemeridibus concinnatum, Pragæ impressum.
Imago 1. seculi Soc. Iesv. Antuerpiæ impressa.
Pretiosæ occupationes morientium in Societate. Romæ impressæ.

IN-

INDEX NOMINVM

Quibus P. non præfigitur, sunt Scholastici, vel Coadiutores.

P. Abrahamus Georgius. 141.
P. Aegidius de Abreu. 368.
P. Albertus Meſcinski. 117.
P. Alexander Briantus. 378.
P. Alexander Lopez. 390.
Alexius Delgadus. 213.
P. Alphonſus de Caſtro. 16.
Alphonſus Fernandus. 282.
P. Alph. Paciecus. 219.
P. Alph. Rodriguez. 349.
Alph. Vaëna. 213.
Aluarus Mendez. 213.
P. Amarus Moureira. 303.
Ambroſius Fernandez. 6.
Andreas Gonzalez. 213.
P. Andreas Gualdanes. 383.
Andreas Martini. 55.
Andreas Pais. 282.
Andreas Saito. 82.
Anonymus Iapon. 181.
duo Patres. 390.
duo alij. 390.

P. An

Index Nominum.

P. Antonius de Andrade. 109.
P. Ant. Bellauia. 234.
P. Ant. Capecius. 118.
Ant. Correa. 213.
P. Ant. Criminalis. 43.
P. Ant. Critana. 372.
P. Ant. Daniel. 200.
Ant. Fernandez. 213.
P. Ant. Fernandius. 390.
P. Ant. Franciſcus. 220.
Ant. Kiuni. 276.
P. Ant. Lopez. 227.
P. Ant. Pintus. 256.
P. Ant. Riparius. 124.
P. Ant. Rubinus. 113.
P. Ant. Sociro. 411.
P. Ant. Souſa. 330.
P. Ant. Suarez. 213.
P. Ant. Vaſconcellus. 241.
P. Apollinaris Almeida. 177.
P. Arnoldus Boecop. 63.
Auguſtinus Ota. 237.
P. Balthaſar Torres. 184.
P. Barthol. Sanchez. 188.
Benedictus Caſtrius. 209.
P. Benedictus Fernandez. 104.
P. Bernardinus Peccius. 285.
P. Bernardus de Ciſneros. 358.
P. Bernardus Nugueira. 412.

P. Ber.

P. Bernardus Pereira. 288.
P. Bernardus Reuss. 179. 223.
Blasius Riberus. 210.
Blasius Schelling. 171.
P. Briantus Cansfeldus. 255.
P. Brunus Brunus. 129.
P. Camillus Constantius. 283.
P. Carolus Garnier. 385.
P. Carolus Sagerius. 165.
P. Carolus Spinola. 269.
P. Christoph Carnostauius. 152.
P. Christophorus Ferreira. 415.
P. Christoph. de Mendoza. 137.
Christoph. Rotundus. 512.
P. Christoph. Spotecus. 179.
P. Cornelius Beudin. 171.
Curbertus Prescottus. 64.
Damianus Fucaye. 311.
P. Didacus de Alfaro. 11.
P. Didacus Andrada. 210.
P. Didacus Caruallius. 282.
Didacus Caruallius. 282.
Didacus Montalbus. 400.
P. Didacus Morales. 118.
P. Didacus de Orosco. 356.
P. Didacus Yuki. 54.
Dionysius Fugixima. 338.
Dionysius Yamamoto. 289.

Dominicus Colinus. 333.
Dominicus Fernandez. 213.
P. Edmundus Arousmithæus. 267.
P. Edmundus Campianus. 375.
P. Edmundus Donatus. 22.
P. Edmundus Oldcornus. 126.
Emmanuel Aluarus. 210.
P. Emmanuel Barretus. 91.
P. Emmanuel Borges. 244.
Emmanuel Fernandez. 214.
P. Emm. Fernandius. 58.
P. Emm. Martinez. 29.
Emm. Niger. 178.
Emm. Paceccus. 214.
Emm. Rodriguez. 214.
Ferdinandus Aluarez. 282.
Ferdin Sanchez. 214.
P. Ferd. de Santaren. 367.
P. Ferd. de Touar. 350.
Franciscus Aluarus. 214.
Franc. Aranea. 221.
P. Franc. Buldrinus. 401.
P. Franc. Carrion. 230.
P. Franc. Castrius. 278.
P. Franc. Fernandius. 346.
Franciscus Godoius. 215.
P. Franciscus Lopez. 331.
P. Franciscus Macciadus. 288.

Franc. Magallianez. 214.
P. Franc. Marquez. 118.
Franc. Martinez. 123.
P. Franc. de Mendoza. 157.
P. Franc. Paciecus. 182.
P. Franc. Pagius. 140.
P. Franc. Paliola. 19.
Franc. Paulus. 278.
P. Franc. Pintus. 8.
P. Franc. Riberius. 345.
P. Franc. Rodriguez. 178.
Gabriel Gomez. 52.
P. Gabriel Lallemant. 107.
Gabriel de Solis. 36.
Gaspar Aluarez. 214.
P. Gaspar de Castro. 155.
Gaspar Goës. 278.
P. Gaspar Mauritius. 231.
P. Gaspar Osorius. 124.
P. Gaspar Paës. 138.
Gaspar Sandamatzu. 185.
P. Gaspar Vvoinicz. 152.
P. Georgius Caruahal. 149.
P. Georgius Fernandez. 290.
P. Georgius Schorichius. 327.
P. Gerardus Paësman. 224.
P. Godefridus Thelen. 291.
P. Gomez Damaralius. 290.

P. Gon-

Index Nominum.

P. Gonsaluus Cardosus. 158.
Gonsaluus Fusai. 276.
Gonsaluus Henriquez. 214.
P. Gonsaluus Silueria. 92.
Gregorius Scriuanus. 214.
P. Guilielmus Boytonus. 280.
Guilielmus Saltamochius. 47.
P. Gundisaluus de Tapia. 202.
P. Henricus Garnetus. 145.
P. Henricus Mors. 31.
P. Henricus Kualpolus. 134.
P. Heruæus Maluesius. 72.
P. Hieremias Fischer. 163.
P. Hieronymus de Angelis. 381.
P. Hieronymus Moranta. 366.
P. Horatius Vecchi. 399.
P. Hyacinthus Francisci. 177.
P. Iacobus Ant. Basile. 83.
P. Iac. Ant. Giannonius. 253.
Iac. Ant. Tacusima. 302.
Sanctus Iacobus Kisay. 37.
P. Iacobus de Mesquita. 340.
Iacobus Perez. 214.
P. Iacobus Salesius. 47.
Iacobus Soppius. 312.
P. Ignatius Azebedius. 207.
P. Ignatius Fialho. 409.
Ignatius Xindo. 244.
P. Ioannes Acosta. 309.

Ioan-

Ioannes Aluarez. 282.
P. Ioannes Arnoldi. 341.
Ioannes Baëza. 214.
P. Io. Bapt. Baëza. 154.
P. Io. B. Boddens. 225.
P. Io. B. Macciadus. 159.
Io. B. Mendez. 36.
P. Io. B. Segura. 52.
P. Io. B. Zola. 183.
P. Ioannes Bathæus. 245.
P. Ioannes Beira. 390.
P. Ioannes Brebeuf. 98.
P. Io. del Carpio. 280.
P. Io. de Castillo. 354.
Ioannes Ciucoga. 276.
P. Ioannes Cornelius. 193.
Ioannes Domagalski. 153.
P. Io. Dominicus Aretius. 128.
Ioannes Esto. 180.
duo Ioannes Fernandez. 214.
P. Ioannes Fonseca. 296.
P. Io. Fonte. 364.
P. Io. de la Garde. 239.
Sanctus Ioannes de Goto. 37.
P. Io. Grossus. 81.
Ioannes Guisacu. 185.
Io. Kidera. 254.
P. Ioannes Lelesius. 78.

Index Nominum:

P. Io. à S. Martino. 214.
P. Io. Matthæus Adamus. 329.
P. Io. de Mayorga. 214.
P. Io. de las Missas. 308.
P. Io. Meagh. 169.
P. Io. Metella. 384.
P. Io. Montiel. 390.
P. Io. Ogilbæus. 88.
Ioannes Paruus. 343.
P. Io. Peletarius. 1.
P. Io. Pereira. 145.
P. Io. Sandæus. 122.
Ioannes Sosa. 404.
P. Io. de Valle. 360.
P. Io. Vvorthingtonus. 413.
Ioannes Yama. 286.
Ioannes Zaurus. 215.
P. Iodocus Mayering. 55.
P. Iosephus Furlanettus. 144.
Iosephus Reomuy. 244.
P. Isaacius Iogues. 322.
P. Iulianus Nacaura. 328.
P. Iulius Cæs. Margicus. 388.
P. Iulius Pasqualis. 23.
P. Laurentius Euerardi. 193.
P. Laurentius Passokius. 338.
Leonardus Kimura. 372.
P. Ludouicus de Alabes. 358.

P. La-

P. Ludouicus Aluarez. 369.
Ludouicus Cafucu. 289.
P. Ludouicus Caldeira. 132.
Ludouicus Cauara. 276.
Ludouicus Correa. 215.
P. Ludouicus Goueanus. 61.
P. Ludouicus Matth. Pelingottus. 384.
Ludouicus Mendius. 389.
P. Ludouicus Quiros. 35.
P. Mancius Firabayaſci. 112.
Mancius Mizogucci. 53.
Mancius Taichicu. 15.
P. Marcell. Franc. Maſtrillus. 313.
Marcus Caldeira. 215.
P. Martinus de Aranda. 397.
P. Mart. Guttierrez. 65.
Martinus Ignatius. 170.
P. Martinus Laterna. 296.
P. Matthæus Couros. 332.
P. Matthæus Cramerus. 339.
P. Matthæus Fernandez. 285.
Matthæus Fernandez. 117.
P. Matthæus Grimes. 238.
Matthæus Nouitius. 329.
P. Matthias Burnatius. 237.
Matthias Sanga. 77.
Matthias Vitriarius. 187.
P. Melchior Conſaluius. 306.

P. Mel-

Index Nominum.

P. Melchior Grodecius. 269
Michaël Aragonensis. 278.
P. Mich. Caruallius. 248.
Mich. Nacasima. 406.
P. Michaël Pineda. 287.
Michaël Tozo. 184.
P. Michaël de Vrrea. 250.
Michaël Xumpo. 276.
Michaël Xuccan. 307.
P. Natalis Chabanel. 387.
Nicolaus Dinis. 215.
Nic. Keyan. Scholast. 229.
Nic. Mercator. 187.
P. Nunnius Riberius. 245.
P. Otho Campensis. 193.
Sanctus Paulus Michi. 37.
Paulus Rioin. 57.
P. Paulus Saitò. 305.
P. Paulus de Valle 7.
Paulus Xinxunque. 185.
P. Petrus Andreas de Zamora. 410.
P. Petrus Berna. 220.
P. Petrus Buzelinus. 192.
P. Petrus Cassui. 191.
Petrus Correa. 404.
P. Petrus Diaz. 277.
Petrus Diaz. 282.
P. Petrus de Espinosa. 196.

Pe-

Petrus Fernandius. 281.
Petrus Fonseca. 210.
Petrus Fontorus. 215.
Petrus de Linares. 52.
P. Petrus Martinez Ep. 61.
P. Petrus Martinez. 294.
P. Petrus Mascarenia. 3.
P. Petrus Michael. 248.
Petrus Nouitius. 329.
Petrus Nunnez. 215.
Petrus Onizucca. 338.
P. Petrus Paulus Nauarrus. 335.
Petrus Rinxei. Schol. 185.
P. Petrus Romerus. 116.
Petrus Sampo. 277.
P. Petrus Venustus. 325.
P. Petrus Vvrichtus. 166.
Philippus Nottin. 206.
P. Raphaël Ferrer. 108.
Renatus Goupil. 235.
Richardus Biler. 312.
P. Richardus Bradlæus. 21.
P. Robertus Neteruillus. 180.
P. Rob. Southuuellus. 85.
P. Rochus Gonzalez. 346.
P. Rogerius Filcocus. 81.
P. Rudolphus Aquauiua. 216.
P. Rud. Corbæus. 285.

San-

Sanctius Sauallius. 52.
P. *Sebastianus Quimura.* 275.
P. *Seb. Vieira, & quinque anonymi socij Nouitij.* 173.
Simon à Costa. 211.
Simon Lopez. 215.
Simon Yempo. 381.
P. *Stanislaus Brunouius.* 150.
P. *Stephanus Pongracz.* 261.
Stephanus Zurara 215.
P. *Theodorus Mantels.* 311.
P. *Theodorus Risuuig.* 199.
Thomas Acafoxi. 277.
P. *Thomas Cottamus.* 168.
P. *Thomas Garnetus.* 186.
P. *Thomas Hollandus.* 402.
P. *Thomas Methamus.* 187.
P. *Thomas de Montoya.* 204.
Thomas Nixifori. 227.
Thomas Riocan. 289.
P. *Thomas Tzugi.* 260.
Vincentius Aluarus. 13.
P. *Vincentius Damianus.* 342.
Vinc. Caun. Scholasticus. 183.
Vvenceslaus Trnoska. 170.
Xystus Tocuum. 310.
P. *Michaël Ponce.*
P. *Ant. Lopez.*

P. *Michaël Ponce*.

incerto anno & die. Præfuit Palapagensi nostro domicilio in Philippinis, adactâ in latus lanceâ ab Ethnicis postea internectus: habuitq; in ea rectione successorem P. Vincentium Damianum, de quo 11. Nouembris dixi. De Michaële hactenus nihil præter hæc nanciscì potui.

P. *Antonius Lopez*.

Hispanus ad aquas 14. Martij. 1579. æt 26. Soc. 6. Hoc die sacris initiatus, & Granatam redux per iter ad aquas Candidas à grassatoribus Mauriscis cæsus est; fassis illis, eam cædem à se non tam lucri amore quàm Christianæ religionis odio perpetratam. Penes cadauer libellus particularis examinis repertus est.

IN-

INDEX RERVM.

AMor Dei. 25. 29. 34. 50. 101. 107. 216. 355. 404.
Angeli. 85. 218. 266. 386.
Anni dies vltimus. 75.
Aqua noui Moysis. 412.
Aquilæ. 98.
Calumnia. 71. 72.
Cælum. 99. 101. 163. 204. 268. 299. 334. 337. 353.
Castitas. 59. 71. 83. 102. 189. 203. 217.
Charitas. 60. 69. 306. 326. 348.
Christi passio. 43. 104. 124. 141. 319.
Cogitationes filiorum Dei. 216.
Columbæ. 354. 366.
Confessio 34. 60. 95. 102. 204. 243.
Cor. 36 348. 399.
Cor Dei. 69.
Cordis oleum. 104.
Crux. 17. 38. 42. 52. 53. 83. 113. 190. 309. 318. 319. 324. 325. 342, 350.
Euangelij lectio. 5. 27.
Eucharistia. 9. 25. 31. 49. 85. 116. 141. 172. 1952. 92. 322.
Examen. 86. 69. 105.
Exercitia S.P.Ign. 13. 271. 315. 336.
Feria VI. 14. 41. 43. 126. 293.

Festa B.V. 95. 125. 362.
Humilitas. 25. 48. 97. 101. 232. 233. 240. 402. 295.
Ignis è pectore. 261.
Imago. 93. 111. 148. 190. 309. 315. 319.
Lectio spirit. 43. 106. 108. 140. 324.
Lingua. 104. Cordis. 348. 399.
Lux cælestis. 17. 41. 51. 73. 131. 143. 154. 162. 196. 212. 218. 252. 266. 315. 317. 319. 320.
Maria Deip. 2. 11. 12. 20. 23. 28. 30. 56. 65. vsq; ad 71. 79. 93. 95. 102. 110. 117. 121. 125. 130. 163. 170. 189. 190. 208. 216. 218. 229. 270. 293. 301. 313. 314. 339. 360. 362. 379.
Mons Sanctorum. 104.
Morbus. 110.
Mors visa. 103.
Moribundi. 24. 85. 387.
à Mortuo disce. 47. 67. 163. 198. 202. 204. 268. 295. 299. 301. 306. 318. 358.
Nouendium B.V. 121.
Oratio. 19. 46. 49. 50. 69. 95. 106. 116. 243. 259. 274. 284. 309. 319. 320. 385. 412.
Perfectio quæsita. 101.
Potus à B.V. 229.

Index rerum.

Purgatorium. 137. 151. 193. 195. 307. 317.
Regem videre libertas. 174.
Sabbatum. 2. 11. 30. 65. 216. 363.
Sacrum. 24. 27. 84. 93. 115. 131. 151. 174. 190. 195. 221. 249. 313. 345. 361. 366.
Sancti 104. Catharina 130. Eustachius 315. Franciscus 70. Teresia 66. 211.
Sanguis in cælum. 140.
S. Spiritus lux. 319.
Vesperi. 102. 106. 216. 306.
Vindictę pœna. 313.
S. Xauerius. 126. 189. 190. 316. 317.

INDEX TORMENTORVM.

Ærumnis varijs. 8. 54. 82. 92. 112. 156. 255. 288. 296. 308. 333. 341. 401.
Aquâ. 75. 100. 109. 115. 119. 182. 183. 209. 211. 278. 281. 298. 303. 331. 407.
Carceris ærumnis. 7. 21. 64. 65. 124. 135. 155. 180. 187. 188. 199. 239. 305 346. 414.
Clauâ. 116. 125. 173 203. 224. 263. 294. 348. 368. 398.

Cru-

Cruce 17. 37.
Equuleo 86. 135.
Exilij ærumnis. 16. 57. 62. 78. 83. 372.
Fame 7. 17. 89. 146. 184. 262.
Fossæ tormento. 55. 115. 118 119. 122. 177. 229. 244. 254. 287. 305. 310. 311. 329. 330. 418.
Frigore. 7, 39. 75. 82. 182. 184.
Gladio. 14. 17. 20. 46. 48. 56. 73. 84. 126. 143. 162. 171. 182. 191. 198. 210. 211. 217. 220. 234. 235. 251. 278. 321. 323. 326. 341. 348. 381. 390. 410.
Globi iaculatione. 12. 48. 73. 122. 164. 193. 237. 245. 308. 339.
Hastâ. 45. 129. 331. 345. 384. 412.
Igne. 99. 108. 177. 182. 183 185. 206. 227. 249. 258. 260. 264. 274. 276. 284. 290. 303. 337. 338. 374. 383.
Lanceis. 20. 139. 145. 209. 285. 342. 351. 358. 385. 395.
Laniatu. 23. 35. 87. 149. &c.
Lapidatione. 132. 133. 178. 355.
Latronum furore. 150. 159. 169.
Patibulo. 22. 35. 81. 84. 87, 91. 127. 132. 133. 137. 141. 149. 167. 169. 178. 187, 196. 268. 286. 334. 377. 380. 404. 413.

Per-

Percussionibus. 60. 65. 99. 124. 131. 157. 181.
Sagittis. 28. 31. 36. 138. 152. 173. 179. 201. 222. 223. 406.
Securibus. 52. 101. 152. 179. 238. 358. 387.
Tormentis varijs. 10. 89. 123. 192. 206. 224. 226. 236. 261. 269. 280. 281. 289. 291. 312. 323. 344. 360. 363. 388. 411.
Veneno. 2. 3. 61. 63. 79. 110. 144. 150. 166. 205. 228. 231. 240. 242. 247. 248. 307. 311. 328. 371. 389.

PROTESTATIO AVTORIS.

LEctor, aduerte in Elogijs Virorum Illustrium quos hoc libro complexus sum, nonnulla me obiter attingere quę sanctitatem ipsis videantur adscribere: perstringo nonnunquam aliqua ab ijs gesta, quæ cùm vires humanas superent, miracula videri possunt: præsagia futurorum, Arcanorum manifestationes, reuelationes, illustrationes, & si quæ sunt alia huiusmodi: beneficia item in miseros mortales eorum intercessione collata diuinitùs; demum nonnullis sanctimoniæ, vel Martyrij videor appellationem tribuere. Verùm hæc omnia ita meis lectoribus propono, vt nolim ab illis accipi tanquàm ab Apostolica Sede examinata, atque approbata; sed tanquam, quæ à

sola

sola suorum Auctorum fide pondus obtineant, atque adeo non aliter, quàm humanam historiam. Proinde Apostolicum, S.Congreg.S.R. & Vniuersalis Inquisitionis Decretum Anno 1625. editum, & anno 1634.confirmatum integrè,atque inuiolatè, iuxta declarationem eiusdem Decreti à S.D.N.VRBANO Papa VIII.anno 1631. factam seruari à me omnes intelligant: nec velle me,vel cultum,aut veneration em aliquam per has meas narrationes vlli arrogare; vel famam, & opinionem sanctitatis, aut martyrij inducere,seu augere;nec quicquã eius existimationi adiungere, nullumq; gradum facere ad futuram aliquãdo vllius Beatificationem, vel Canonizationem, aut miraculi comprobationem;sed omnia in eo statu à me relinqui, quem secluſa hac mea lucubratione obtinerent;non obstante quocunque longissimi temporis cursu. Hoc tam sanctè profiteor, quàm decet eum, qui Sanctæ Sedis Apostolicæ obedientissimus haberi filius cupit, & ab ea in omni sua scriptione,& actione dirigi.

Ego *Ioannes Nadasi* Soc. IESV.

Collegii Societ. Jesv Paderbornæ 1669

A. M. D. G.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Th
2492